ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திராவிடவேதமாகிய

நாலாயிரப்ரபந்தங்களுள்

பொய்கையாழ்வார், பூதத்தாழ்வார் பேயாழ்வார்

திருமழிசையாழ்வார், நம்மாழ்வார்

திருமங்கையாழ்வார்

திருவரங்கத்தமுதனாராகிய

இவர்கள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

இயற்பா.

இதனை

காலக்ஷேபஸ்வாமிகள் முன்னிலையில்

பலவியாக்கியானங்களுக்கிணங்க

ஈச்சம்பாடி,

ராகவாசாரியரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டுச்

சிந்தாத்திரிப்பேட்டை

நாராயணசாமி முதலியார்

அண்டுசன் அவர்களால்,

தமது

பிரபாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

 ௲அ அகூ௵

(*)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆழ்வாராதிகள்திருவாய்மலர்ந்தருளிய
திராவிடவேதமாகியநாலாயிரப்ரபந்தத்துள்

இயற்பா.

பொய்கையாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

க-திருவந்தாதி.

தனியன்.

நேரிசைவெண்பா.

கைதைசேர்பூம்பொழில்சூழ்கச்சிநகர்வந்துதித்த
பொய்கைப்பிரான்கவிஞர்போரேறு—வையத்
தடியவர்கள்வாழவருந்தமிழ்நூற்றந்தாய்
படிவிளங்கச்செய்தான்பரிந்து.

வையந்தகளியாவார்கடலேநெய்யாக
வெய்யகதிரோனவிளக்காகச்—செய்ய
சுடராழியானடிக்கே சூட்டினேன்சொன்மாலை
இடராழிநீங்குகவேயென்று. [க]

என்றுகடல்கடைந்ததெவ்வுலகம்நீரேற்றது
ஒன்றுமதனையுணரேன்நான்—அன்று
அடைத்துடைத்துக்கண்படுத்தவாழியிதுநீ
படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தபார். (உ)

பாரளவுமோரடிவைத்தோரடியும்பாருடுத்த
நீரளவுஞ்செல்லநிமிர்ந்ததே—சூருருவிற்
பேயளவுகண்டபெருமானறிகிலேன்
நீயளவுகண்டநெறி. (௩)

நெறிவாசல்தானேயாய்நின்றானையைந்து
பொறிவாசல்போர்க்கதவஞ்சாத்தி—அறிவானும்
ஆலமரநீழலறனால்வர்க்கன்றுரைத்த
ஆலமமர்கண்டத்தரன். (௪)

அரன்நாரணன்நாமமான்விடைபுள்ளூர்தி
உரைநூல்மறையுறையுங்கோயில்—வரைநீர்
கருமமழிப்பளிப்புக்கையதுவேல்நேமி
உருவமெரிகார்மேனியொன்று, (௫)

ஒன்றுமறந்தறியேனோதநீர்வண்ணனைநான்
இன்றுமறப்பனோவேழைகாள்—அன்று
கருவரங்கத்துட்கிடந்துகைதொழுதேன்கண்டேன்
திருவரங்கமேயான்திசை [௬]

திசையுந்திசையுறுதெய்வமுந்தெய்வத்
திசையுங்கருமங்களெல்லாம்—அசைவில்சீர்க்
கண்ணன்நெடுமால்கடல்கடைந்தகாரோத
வண்ணன்படைத்தமயக்கு. (௭)

மயங்கவலம்புரிவாய்வைத்துவானத்
தியங்குமெறிகதிரோன்றன்னை—முயங்கமருட்
டேராழியால்மறைத்ததென்னீதிருமாலே
போராழிக்கையாற்பொருது (௮)

பொருகோட்டோரேனமாய்ப்புக்கிடந்தாய்க்கன்றுன்
ஒருகோட்டின்மேற்கிடந்ததன்றே—விரிதோட்ட

சேவடியைநீட்டித்திசைநடுங்கவிண்டுளங்க
மாவடிவினீயளந்தமண். (௯)

மண்ணும்மலையும்மறிகடலும்மாருதமும்
விண்ணும்விழுங்கியதுமெய்யென்பர் — எண்ணில்
அலகளவுகண்டசீராழியாய்க்கன்றிவ்
உலகளவுமுண்டோவுன்வாய். (௰)

வாயவனையல்லதுவாழ்த்தாதுகையுலகந்
தாயவனையல்லதுதான்றொழா — பேய்முலைநஞ்
சூணாகவுண்டானுருவொடுபேரல்லாற்
காணாகண்கேளாசெவி. (௰௧)

செவிவாய்கண்மூக்குடலென்றைம்புலனுஞ்செந்தீ
புவிகால்நீர்விண்பூதமைந்தும் — அவியாத
ஞானமும்வேள்வியும்நல்லறமுமென்பரே
ஏனமாய்நின்றார்க்கியல்பு. [௧௨)

இயல்பாகவீர்ந்துழாயானடிக்கேசெல்ல
முயல்வாரியலமரர்முன்னம் — இயல்பாக
நீதியாலோதியமங்களாற்பரவ
ஆதியாய்நின்றாரவர். (௧௩)

அவரவர்தாந்தாமறிந்தவாறேத்தி
இவரிவரெம்பெருமானென்று — சுவர்மிசைச்
சாத்தியும்வைத்துந்தொழுவருலகளந்த
மூர்த்தியுருவேமுதல். (௧௪]

முதலாவார்மூவரம்மூவருள்ளும்
முதலாவான்மூரிநீர்வண்ணன் — முதலாய
நல்லானருளல்லால்நாமநீர்வையகத்துப்
பல்லாரருளும்பழுது. (௧௫)

பழுதேபலபகலும்போயினவென்றஞ்சி
அழுதேனரவணைமேற்கண்டு — தொழுதேன்
கடலோதங்காலலைப்பக்கண்வளருஞ்செங்கண்
அடலோதவண்ணரடி. (௧௬)

அடியும்படிகடப்பத்தோள்திசைமேற்செல்ல
முடியும்விசும்பளந்ததென்பர் — வடிவுகிரால்
ஈர்ந்தானிரணியனதாகமிருஞ்சிறைப்புள்
ஊர்ந்தானுலகளந்தநான்று. (௧௭]

நான்றமுலைத்தலைநஞ்சுண்டுறிவெண்ணெய்
தோன்றவுண்டான்வென்றிசூழ்களிற்றை—யூன்றி
பொருதுடைவுகண்டானும்புள்ளின்வாய்கீண்டானும்
மருதிடைபோய்மண்ணளந்தமால். (கஅ)

மாலுங்கருங்கடலேயென்னோற்றாய் வையகமுண்
டாலிலைத்துயின்றவாழியான்—கோலக்
கருமேனிச்செங்கண்மால்கண்படையுளென்றும்
திருமேனிநீதீண்டப்பெற்று. (ககூ]

பெற்றார்தளைகழலப்பேர்ந்தோர்குறளுருவாய்ச்
செற்றார்படிகடந்தசெங்கண்மால்நற்றா
மரைமலர்ச்சேவடியைவானவர்கை—கூப்பி
நிரைமலர்கொண்டேத்துவராநின்று. (உ௦)

நின்றுநிலமங்கைநீரேற்றுமூவடியாற்
சென்றுதிசையளந்தசெங்கண்மாற்—கென்றும்
படையாழிபுள்ளூர்திபாம்பணையான்பாதம்
அடையாழிநெஞ்சேயறி. [உக)

அறியுமுலகெல்லாம்யானேயுமல்லேன்
பொறிகொள்சிறையுவணமூர்ந்தாய்—வெறிகமழுங்
காம்பேய்மென்றோளிகடைவெண்ணெயுண்டாயைத்
தாம்பேகொண்டார்த்ததழும்பு. [உஉ)

தழும்பிருந்தசார்ங்கநாண்தோய்ந்தவாமங்கை
தழும்பிருந்ததாள்சகடஞ்சாடித்—தழும்பிருந்த
பூங்கோதையாள்வெருவப்பொன்பெயரோன்மார்பிடந்த
வீங்கோதவண்ணர்விரல். [உங]

விரலொடுவாய்தோய்ந்தவெண்ணெய்கண்டாய்ச்சி
உரலொடுறப்பிணித்தஞான்று—குரலோவா
தேங்கிநினைந்தயலார்காணவிருந்திலையே
யோங்கோதவண்ணாவுரை. [உச)

உரைமேற்கொண்டென்னுள்ளமோவாதெப்போதும்
வரைமேல்மரகதமேபோலத்—திரைமேற்
கிடந்தானைக்கீண்டானைக்கேழலாய்ப்பூமி
இடந்தானையேத்தியெழும். [உரு)

எழுவார்விடைகொள்வாரீன்றுழாயானை
வழுவாவகைநினைந்துவைகல்—தொழுவார்

விளைச்சுடரைநந்துவிக்கும்வேங்கடமேவானோர்
மனைச்சுடரைத்தூண்டுமலை [உசு)

மலையாற்குடைகவித்துமாவாய்பிளந்து
சிலையான்மராமரமேழ்செற்றுக்—கொலையானைப்
போர்க்கொண்டொசித்தனவும்பூங்குருந்தஞ்சாய்த்தனவுங்
கார்க்கோடுபற்றியான்கை (உஎ)

கையவலம்புரியும்நேமியுங்கார்வண்ணத்
தையமலர்மகணின்னாகத்தாள்—செய்ய
மறையானின்னுந்தியான்மாமதிண்மூன்றெய்த
இறையானின்னாகத்திறை (உஅ)

இறையுநிலனுமிருவிசும்புங்காற்றும்
அறைபுனலுஞ்செந்தீயுமாவான்—பிறைமருப்பிற்
பைங்கண்மால்யானைபடுதுயரங்காத்தளித்த
செங்கண்மால்கண்டாய்தெளி. (உகூ)

தெளிதாகவுள்ளத்தைச்சென்னிறீஞானத்
தெளிதாகநன்குணர்வார்சிந்தை—எளிதாகத்
தாய்நாடுகன்றேபோற்றண்டுழாயானடிக்கே
போய்நாடிக்கொள்ளும்புரிந்து (௩௰)

புரியொருகைபற்றியோர்பொன்னாழியேந்தி
அரியுருவுமாளுருவுமாகி—எரியுருவ
வண்ணத்தாமார்பிடந்தமாலடியேயல்லால்மற்
றெண்ணத்தானாமோவிமை (௩க)

இமையாதகண்ணாலிருளகலநோக்கி
அமையாப்பொறிபுலன்களைந்தும்—நமையாமல்
ஆகத்தணைப்பாரணைவரேயாயிரவாய்
நாகத்தணையான்னகர் (௩உ]

நகரமருள்புரிந்துநான்முகர்க்குப்பூமேல்
பகரமறைபயந்தபண்பன்—பெயரினையே
புந்தியாற்சிந்தியாதோதியுருவெண்ணும்
அந்தியாலாம்பயனங்கென் (௩௩]

என்றொருவர்மெய்யென்பரேழுலகுண்டாலிலையின்
முன்னொருவனாயமுகில்வண்ணா—நின்னுருகிப்
பேய்த்தாய்முலைதந்தாள்பேர்ந்திலளாற்பேரமர்க்கண்
ஆத்தாய்முலைதந்தவாறு. (௩ச)

ஆறியவன்பிலடியார்தமார்வத்தாற்
கூறியகுற்றமாகக்கொள்ளனீ—தேறின்
நெடியோயடியடைதற்கன்றேயீரைந்து
முடியான்படைத்தமுரண் (௫௫)

முரணவலிதொலைதற்காமன்றேமுன்னந்
தரணிதனதாகத்தானே—இரணியனைப்
புண்ணிரந்தவள்ளுகிராற்பொன்னாழிக்கையாநின்
மண்ணிரந்துகொண்டவகை (௫௬)

வகையறுநுண்கேள்விவாய்வார்கணாளும்
புகைவிளக்கும்பூம்புனலுமேந்தித்—திசைதிசையின்
வேதியர்கள்சென்றிறைஞ்சும்வேங்கடமேவெண்சங்கம்
ஊதியவாய்மாலுகந்தவூர் (௫௭)

ஊரும்வரியரவமொண்குறவர்மால்யானை
பேரவெறிந்தபெருமணியைக்—காருடைய
மின்னென்றுபுற்றடையும்வேங்கடமேமேலசுரர்
என்னின்றமாலதிடம். (௫௮)

இடந்ததுபூமியெடுத்ததுகுன்றங்
கடந்ததுகஞ்சனைமுன்னஞ்சக—கிடந்ததுவும்
நீரோதமாகடலேநின்றதுவும்வேங்கடமே
பேரோதவண்ணர்பெரிது (௫௯)

பெருவிற்பகழிக்குறவர்கைச்செந்தீ
வெருவிப்புனந்துறந்தவேழம்—இருவிசும்பின்
மீன்வீழக்கண்டஞ்சும்வேங்கடமேமேலசுரர்
கோன்வீழக்கண்டுகந்தான்குன்று. (௬௰)

குன்றனையகுற்றஞ்செயினுங்குணங்கொள்ளும்
இன்றுமுதலாகவென்னெஞ்சே—என்றும்
புறனுரையேயாயினும்பொன்னாழிக்கையான்
திறனுரையேசிந்தித்திரு. [௬௧]

திருமகளும்மண்மகளுமாய்மகளுஞ்சேர்ந்தால்
திருமகட்கேதீர்ந்தவாறென்கொல்—திருமகள்மேற்
மாலோதஞ்சிந்தப்படநாகணைக்கிடந்த
மாலோதவண்ணர்மனம். [௬௨]

மனமாசுதீருமருவினையுஞ்சாரா
தனமாயதானேகைகூடும்—புனமேய

பூந்துழாயானடிக்கேபோதொடுநீரேந்தித்
தாந்தொழாநிற்பார்தமர். (௪௩)

தமருகந்ததெவ்வுருவமவ்வுருவந்தானே
தமருகந்ததெப்பேர்மற்றப்பேர்—தமருகந்த
தெவ்வண்ணஞ்சிந்தித்திமையாதிருப்பரேல்
அவ்வண்ணமாழியானும் ௪௪

ஆமேயமரர்க்கறியவதுநிற்க
நாமேயறிகிற்போநன்னெஞ்சே—பூமேய
மாதவத்தோன்றாள்பணிந்தவாளரக்கனீண்முடியைப்
பாதமத்தாலெண்ணினான்பண்பு ௪௫

பண்புரிந்தநான்மறையோன்சென்னிப்பலியேற்ற
வெண்புரிநூல்மார்பன்வினைதீரப்—புண்புரிந்த
ஆகத்தான்றாள்பணிவார்கண்டீரமரர்தம்
போகத்தாற்பூமியாள்வார் ௪௬

வாரிசுருக்கிமதக்களிறைந்தினையுஞ்
சேரிதிரியாமற்செந்நிறீ—கூரிய
மெய்ஞ்ஞானத்தாலுணர்வார்காண்பரேமேலொருநாள்
கைந்நாகங்காத்தான்கழல். ௪௭

கழலொன்றெடுத்தொருகைசுற்றியோர்கைமேற்
சுழலுஞ்சுராசுரர்களஞ்ச—அழலுஞ்
செருவாழியேந்தினான்சேவடிக்கேசெல்ல
மருவாழிநெஞ்சேமகிழ் ௪௮

மகிழலகொன்றேபோல்மாறும்பல்யாக்கை
நெகிழமுயல்கிற்பார்க்கல்லால்—முகிழ்விரிந்த
சோதிபோல்தோன்றுஞ்சுடர்பொன்னெடுமுடியெம்
ஆதிகாண்பார்க்குமரிது ௪௯

அரியபுலனைந்தடக்கியாய்மலர்கொண்டார்வம்
புரியபரிசினாற்புல்கல்—பெரியனாய்
மாற்றாதவீற்றிருந்தமாவலிபால்வண்கைநீர்
ஏற்றானைக்காண்பதெளிது ௫௰

எளிதிலிரண்டடியுங்காண்பதற்கென்னுள்ளந்
தெளியத்தெளிந்தொழியுஞ்செவ்வேகளியிற்
பொருந்தாதவனைப்பொரலுற்றரியாய்
இருந்தான்றிருநாமமெண் ௫௧

என்மர்பதினொருவரீராறுவரோரிருவர்
வண்ணமலரேந்திவைகலும்—நண்ணி
ஒருமாலையாற்பரவியோவாதெப்போதுந்
திருமாலைக்கைதொழுவர்சென்று ௫௨

சென்றாற்குடையாமிருந்தாற்சிங்காசனமாம்
நின்றால்மரவடியாம்நீள்கடலுள்—என்றும்
புணையாம்மணிவிளக்காம்பூம்பட்டாம்புல்கும்
அணையாந்திருமாற்கரவு ௫௩

அரவமடல்வேழமான்குருந்தம்புள்வாய்
குரவைகுடமுலைமற்குன்றம்—கரவின்றி
விட்டிறுத்துமேய்த்தொசித்துக்கீண்டுகோத்தாடியுண்
டட்டெடுத்தசெங்கணவன் ௫௪

அவன்றமரெவ்வினையராகிலுமெங்கோன்
அவன்றமரேயென்றொழிவதல்லால்—நமன்றமரால்
ஆராயப்பட்டறியார்கண்டீரரவணைமேற்
பேராயற்காட்பட்டார்பேர், ௫௫

பேரேவரப்பிதற்றலல்லாலெம்பெம்மானை
யாரேயறிவாரதுநிற்க—நேரே
கடிக்கமலத்துள்ளிருந்துங்காண்கிலான்கண்ணன்
அடிக்கமலந்தன்னையயன் ௫௬

அயனின்றவல்வினையையஞ்சினேனஞ்சி
உயநின்திருவடியேசேர்வான்—அயனின்ற
நன்மாலைகொண்டுநமோநாரணாவென்னுஞ்
சொன்மாலைகற்றேன்றொழுது ௫௭

தொழுதுமலர்கொண்டுதூபங்கையேந்தி
எழுதுமெழுவாழிநெஞ்சே—பழுதின்றி
மந்திரங்கள்கற்பனவும்மாலடியேகைதொழுவான்
அந்தரமொன்றில்லையடை ௫௮

அடைந்தவருவினையோடல்லல்நோய்பாவம்
மிடைந்தவைமீண்டொழியவேண்டில்—நுடங்கிடையை
முன்னிலங்கைவைத்தான்முரணழியமுன்னொருநாள்
தன்னிலங்கைவைத்தான்சரண் ௫௯

சரணாமறைபயந்ததாமரையானோடும்
அரணாயமன்னுயிர்கட்கெல்லாம்—அரணாய

பேராழிகொண்டபிரானன்றிமற்றறியா
தோராழி சூழ்ந்தவுலகு, ௯௰

உலகுமுலகிறந்த வூழியுமொண்கேழ
இலகுகருங்கடலும்வெற்பும்—உலகினில்
செந்தீயும்மாருதமும்வானுந்திருமால்தன்
புந்தியிலாயபுணர்ப்பு, ௯௧

புணர்மருதினூடுபோய்ப்பூங்குருந்தஞ்சாய்த்து
மணமருவமால்விடையேழ்செற்றுக்—கணம்வெருவ
ஏழுலகந்தாயினவுமெண்டிசையும்போயினவுஞ்
சூழரவப்பொங்கணையான்றோள் ௯௨

தோளவனையல்லாற்றொழாவென்செவியிரண்டுங்
கேளவனதின்மொழியேகேட்டிருக்கும்—நாணாளும்
கோணாகணைகுரைகழலேகூறுமதே
நாணாமைநள்ளேனயம். ௯௩

நயவேன்பிறர்பொருளைநள்ளேன்கீழாரோ
டுயவேனுயர்ந்தவரோடல்லால்—வியவேன
திருமாலையல்லதுதெய்வமென்றேத்தேன்
வருமாறெனென்மேல்வினை ௯௪

வினையாலடர்ப்படார்வெந்நரகிற்சேரார்
தினையேனுந்தீக்கதிக்கட்செல்லார்—நினைதற்
கரியானைச்சேயாயிரம்பேர்ச்செங்கட்
கரியானைக்கைதொழுதக்கால் ௯௫

காலையெழுந்துலகங்கற்பனவுங்கற்றுணர்ந்த
மேலைத்தலைமறையோர்வேட்பனவும்—வேலைக்கண்
ஓராழியானடியேயோதுமோர்ப்பனவும்
பேராழிகொண்டான்பெயர் ௯௬

பெயருங்கருங்கடலேநோக்குமாறொண்பூ
உயருங்கதிரவனேநோக்கும்—உயிரும்
தருமனையேநோக்குமொண்டாமரையாள்கேள்வன்
ஒருவனையேநோக்குமுணர்வு. ௯௭

உணர்வாராருன்பெருமையூழிதோறூழி
உணர்வாராருன்னுருவந்தன்னை—உணர்வாரார்
விண்ணகத்தாய்மண்ணகத்தாய்வேங்கடத்தாய்நாள்வேதப்
பண்ணகத்தாய்நீகிடந்தபால். ௯௮

பாலன்றனதுருவாயேழுலகுண்டாலிலையின்
மேலன்றுநீவளர்ந்தமெய்யென்பர்—ஆலன்று
வேலைநீருள்ளதோவிண்ணதோமண்ணதோ
சோலைசூழ்குன்றெடுத்தாய்சொல்லு ௬௯

சொல்லுந்தனையுந்தொழுமின்விழுமுடம்பு
செல்லுந்தனையுந்திருமாலை—நல்லிதழ்த்
தாமத்தால்வேள்வியாற்றந்திரத்தால் மந்திரத்தால்
நாமத்தாலேத்துதிரேனன்று ௭௰

நன்றுபிணிமூப்புக்கையகற்றிநான்கூழி
நின்றுநிலமுழுதுமாண்டாலும்—என்றும்
விடலாழிநெஞ்சமேவேண்டினேன்கண்டாய்
அடலாழிகொண்டான்மாட்டன்பு. ௭௧

அன்பாழியானையணுகென்னும்நாவவன்றன்
பண்பாழித்தோள்பரவியேத்தென்னும்—முன்பூழி
காணானைக்காணென்னுங்கண்செவிகேளென்னும்
பூணாரம்பூண்டான்புகழ். ௭௨

புகழ்வாய்பழிப்பாய்நீபூந்துழாயானை
இகழ்வாய்கருதுவாய்நெஞ்சே—திகழ்நீர்க்
கடலுமலையுமிருவிசும்புங்காற்றும்
உடலுமுயிருமேற்றான். ௭௩

ஏற்றான்புள்ளூர்ந்தானெயிலெரித்தான்மார்விடந்தான்
நீற்றானிழன்மணிவண்ணத்தான்—கூற்றொருபால்
மங்கையான்பூமகளான்வார்சடையானீண்முடியான்
கங்கையானீள்கழலான்காப்பு. ௭௪

காப்புன்னையுன்னக்கழியுமருவினைகள்
ஆப்புன்னையுன்னவவிழ்ந்தொழியும்—மூப்புன்னைச்
சிந்திப்பார்க்கில்லைதிருமாலேநின்னடியை
வந்திப்பார்காண்பர்வழி. ௭௫

வழிநின்றுநின்னைத்தொழுவார்வழுவா
மொழிநின்றமூர்த்தியரேயாவர்—பழுதொன்றும்
வாராதவண்ணமேவிண்கொடுக்கும்மண்ணளந்த
சீரான்றிருவேங்கடம். ௭௬

வேங்கடமும்விண்ணகரும்வெஃகாவுமஃகாத
பூங்கிடங்குநீள்கோவற்பொன்னகரும்—நான்கிடத்தும்

நின்றானிருந்தான்கிடந்தானடந்தானே
என்றார்கெடுமாமிடர் [எஎ]

இடரார்படுவாரெழுநெஞ்சேவேழந்
தொடர்வான்கொடுமுதலைசூழ்ந்த—படமுடையப்
பன்னகப்பள்ளியான்பாதமேகைதொழுதுங்
கொன்னாகப்பூம்போதுகொண்டு [எஅ]

கொண்டானையல்லாற்கொடுத்தாரையார்பழிப்பார்
மண்டாவெனவிரந்துமாவலியை—ஒண்டாரை
நீரங்கைதோயநிமிர்ந்திலையேநீள்விசும்பில்
ஆரங்கைதோயவடுத்து [எகூ]

அடுத்தகடும்பகைஞர்க்காற்றேனென்றோடிப்
படுத்தபெரும்பாழிசூழ்ந்த—விடத்தரவை
வல்லாளன்கைக்கொடுத்தமாமேனிமாயவனுக்
கல்லாதுமாவரோவாள் [அ0]

ஆளமர்வென்றியடுகளத்துள்ளோன்று
வாளமர்வேண்டிவரைநட்டு—நீளரவைச்
சுற்றிக்கடைந்தான்பெயரன்றேதொன்னரகைப்
பற்றிக்கடத்தும்படை [அக]

படையாரும்வாட்கண்ணார்பாரசினாள்பைம்பூந்
தொடையலோடேந்தியதூபம்—இடையிடையின்
மீனமாய்மாறுணும்வேங்கடமேமேலொருநாள்
மானமாய்வெய்தான்வரை. (அ௨)

வரைகுடைதோள்காம்பாகவாநிரைகாத்தாயர்
நிரைவிடையேழ்செற்றவாறென்னே—உரவுடைய
நீராழியுட்கிடந்துநேராநிசாசரர்மேல்
பேராழிகொண்டபிரான். [அங)

பிரானுன்பெருமைபிறராரறிவார்
உராயுலகளந்தஞான்று—வராகத்
தெயிற்றளவுபோதாவாறென்கொலோவெந்தை
அடிக்களவுபோந்தபடி. [அச]

படிகண்டறிதியேபாம்பணையினான்புட்
கொடிகண்டறிதியேகூறாய்—வடிவிற்
பொறியைந்துமுள்ளடக்கிப்போதொடுநீரேந்தி
நெறிநின்றநெஞ்சமேநீ. [அரு]

நீயுந்திருமகளும் நின்றாயாற்குன்றெடுத்துப்
பாயும்பனிமறைத்தபண்பாளா—வாசங்
கடைகழியாவுள்புகாக்காமருபூங்கோவல்
இடைகழியேபற்றியினி, [அசு]

இனியார்புகுவாரெழுநரகவாசல்
முனியாதுமூரித்தாள்கோமின்—கனிசாயக்
கன்றெறிந்ததோளான் கனைகழலேகாண்பதற்கு
நன்கறிந்தநாவலஞ்சூழ்நாடு. [அஎ]

நாடிலுநின்னடியே நாடுவன்நாடோறும்
பாடிலுநின்புகழேபாடுவன்—சூடிலும்
பொன்னாழியேந்தினான்பொன்னடியேசூடுவேற்
கென்னாகிலென்னேயெனக்கு [அஅ]

எனக்காவாராரொருவரேயெம்பெருமான்
தனக்காவான்றானேமற்றல்லால்—புனக்காயாம்
பூமேனிகாணப்பொதியவிழும்பூவைப்பூ
மாமேனிகாட்டும்வரம். [அகூ]

வரத்தால்வலிநினைந்து மாதவநின்பாதம்
சிரத்தால்வணங்கானாமென்றே—உரத்தினால்
ஈரரியாய்நேர்வலியோனாயவிரணியனை
ஓரரியாய்நீயிடந்ததூன். [கூ0]

ஊனக்குரம்பையி னுள்புக்கிருணீக்கி
ஞானச்சுடர்கொளீஇநாடோறும்—ஏனத்
துருவாயுலகிடந்த வூழியான்பாதம்
மருவாதார்க்குண்டாமோவான். [கூக]

வானாகித்தீயாய்மறிகடலாய்மாருதமாய்த்
தேனாகிப்பாலாந்திருமாலே—ஆனாய்ச்சி
வெண்ணெய்விழுங்கநிறையுமேமுன்னொருநாள்
மண்ணையுமிழ்ந்தவயிறு. [கூஉ]

வயிறழலவாளுருவிவந்தானையஞ்ச
எயிறிலகுவாய்மடுத்ததென்னீ—பொறியுகிரால்
பூவடிவையீடழித்தபொன்னாழிக்கையாநின்
சேவடிமேலீடழியச்சென்று. [கூங]

செற்றெழுந்துதீவிழித்துச் சென்றவிந்தவேழுலகும்
மற்றிவையாவென்றுவாயங்காந்து—முற்றும்

மறையவர்க்குக்காட்டியமாயவனையல்லால்
இறையேனுமேத்தாதென்னா. [௯௪]

நாவாயிலுண்டேநமோநாரணாவென்
றோவாதுரைக்குமுரையுண்டே—மூவாத
மாக்கதிக்கட்செல்லும்வகையுண்டேயென்னொருவர்
தீக்கதிக்கட்செல்லுந்திறம். [௯௫]

திரும்பாதென்னெஞ்சமேசெங்கண்மால்கண்டாய்
அறம்பாவமென்றிரண்டுமாவான்—புறந்தானிம்
மண்தான்மறிகடல்தான்வான்றானே
கண்டாய்கடைக்கைப்பிடி. [௯௬]

பிடிசேர்களிறளித்தபேராளாவுன்றன்
அடிசேர்ந்தருள்பெற்றாளன்றே—பொடிசேர்
அனற்கங்கையேற்றானவிர்சடைமேற்பாய்ந்த
புனற்கங்கைஎன்னும்பெயர்ப்பொன் [௯௭]

பொன்றிகழுமேனிபுரிசடையம்புண்ணியனும்
நின்றுலகந்தாயநெடுமாலும்—என்றும்
இருவரங்கத்தாற்றிரிவரேலுமொருவன்
ஒருவரங்கத்தென்றுமுளன். [௯௮]

உளன்கண்டாய்நன்னெஞ்சேயுத்தமனென்றும்
உளன்கண்டாயுள்ளுவாருள்ளத்—துளன்கண்டாய்
வெள்ளத்தினுள்ளானும்வேங்கடத்தின்மேயானும்
உள்ளத்தினுள்ளானென்றோர். [௯௯]

ஓரடியுஞ்சாடுதைத்தவொண்மலர்ச்சேவடியும்
ஈரடியுங்காணலாமென்னெஞ்சே—ஓரடியில்
தாயவனைக்கேசவனைத்தண்டுழாய்மாலைசேர்
மாயவனையேமனத்துவை. [௱]

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பாஞ்சஜந்யாம்சரானபொய்கையாழ்வார்திருநக்ஷத்ரம்

ஐப்பசிமாசம் திருவோணம்

பொய்கையாழ்வார்திருவாய்மலர்ந்தருளிய

முதற்றிருவந்தாதி-முற்றும்

ஆக-பாசுரம்-௱.

பூதத்தாழ்வார்திருவாய்மலர்ந்தருளிய

உ-ம் திருவந்தாதி.

[*]

தனியன்,

நேரிசைவெண்பா.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளானருளிச்செய்தது

என்பிறவிதீரவிறைஞ்சினேனின்னமுதா
அன்பேதகளியளித்தானை—நன்புகழ்சேர்
சீதத்தார்முத்துக்கள்சேருங்கடன்மல்லை
பூதத்தார்பொன்னங்கழல்.

அன்பேதகளியாவார்வமேநெய்யாக
இன்புருகுசிந்தையிடுதிரியா—நன்புருகி
ஞானச்சுடர்விளக்கேற்றினேனாரணற்கு
ஞானத்தமிழ்புரிந்தநான் [க]

ஞானத்தால்நன்குணர்ந்துநாரணன்றன்னாமங்கள்
தானத்தால்மற்றவன்பேர்சாற்றினால்—வானத்
தணியமரராக்குவிக்குமஃதென்றேநங்கள்
பணியமரர்கோமான்பரிசு. [உ]

பரிசுநறுமலராற்பாற்கடலான்பாதம்
புரிவார்புகப்பெறுவர்போலாம்—புரிவார்கள்
தொல்லமரர்கேள்வித்துளங்கொளிசேர்தோற்றத்து
நல்லமரர்கோமானகர். ௩

நகரிழைத்துநித்திலத்துநாண்மலர்கொண்டாங்கே
திகழுமணிவயிரஞ்சேர்த்து—நிகரில்லாப்
பைங்கமலமேந்திப்பணிந்தேன்பனிமலராள்
அங்கமலங்கொண்டானடி, ௪

அடிமூன்றிலிவ்வுலகமன்றளந்தாய்போலும்
அடிமூன்றிரந்தவனிகொண்டாய்—படிநின்ற
நீரோதமேனிநெடுமாலேநின்னடியை
யாரோதவல்லாரறிந்து. ௫

அறிந்தைந்துமுள்ளடக்கியாய்மலர்கொண்டார்வஞ்
செறிந்தமனத்தராய்ச்செவ்வே—அறிந்தவன்றன்
பேரோதியேத்தும்பெருந்தவத்தோர்காண்பரே
காரோதவண்ணன்கழல். ௬

கழலெடுத்துவாய்மடித்துக்கண்சுழன்றுமாற்றார்
அழலெடுத்தசிந்தையராயஞ்சத்—தழலெடுத்த
போராழியேந்தினான்பொன்மலர்ச்சேவடியே
ஓராழிநெஞ்சேயுகந்து. ௭

உகந்துன்னைவாங்கியொளிநிறங்கொள்கொங்கை
அகங்குளிரவுண்ணென்றாளாவி—உகந்து
முலையுண்பாய்போலேமுனிந்துண்டாய்நீயும்
அலைபண்பாலானமையாலன்று ௮

அன்றதுகண்டஞ்சாத வாச்சியுனக்கிரங்கி
நின்றுமுலைதந்தநீர்மைக்—கன்று
வரன்முறையால்நீயளந்த மாகடல்சூழ்ஞாலம்
பெருமுறையாலெய்துமோபேர்த்து. ௯

பேர்த்தனைமாசகடம்பிள்ளையாய்மண்ணிரந்து
காத்தனைபல்லுயிருங்காவலனே—ஏத்திய
நாவுடையேன்பூவுடையேனின்னுள்ளிநின்றமையாற்
காவடியேன்பட்டகடை. ௰

கடைநின்றமரர்கழல்தொழுதுநாளும்
இடைநின்றவின்பத்தராவர்—புடைநின்ற

நீரோதமேனிநெடுமாலேமாலேநின்னடியை
யாரோதவல்லாரவர். ௰௧

அவரிவரென்றில்லையரவணையான்பாதம்
எவர்வணங்கியேத்தாதாரெண்ணில்—பவரும்
செழுங்கதிரோனொண்மலரோன்கண்ணுதலோனென்றே
தொழுந்தகையார்நாளுந்தொடர்ந்து. ௰௨

தொடரெடுத்தமால்யானைசூழ்கயம்புக்கஞ்சிப்
படரெடுத்தபைங்கமலங்கொண்டன்—றிடரடுத்த
ஆழியான்பாதம்பணிந்தன்றேவானவர்கோன்
பாழிதானெய்திற்றுப்பண்டு. ௰௩

பண்டிப்பெரும்பதியையாக்கிப்பழிபாவம்
கொண்டிங்குவாழ்வாரைக்கூறாதே—எண்டிசையும்
பேர்த்தகரநான்குடையான்பேரோதிப்பேதைகாள்
தீர்த்தகரராமிந்திரிந்து. ௰௪

திரிந்ததுவெஞ்சமத்துத்தேர்கடவியன்று
பிரிந்ததுசீதையைமான்பின்போய்—புரிந்ததுவும்
கண்பள்ளிகொள்ளவழகியதேநாகத்தின்
தண்பள்ளிகொள்வான்றனக்கு, ௰௫

தனக்கடிமைப்பட்டதுதானறியானேனும்
மனத்தடையவைப்பதாமாலை—வனத்திடரை
ஏரியாம்வண்ணமியற்றுமிதுவல்லால்
மாரியார்பெய்கிற்பார்மற்று. ௰௬

மற்றாரியலாவார்வானவர்கோன்மாமலரோன்
சுற்றும்வணங்குந்தொழிலானை—ஒற்றைப்
பிறையிருந்தசெஞ்சடையான்பின்சென்றுமாலைக்
குறையிரந்துதான்முடித்தான்கொண்டு. ௰௭

கொண்டதுலகங்குறளுருவாய்க்கோளரியாய்
ஒண்டிறலோன்மார்வத்துகிர்வைத்த—துண்டதுவும்
தான்கிடந்தவேழுலகேதாமனைக்கண்மாலொருநாள்
வான்கிடந்தான்செய்தவழக்கு. ௰௮

வழக்கன்றுகண்டாய்வலிசகடஞ்செற்றாய்
வழக்கென்றுநீமதிக்கவேண்டா—குழக்கன்று
தீவிளவின்காய்க்கெறிந்ததீமைதிருமாலே
பார்விளங்கச்செய்தாய்பழி. ௰௯

பழிபாவங்கையகற்றிப்பல்காலுநின்னை
வழிவாழ்வார்வாழ்வாராமமாதோ—வழுவின்றி
நாரணன்றன்நாமங்கள்நன்குணர்ந்துநன்கேத்தும்
காரணங்கள்தாமுடையார் உ௰

தாமுளரேதம்முள்ளமுள்ளுளதேதாமரையின்
பூவுளதேயேத்தும்பொழுதுண்டே—வாமன்
திருமருவுதாள்மருவுசென்னியரேசெவ்வே
அருநரகஞ்சேர்வதரிது உக

அரியதெளிதாகுமாற்றலாமாற்றிப்
பெருகமுயல்வாரைப்பெற்றாற்—கரியதோர்
வெண்கோட்டுமால்யானைவென்றுமுடித்தன்றே
தண்கோட்டுமாமலராற்றாழ்ந்து உஉ

தாழ்ந்துவரங்கொண்டுதக்கவகைகளால்
வாழ்ந்துகழிவாரைவாழ்விக்குந்—தாழ்ந்த
விளங்கனிக்குக்கன்றெறிந்துவேற்றுருவாய்ஞாலம்
அளந்தடிக்கீழ்கொண்டவவன் உ௩

அவன்கண்டாய்நன்னெஞ்சேயாருளுங்கேடும்
அவன்கண்டாயைம்புலனாய்நின்றான்
காற்றுத்தீநீர்வான்கருவரைமண்காரோத
சீற்றத்தீயாவானுஞ்சென்று உ௪

சென்றதிலங்கைமேற்செவ்வேதன்சீற்றத்தால்
கொன்றதிராவணனைக்கூறுங்கால்—நின்றதுவும்
வேயோங்குதண்சாரல்வேங்கடமேவிண்ணவர்தம்
வாயோங்குதொல்புகழான்வந்து உ௫

வந்தித்தவனைவழிநின்றவைம்பூதம்
ஐந்துமகத்தடக்கியார்வமாய்—உந்திப்
படியமரர்வேலையான்பண்டமரர்க்கீந்த
படியமரர்வாழும்பதி. உ௬

பதியமைந்துநாடிப்பருத்தெழுந்தசிந்தை
மதியுருஞ்சிவான்முகடுநோக்கிக்—கதிமிகுத்தங்
கோல்தேடியோடுங்கொழுந்ததேபோன்றதே
மால்தேடியோடுமனம் உ௭

மனத்துள்ளான்வேங்கடத்தான்மாகடலான்மற்றும்
நினைப்பரியநீளரங்கத்துள்ளான்—எனைப்பலரும்

தேவாதிதேவனெனப்படுவான்முன்னொருநாள்
மாவாய்பிளந்தமகன் உ௮

மகனாகக்கொண்டெடுத்தாள்மாண்பாயகொங்கை
அகனாரவுண்பனென்றுண்டு—மகனைத்தாய்
தேறாதவண்ணந்திருத்தினாய்தென்னிலங்கை
நீறாகவெய்தழித்தாய்நீ உ௯

நீயன்றுலகளந்தாய்நீண்டதிருமாலே
நீயன்றுலகிடந்தாயென்பரால்—நீயன்று
காரோதமுன்கடைந்துபின்னடைத்தாய்மாகடலைப்
பேரோதமேனிப்பிரான் ௩௰

பிரானென்றுநாளும்பெரும்புலரியென்
குராநற்செம்போதுகொண்டு—வராகத்
தணியுருவன்பாதம்பணியுமவர்கண்டீர்
மணியுருவங்காண்பர்மகிழ்ந்து ௩௧

மகிழ்ந்ததுசிந்தைதிருமாலேமற்றும்
மகிழ்ந்ததுன்பாதமேபோற்றி—மகிழ்ந்த
தழலாழிச்சங்கமவைபாடியாடும்
தொழிலாகஞ்சூழ்ந்துதுணிந்து ௩௨

துணிந்ததுசிந்தைதுழாயலங்கலங்கம்
அணிந்தவன்பேருள்ளத்துப்பல்கால—பணிந்ததுவும்
வேய்பிறங்குசாரல்விறல்வேங்கடவனையே
வாய்திறங்கள்சொல்லும்வகை ௩௩

வகையாலவனியிரந்தளந்தாய்பாதம்
புகையால்நறுமலரால்முன்னே—மிகவாய்ந்த
அன்பாக்கியேத்தியடிமைப்பட்டேனுனக்
கென்பாக்கியத்தாலினி ௩௪

இனிதென்பர்காமமதனிலுமாற்ற
இனிதென்பர்தண்ணீருமெந்தாய்—இனிதென்று
காமநீர்வேளாதுநின்பெருமைவேட்பரேல்
சேமநீராகுஞ்சிறிது ௩௫

சிறியார்பெருமைசிறிதின்கணெய்தும்
அறியாருந்தாமறியாராவர்—அறியாமை
மண்கொண்டுமண்ணுண்டுமண்ணுமிழ்ந்தமாயனென்
றென்கொண்டென்னெஞ்சேயிரு ௩௬

இருந்தண்கமலத்திருமலரினுள்ளே
திருந்துதிசைமுகனைத்தந்தாய் — பொருந்தியநின்
பாதங்களேத்திப்பணியாவேல்பல்பிறப்பும்
ஏதங்களெல்லாமெமக்கு ௩௭

எமக்கென்றிருநிதியமேமாந்திராதே
தமக்கென்றுஞ்சார்பறிந்து — நமக்கென்றும்
மாதவனேயென்னுமனம்படைத்துமற்றவன்பேர்
ஓதுவதேநாவினலோத்து. ௩௮

ஓத்தின்பொருள்முடிவுமித்தனையேயுத்தமன்பேர்
ஏத்துந்திறமறிமினேழைகாள் — ஓத்ததனை
வல்லீரேல்நன்றதனை மாட்டீரேல்மாதவன்பேர்
சொல்லுவதேயோத்தின்சுருக்கு. ௩௯

சுருக்காகவாங்கிச்சுலாவிநின்றையார்
நெருக்காமுனநீர்நினைமின்கண்டீர் — திருப்பொலிந்த
ஆகத்தான்பாதமறியாத
போகத்தாலில்லைபொருள். ௪௰

பொருளாலமருலகம்புக்கியல்லாகா
அருளாலறமருளுமன்றே — அருளாலே
மாமறையோர்க்கீந்தமணிவண்ணன்பாதமே
நீமறவேல்நெஞ்சேநினை. ௪௧

நினைப்பின்றிருமாலைநீண்டதோள்காண
நினைப்பார்பிறப்பொன்றுநேரார் — மனைப்பாற்
பிறந்தார்புறந்தெய்தும் பேரின்பமெல்லாந்
துறந்தார்தொழுதாரந்தோள், ௪௨

தோளிரண்டெட்டேழும் மூன்றுமுடியனைத்துந்
தாளிரண்டும்வீழச்சரந்துரந்தான் — தாளிரண்டும்
ஆர்தொழுவார்பாதமவைதொழுவதன்றேயென்
சீர்கெழுதோள்செய்யுஞ்சிறப்பு. ௪௩

சிறந்தார்க்கெழுதுணையாஞ்செங்கண்மால்நாமம்
மறந்தாரைமானிடமாவையேன் — அறந்தாங்கும்
மாதவனேயென்னும்மனம்படைத்துமற்றவன்பேர்
ஓதுவதேநாவினுள்ளு. ௪௪

உளதென்றிறுமாவாருண்டில்லையென்று
தளர்தலருகுஞ்சாரார் — அளவரிய

வேதத்தான்வேங்கடத்தான்விண்ணோர்முடிதோயும்
பாதத்தான்பாதம்பயின்று ச௫

பயின்றதரங்கந்திருக்கோட்டிபன்னாள்
பயின்றதுவும்வேங்கடமேபன்னாள்—பயின்ற
தணிதிகழுஞ்சோலையணிநீர்மலையே
மணிதிகழும்வண்டடக்கைமால். ச௬

மாலையரியுருவன்பாதமலரணிந்து
காலைதொழுதெழுமின்கைகோலி—ஞாலம்
அளந்திடந்துண்டுமிழ்ந்தவண்ணலைமற்றல்லால்
உளங்கிடந்தவாற்றாலுணர்ந்து, ச௭

உணர்ந்தாய்மறைநான்குமோதினாய்நீதி
மணந்தாய்மலர்மகள்மாலே—மணந்தாய்போய்
வேயிருஞ்சாரல்வியலிருஞாலஞ்சூழ்
மாயிருஞ்சோலைமலை. ச௮

மலையேழும்மாநிலங்களேழுமதிரக்
குலைசூழ்குரைகடல்களேழும—முலைசூழ்ந்த
நஞ்சுரத்துப்பெண்ணை நவின்றுண்டநாவனென்
றஞ்சாதென்னெஞ்சேயழை. ச௯

அழைப்பன்திருமாலை யாங்கவர்கள்சொன்ன
பிழைப்பில்பெரும்பெயரேபேசி—இழைப்பரிய
ஆயவனேயாதவனேயென்றவனையார்முகப்பும்
மாயவனேயென்றுமதித்து. ௫௰

மதிக்கண்டாய்நெஞ்சே மணிவண்ணன்பாதம்
மக்கண்டாய்மற்றவன்பேர்தன்னை—மதிக்கண்டாய்
பேராழிநின்றுபெயர்ந்துகடல்கடைந்த
நீராழிவண்ணர்நிறம். ௫௧

நிறங்கரியன்செய்யநெடுமலராள்மார்பன்
அறம்பெரியனாரதறிவார்—மறம்புரிந்த
வாளரக்கன்போல்வானைவானவர்கோன்றானத்து
நீளிருக்கைக்குத்தாய்நெறி ௫௨

நெறியார்குழற்கற்றை முன்னின்றுபின்றாழ்ந்
தறியாதிளங்கிரியென்றெண்ணிப்—பிரியாது
பூங்கொடிக்கள்வைகும்பொருபுனற்குன்றென்னும்
வேங்கடமேயாம்விரும்பும்வெற்பு. ௫௩

வெற்பென்றிருஞ்சோலைவேங்கடமென்றிவ்விரண்டும்
நிற்பென்றுநீமதிக்குநீர்மைபோல்—நிற்பென்
றுளங்கோயிலுள்ளம்வைத்துள்ளினேன்வெள்ளத்
திளங்கோயில்கைவிடேலென்று. ௫௪

என்றுமறந்தறியேனேழ்பிறப்புமெப்பொழுதும்
நின்றுநினைப்பொழியாநீர்மையால்—வென்றி
அடலாழிகொண்டவறிவனேயின்பக்
கடலாழிநீயருளிக்காண். ௫௫

காணக்கழிகாதல்கைமிக்குக்காட்டினால்
நாணப்படுமென்றால்நாணுமே—பேணிக்
கருமாலைப்பொன்மேனிகாட்டாமுன்காட்டுந்
திருமாலைநங்கள்திரு. ௫௬

திருமங்கைநின்றருளுந்தெய்வநாவாழ்த்துங்
கருமங்கடைப்பிடிமின்கண்டீர்—உரிமையால்
ஏத்தினோம்பாதமிருந்தடக்கையெந்தைபேர்
நாற்றிசையுங்கேட்டீரோநாம். ௫௭

நாம்பெற்றநன்மையுநாமங்கைநன்னெஞ்சத்
தோம்பியிருந்தெம்மையோதுவித்து—வேம்பின்
பொருள்நீர்மையாயினும்பொன்னாழிபாடென்
றருள்நீர்மைதந்தவருள். ௫௮

அருள்புரிந்தசிந்தையடியார்மேல்வைத்துப்
பொருள்தெரிந்துகாண்குற்றபோது—இருள்தெளிந்து
நோக்கினேனோக்கிநினைந்தேனதொண்கமலம்
ஓக்கினேனென்னையுமங்கோர்ந்து ௫௯

ஒருருவனல்லையொளியுருவம்நின்னுருவம்
ஈருருவனென்பரிருநிலத்தோர்—ஒருருவம்
ஆதியாம்வண்ணமறிந்தாரவர்கண்டீர்
நீதியால்மண்காப்பார்நின்று. ௬௰

நின்றதோர்பாதநிலம்புதைப்பநீண்டதோள்
சென்றளந்ததென்பர்திசையெல்லாம்—அன்று
கருமாணியாயிரந்தகள்வனேயுன்னைப்
பிரமாணித்தார்பெற்றபேறு. ௬௧

பேறொன்றுமுன்னறியேன்பெற்றறியேன்பேதைமையால்
மாறொன்றுசொல்லிவணங்கினேன்—ஏதின்

பொருக்கெருக்கக்கோடொசியப்பெண்ணாசையின்பின்போய்
எருத்திறுத்தநல்லாயரேறு. சுஉ

ஏறேழும்வென்றடர்த்தவெந்தையெரியுருவத்
தேறேறிப்பட்டவிடுசாபம்—பாறேறி
யுண்டதலைவாய்நிறையக்கோட்டங்கையொண்குருதி
கண்டபொருள்சொல்லிற்கதை. சுஙு

கதையின்பெரும்பொருளுங்கண்ணாநின்பேரே
யிதயமிருந்தவையேயேத்திக்—கதையின்
றிருமொழியாய்நின்றதிருமாலேயுன்னைப்
பருமொழியாற்காணப்பணி. சுச

பணிந்தேன்றிருமேனிபைங்கமலக்கையால்
அணிந்தேனுன்சேவடிமேலன்பாய்—துணிந்தேன்
புரிந்தேத்தியுன்னைப்புகலிடம்பார்த்தாங்கே
இருந்தேத்திவாழுமிது. சுரு

இதுகண்டாய்நன்னெஞ்சேயிப்பிறவியாவ
திதுகண்டாயெல்லாநாமுற்ற—திதுகண்டாய்
நாரணன்பேரோதிநரகத்தருகணையாக்
காரணமும்வல்லையேற்காண். சுசு

கண்டேன்றிருமேனியான்கனவிலாங்கவன்கைக்
கண்டேன்கனலுஞ்சுடராழிகண்டேன்
உறுநோய்வினையிரண்டுமோட்டுவித்துப்பின்னும்
மறுநோய்செறுவான்வலி. சுஎ

வலிமிக்கவாளெயிற்றுவாளவுணர்மாள
வலிமிக்கவாளவரைமத்தாக—வலிமிக்க
வாணாகஞ்சுற்றிமறுகக்கடல்கடைந்தான்
கோணாகங்கொம்பொசித்தகோ. சுஅ

கோவாகிமாநிலங்காத்துநங்கண்முகப்பே
மாவேகிச்செல்கின்றமன்னவரும்—பூமேவும்
செங்கமலநாபியான்சேவடிக்கேயேழ்பிறப்பும்
தன்கமலமேந்தார்தமர். சுகூ

தமருள்ளந்தஞ்சைதலையரங்கந்தண்கால்
தமருள்ளந்தண்பொருப்புவேலைதமருள்ளும்
மாமல்லைகோவல்மதிட்குடந்தையென்பரே
ஏவல்லவெந்தைக்கிடம். எ0

முடக்கைவலம்புரிநின்றார்ப்பவெரிகாள்
றடங்காரொடுங்குவித்ததாழி—விடங்காலும்
தீவாயரவணைமேல்தோன்றல்திசையளப்பான்
பூவாரடிநிமிர்த்தபோது. (எக)

போதறிந்துவானரங்கள்பூஞ்சுனைபுக்காங்கலர்ந்த
போதறிந்துகொண்டேத்தும்போதுள்ளம்—போது
மணிவேங்கடவன்மலரடிக்கேசெல்ல
அணிவேங்கடவன்பேராய்ந்து, (எஉ)

ஆய்ந்துரைப்பனாயிரம்பேராதிநெடுவுந்திவாய்
வாய்ந்தமலர் தூவிவைகலும்—ஏய்ந்த
பிறைக்கோட்டுச்செங்கட்கரிவிடுத்தபெம்மான்
இறைக்காட்படத்துணிந்தயான் (எ௩)

யானேதவஞ்செய்தேனேழ்பிறப்புமெப்பொழுதும்
யானேதவமுடையேனெம்பெருமான்—யானே
இருந்தமிழநன்மாலையிணையடிக்கேசொன்னேன்
பெருந்தமிழனல்லேன்பெரிது. (எச)

பெருகுமதவேழம்மாப்பிடிக்குமுன்னின்
றிருகணிளமூங்கில்வாங்கி—அருகிருந்த
தேன்கலந்துநீட்டுந்திருவேங்கடங்கண்டீர்
வான்கலந்தவண்ணன்வரை. (எ௫)

வரைச்சந்தனக்குழம்பும்வான்கலனும்பட்டும்
விரைப்பொலிந்தவெண்மல்லிகையும்—நிறைத்துக்கொண்
டாதிக்கண்நின்றவறிவனடியிணையே
ஓதிப்பணிவதுறும். (எசு)

உறுங்கண்டாய்நன்னெஞ்சேயுத்தமனற்பாதம்
உறுங்கண்டாயொண்கமலந்தன்னால்—உறுங்கண்டாய்
ஏற்றிப்பணிந்தவன்பேரீரைஞ்ஞூறெப்பொழுதுஞ்
சாற்றியுரைத்தல்தவம் (எஎ)

தவஞ்செய்துநான்முகனேபெற்றான்றரணி
நிவர்ந்தளப்பநீட்டியபொற்பாதம்—சிவந்ததன்
கையனைத்துமாரக்கழுவினான்கங்கைநீர்
பெய்தனைத்துப்பேர்மொழிந்தபின்- (எஅ)

பின்னின்றுகாயிரப்பக்கேளான்பெரும்பனைத்தோள்
முன்னின்றுதானிரப்பாள்மொய்மலராள்—சொன்னின்ற

கோணாவன்றானேரில்லாத்தோன்றலவனளந்த
நீணிலந்தானெத்தனைக்குநேர். (எகூ)

நேர்ந்தேனடிமைநினைந்தேன்தொண்கமலம்
ஆர்ந்தேனுன்சேவடிமேலன்பாய் — ஆர்ந்த
அடிக்கோலங்கண்டவர்க்கென்கொலோமுன்னைப்
படிக்கோலங்கண்டபகல். (அய)

பகற்கண்டேனாரணனைக்கண்டேன்கனவில்
மிகக்கண்டேன்மீண்டவனைமெய்யே — மிகக்கண்டேன்
ஊன்றிகழுநேமியொளிதிகழுஞ்சேவடியான்
வான்றிகழுஞ்சோதிவடிவு. (அக)

வடிக்கோலவாள்நெடுங்கண்மாமலராள்செவ்விப்
படிக்கோலங்கண்டகலாள்பன்னாள் — அடிக்கோலு
ஞாலத்தாள்பின்னுநலம்புரிந்ததென்கொலோ
கோலத்தாலில்லைக்குறை (அஉ)

குறையாகவென்சொற்கள்கூறினேன்கூறி
மறையாங்கெனவுரைத்தமாலை — இறையேனும்
ஈயுங்கொலென்றேயிருந்தேனெனைப்பகலும்
மாயன்கட்சென்றவரம (அங)

வரங்கருதித்தன்னைவணங்காதவன்மை
உரங்கருதிமூர்க்கத்தவனை — நரங்கலந்த
சிங்கமாய்க்கீண்டதிருவனடியிணையே
அங்கண்மாஞாலத்தமுது (அச)

அமுதென்றுந்தேனென்றுமாழியானென்றும்
அமுதென்றுகொண்டுகந்தானென்றும் — அமுதென்னச்
சொன்மாலையேத்தித்தொழுதேன்சொலப்பட்ட
நன்மாலையேத்திநவின்று. (அரு)

நவின்றுரைத்தநாவலர்கள்நாண்மலர்கொண்டாங்கே
பயின்றதனாற்பெற்றபயனென்கொல் — பயின்றார்தம்
மெய்த்தவத்தாற்காண்பரியமேகமணிவண்ணனையான்
எத்தவத்தாற்காண்பன்கொலின்று (அசு)

இன்றாவறிகின்றேனல்லேனிருநிலத்தைச்
சென்றாங்களந்ததிருவடியை — அன்று
கருக்கோட்டியுட்கிடந்துகைதொழுதேன்கண்டேன்
திருக்கோட்டியெந்தைதிறம் (அஎ)

திறம்பிற்றினியறிந்தேன்றென்னரங்கத்தெந்தை
திறம்பாவழிசென்றார்க்கல்லால்—திறம்பாச்
செடிநரகைநீக்கித்தான்செல்வதன்முன்வானோர்
கடிநரகவாசர்கதவு (அஅ)

கதவிக்கதஞ்சிறந்தகஞ்சனைமுற்காய்ந்
துதவிப்போர்யானையொசித்துப்—பதவியாய்ப்
பாணிபால்நீரேற்றுப்பண்டொருகால்மாவலியை
மாணியாய்க்கொண்டிலையேமண். (அகூ)

மண்ணுலகமாளேனேவானவர்க்கும்வானவனாய்
விண்ணுலகந்தன்னகத்துமேவேனே-நண்ணித்
திருமாலைச்செங்கணெடியானையெங்கள்
பெருமானைக்கைதொழுதபின், (கூ0)

பின்னலருநரகஞ்சேராமற்பெய்துறுவீர்
முன்னால்வணங்கமுயன்மினோ—பன்னூல்
அளந்தானை • கார்க்கடல்சூழ்ஞாலத்தையெல்லாம்
அளந்தானவன்சேவடி. (கூக)

அடியால்முற்கஞ்சனைச்செற்றமரரேத்தும்
படியான்கொடிமேற்புட்கொண்டான்—நெடியான்றன்
நாமமேயேத்துமின்களேத்தினார்தாம்வேண்டுங்
காமமேகாட்டுங்கடிது (கூஉ)

கடிதுகொடுநரகம்பிற்காலுஞ்செய்கை
கொடிதென்றதுகூடாமுன்னம்—வடிசங்கம்
கொண்டானைக்கூந்தல்வாய்கீண்டானைக்கொங்கைநஞ்
சுண்டானையேத்துமினோவுற்று. [கூங]

உற்றுவணங்கித்தொழுமினுலகேழும்
முற்றும்விழுங்குமுகில்வண்ணன்—பற்றிப்
பொருந்தாதான்மார்பிடந்துபூம்பாடகத்துள்
இருந்தானையேத்துமென்னெஞ்சு. [கூச]

யென்னெஞ்சமேயானென்சென்னியான்றானவனை
வன்னெஞ்சங்கீண்டமணிவண்ணன்—முன்னஞ்சே
யூழியானூழிபெயர்த்தானுலகேத்தும்
ஆழியானத்தியூரான் (கூரு)

அத்தியூரான்புள்ளையூர்வானணிமணியின்
துத்திசேர்நாகத்தின்மேற்றுயில்வான்—முத்தீ
மறையாவான்மாகடல்நஞ்சுண்டான்றனக்கும்
இறையாவானெங்கள்பிரான் (௯௬)

எங்கள்பெருமானிமையோர்தலைமகனீ
செங்கணெடுமால்திருமார்பா—பொங்கு
படமூக்கினாயிரவாய்ப்பாம்பணைமேற்சேர்ந்தாய்
குடமூக்கில்கோயிலாக்கொண்டு (௯௭)

கொண்டுவளர்க்கக்குழவியாய்த்தான்வளர்ந்த
துண்டதுலகேழுமுள்ளொடுங்க—கொண்டு
குடமாடிக்கோவலனாய்மேவியென்னெஞ்சம்
இடமாகக்கொண்டவிறை (௯௮)

இறையெம்பெருமானருளென்றிமையோர்
முறைநின்றுமொய்ம்மலர்கடூவ—அறைகழல்
சேவடியான்செங்கணெடியான்குறளுருவாய்
மாவடிவின்மண்கொண்டான்மால் (௯௯)

மாலேநெடியோனேகண்ணனேவிண்ணவர்க்கும்
மேலாவியன்றுழாய்க்கண்ணியனே—மேலால்
விளவின்காய்கன்றினால்வீழ்த்தவனேயென்தன்
அளவன்றால்யானுடையவன்பு [௱]

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பூதத்தாழ்வார்திருவாய்மலர்ந்தருளிய.

இரண்டாந்திருவந்தாதி-முற்றும்,

[*]

ஆக-பாசுரம் ௨௱.

கதாம்சரானபூதத்தாழ்வார்திருநக்ஷத்திரம்,

ஐப்பசியீ அவிட்டம்,

பேயாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

௩-ம் திருவந்தாதி.

——[*]——

தனியன்,

நேரிசைவெண்பா.

சீராரும்மாடத்திக்கோவலூரதனுட்
காரார்கருமுலைக்காணப்புக்கு—ஓரா
திருக்கண்டேனென்றுரைத்தசீரான்கழலே
உரைக்கண்டாய்நெஞ்சேயுகந்து.

——(*)——

திருக்கண்டேன்பொனமேனிகண்டேன்றிகழும்
அருக்கனணிநிறமுங்கண்டேன்—செருக்கிளரும்
பொன்னாழிகண்டேன்புரிசங்கைக்கண்டேன்
என்னாழிவண்ணன்பாலின்று. (க)

இன்றேகழல்கண்டேனேழ்பிறப்பும்யானறுத்தேன்
பொன்றோய்வரைமார்பிற்பூந்துழாய்—அன்று
திருக்கண்டுகொண்டதிருமாலேயுன்னை
மருக்கண்டுகொண்டேன்மனம். (உ)

மனத்துள்ளான்மாகடல்நீருள்ளான்மலராள்
தனத்துள்ளான்தண்டுழாய்மார்பன்—சினத்துச்
செருநருகச்செற்றுகந்ததேங்கோதவண்ணன்
வருநரகந்தீர்க்குமருந்து (௩)

மருந்தும்பொருளும்அமுதமுந்தானே
திருந்தியசெங்கண்மாலாங்கே—பொருந்தியும்
நின்றுலகமுண்டுமிழ்ந்துநீரேற்றுமூவடியால்
அன்றுலகந்தாயோனடி. (௪)

அடிவண்ணந்தாமரையன்றுலகந்தாயோன்
படிவண்ணம்பார்க்கடல்நீர்வண்ணம்—முடிவண்ணம்
ஓராழிவெய்யோனொளியுமஃதன்றே
ஆராழிகொண்டார்க்கழகு (௫)

அழகன்றேயாழியார்க்காழிநீர்வண்ணம்
அழகன்றேயண்டங்கடத்தல்—அழகன்றே
அங்கைநீரேற்றார்க்கலர்மேலோன்கால்கழுவ
கங்கைநீர்கான்றகழல். (௬)

கழல்தொழுதும்வாநெஞ்சேகார்க்கடல்நீர்வேலைப்
பொழிலளந்தபுள்ளூர்திச்செல்வன்—எழிலளந்தங்
கெண்ணற்கரியானையெப்பொருட்குஞ்சேயானை
நண்ணற்கரியானைநாம். (௭)

நாமம்பலசொல்லிநாராயணாவென்று
நாமங்கையாற்றொழுதுநன்னெஞ்சே—வாமருவி
மண்ணுலகமுண்டுமிழ்ந்தவண்டறையுந்தண்டுழாய்க்
கண்ணனையேகாண்கநங்கண். (௮)

கண்ணுங்கமலங்கமலமேகைத்தலமும்
மண்ணளந்தபாதமுமற்றவையே—எண்ணில்
கருமாமுகில்வண்ணன்கார்க்கடல்நீர்வண்ணன்
திருமாமணிவண்ணன்தேசு. (௯)

தேசுந்திறலுந்திருவுமுருவமும்
மாசில்குடிப்பிறப்புமற்றவையும்—பேசில்
வலம்புரிந்தவான்சங்கங்கொண்டான்பேரோது
நலம்புரிந்துசென்றடையுந்நன்கு. (௰)

நன்கோதுநால்வேதத்துள்ளானறவிரியும்
பொங்கோதருவிப்புனல்வண்ணன்—சங்கோதப்

பாற்கடலான்பாம்பணையின்மேலான்பயின்றுரைப்பார்
நூற்கடலா னுண்ணறிவினான் (௩௧)

அறிவென்னுந்தாள்கொளுவியைம்புலனுந்தம்மிற்
செறிவென்னுந்திண்கதவஞ்செம்மி — மறையென்றும்
நன்கோதிநன்குணர்வார் காண்பரே நாடோறும்
பைங்கோதவண்ணன்படி. (௩௨)

படிவட்டத்தாமரைபண்டுலகம்நீரேற்ற
அடிவட்டத்தாலளப்பநீண்ட — முடிவட்டம்
ஆகாயமூடறுத்தண்டம்போய்நீண்டதே
மாகாயமாய்நின்றமாற்கு. (௩௩)

மாற்பால்மனஞ்சுழிப்பமங்கையர்கோள்கைவிட்டு
நூற்பால்மனம்வைக்கநொய்விதாம் — நாற்பால
வேதத்தான்வேங்கடத்தான்விண்ணோர்முடிதோயும்
பாதத்தான்பாதம்பணிந்து [௩௪]

பணிந்துயர்ந்தபௌவப்படுதிரைகள்மோதப்
பணிந்தபணிமணிகளாலே — அணிந்தங்
கனந்தன்னைக்கிடக்குமம்மானடியேன்
மனந்தன்னைக்கிடக்கும்வந்து. (௩௫]

வந்துதித்தவெண்டிரைகள்செம்பவளவெண்முத்தம்
அந்திவிளக்குமணிவிளக்காம் — எந்தை
ஒருவல்லித்தாமரையாளொன்றியசீர்மார்பன்
திருவல்லிக்கேணியான்சென்று. (௩௬)

சென்றநாள்செல்லாதுசெங்கண்மாலெங்கண்மால்
என்னாளென்னாளும்நாளாகும் — என்றும்
இறவாதவெந்தையிணையடிக்கேயாளாய்
மறவாதுவாழ்த்துகவென்வாய். (௩௭)

வாய்மொழிந்துவாமனனாய்மாவலிபால்மூவடிமண்
நீயளந்துகொண்டநெடுமாலே — தாவியநின்
எஞ்சாவிணையடிக்கேயேழ்பிறப்புமாளாகி
அஞ்சாதிருக்கவருள், (௩௮)

அருளாதொழியுமேயாலிலைமேலன்று
தெருளாதபிள்ளையாய்ச்சேர்ந்தான் — இருளாத
சிந்தையராய்ச்சேவடிக்கேசெம்மலர்தூய்க்கைதொழுது
முந்தையராய்நிற்பார்க்குமுன், (௩௯)

முன்னுலகமுண்டுமிழ்ந்தாய்க்கவ்வுலகமீரடியால்
பின்னளந்துகோடல்பெரிதன்றே — என்னே
திருமாலேசெங்கணெடியானேயெங்கள்
பெருமானேநீயிதனைப்பேசு, (௨௰)

பேசுவாரெவ்வளவுபேசுவா ரவ்வளவே
வாசமலர்த்துழாய்மாலையான் — தேசுடைய
சக்கரத்தான்சங்கினான்சார்ங்கத்தான்பொங்கரவ
வக்கரனைக்கொன்றான்வடிவு, (௨௧)

வடிவார்முடிகோட்டிவானவர்கள்நாளும்
கடியார்மலர்தூவிக்காணும் — படியானைச்
செம்மையாலுள்ளுருகிச்செவ்வனேநெஞ்சமே,
மெய்ம்மையேகாணவிரும்பு (௨௨]

விரும்பிவிண்மண்ணளந்தவஞ்சிறையவண்டார்
சுரும்புதுளையிற்சென்றூத — அரும்பும்
புனந்துழாய்மாலையான்பொன்னங்கழற்கே
மனந்துழாய்மாலாய்வரும், [௨௩)

வருங்காலிருநிலனும்மால்விசும்புங்காற்றும்
நெருங்குதீநீருருவமானான் — பொருந்தும்
சுடராழியொன்றுடையான்சூழ்கழலேநாளும்
தொடராழிநெஞ்சேதொழுது. [௨௪]

தொழுகாற்பழுதுண்டேதூநீருலகம்
முழுதுண்டுமொய்குழலாளாய்ச்சி — இழுதுண்ட
வாயனைமால்விடையேழ்செற்றானைவானவர்க்கும்
சேயானைநெஞ்சேசிறந்து. [௨௫]

சிறந்தவென்சிந்தையுஞ்செங்கணரவும்
நிறைந்தசீர்நீள்கச்சியுள்ளும் — உறைந்ததுவும்
வேங்கடமும்வெஃகாவும்வேளுக்கைப்பாடியுமே
தாங்கடவார்தண்டுழாயார். [௨௬]

யாரேதுயருழந்தார்துன்புற்றாராண்டையார்
காரேமலிந்தகருங்கடலை — நேரே
கடைந்தானைக்காரணனைநீரணைமேற்பள்ளி
அடைந்தானைநாளுமடைந்து [௨௭)

அடைந்ததரவணைமேலைவர்க்காயன்று
மிடைந்ததுபாரதவெம்போர் — உடைந்ததுவும்

ஆய்ச்சிபால்மத்துக்கேயம்மனே வாளெயிற்றுப்
பேய்ச்சிபாலுண்டபிரான். உஅ

பேய்ச்சிபாலுண்டபெருமானைப்பேர்ந்தெடுத்து
ஆய்ச்சிமுலைகொடுத்தாளஞ்சாதே—வாய்த்த
இருளார்திருமேனியின்பவளச்செவ்வாய்த்
தெருளார்மொழியானைச்சேர்ந்து. உக

சேர்ந்ததிருமால்கடல்குடந்தைவேங்கடம்
நேர்ந்தவென்சிந்தைநிறைவிசும்பும்—வாய்ந்த
மறைபாடகமனந்தன்வண்டுழாய்க்கண்ணி
இறைபாடயாயவிவை. ௩௰

இவையவன்கோயிலிரணியனதாகம்
அவைசெய்தரியுருவமானான்—செவிதெரியா
நாகத்தானால்வேதத்துள்ளானனாயேற்றான்
பாகத்தான்பாற்கடலுளான். ௩௧

பாற்கடலும்வேங்கடமும்பாம்பும்பனிவிசும்பும்
நூற்கடலும்நுண்ணூல்தாமரைமேற்—பாற்பட்
டிருந்தார்மனமுமிடமாகக்கொண்டான்
குருந்தொசித்தகோபாலகன். ௩௨

பாலகனாயாலிலைமேல்பையவுலகெல்லாம்
மேலொருநாளுண்டவனேமெய்ம்மையே—மாலவனே
மந்தரத்தால்மாநீர்க்கடல்கடைந்துவானமுதம்
அந்தரத்தார்க்கீந்தாய்நீயன்று. ௩௩

அன்றிவ்வுலகமளந்தவசவேகொல்
நின்றிருந்துவேளுக்கைநீணகர்வாய்—அன்று
கிடந்தானைக்கேடில்சீரானைமுன்னஞ்சைக்
கடந்தானைநெஞ்சமேகாண். ௩௪

கண்காணனவிரும்புங்கண்கள்கதிரிலகு
பூண்டாரகலத்தான்மேனி—பாண்கட்
டொழில்பாடிவண்டறையுந்தொங்கலான்செம்பொற்
கழல்பாடியாந்தொழுதகை. ௩௫

கையகனலாழிகார்க்கடல்வாய்வெண்சங்கம்
வெய்யகதைசார்ங்கம்வெஞ்சுடர்வாள்—செய்ய
படைபரவைபாழிபனிநீருலகம்
அடியளந்தமாயரவர்க்கு. ௩௬

அவர்க்கடிமைபட்டேனகத்தான்புறத்தான்
உவர்க்குங்கடல்நீருள்ளான்—துவர்க்கும்
பவளவாய்ப்பூமகளும்பன்மணிப்பூணாரந்
திகழுந்திருமார்பன்றான். ௩௭

தானேதனக்குவமன்றன்னுருவேயெவ்வுருவும்
தானேதவவுருவுந்தாரகையும்—தானே
எரிசுடரும்மால்வரையுமெண்டிசையுமண்டத்
திருசுடருமாயவிறை. ௩௮

இறையாய்நிலனாகியெண்டிசையுந்தானாய்
மறையாய்மறைப்பொருளாய்வானாய்ப்—பிறைவாய்ந்
வெள்ளத்தருவிவிளங்கொளிநீர்வேங்கடத்தான்
உள்ளத்தினுள்ளேயுளன், ௩௯

உளன்கண்டாய்நன்னெஞ்சே யுத்தமனென்றும்
உளன்கண்டாயுள்ளுவாருள்ளத்—துளன்கண்டாய்
விண்ணொடுங்கக்கோடுயரும் வீங்கருவிவேங்கடத்தான்
மண்ணொடுங்கத்தானளந்தமன் ௪௰

மன்னுமணிமுடிநீண்டண்டம்போயெண்டிசையும்
துன்னுபொழிலனைத்துஞ்சூழ்கழலே—மின்னை
உடையாகக்கொண்டன்றுலகளந்தான்குன்றங்
குடையாகவாகாத்தகோ. ௪௧

கோவலனாயாநிரைகள்மேய்த்துக்குழலூதி
மாவலனாய்க்கீண்டமணிவண்ணன்—மேவி
அரியுருவமாகியிரணியனதாகந்
தெரியுகிராற்கீண்டான்சினம். ௪௨

சினமாமதகளிற்றின்றிண்மருப்பைச்சாய்த்துப்
புனமேயபூமியதனைத்—தனைத்தனமாகப்
பேரகலத்துள்ளொடுக்கும்பேராமார்பனார்
ஓரகலத்துள்ளதுலகு. ௪௩

உலகமுமூழியுமாழியுமொண்கேழ்
அலர்கதிருஞ்செந்தீயுமாவான்—பலகதிர்கள்
பாரித்தபைம்பொன்முடியானடியிணைக்கே
பூரித்தென்னெஞ்சேபுரி. ௪௪

புரிந்துமதவேழம்மாப்பிடியோடூடித்
திருந்துசினத்தாற்பொழிது—விரிந்தசீர்

வெண்கோட்டுமுத்துதிர்க்கும்வேங்கடமேமேலொருநாள்
மண்கோட்டுக்கொண்டான்மலை, ௪௫

மலைமுகடுமேல்வைத்துவாசுகியைச்சுற்றித்
தலைமுகடுதானொருகைபற்றி—அலைமுகட்
டண்டம்போய்நீர்தெறிப்பவன்றுகடல்கடைந்தான்
பிண்டமாய்நின்றபிரான். ௪௬

நின்றபெருமானேநீரேற்றுலகெல்லாம்
சென்றபெருமானேசெங்கண்ணா—அன்று
துரகவாய்கீண்டதுழாய்முடியாய்நங்க
ணரகவாய்கீண்டாயுநீ ௪௭

நீயன்றேநீரேற்றுலகமடியளந்தாய்
நீயன்றேநின்றுநிரைமேய்த்தாய்—நீயன்றே
மாவாயுரம்பிளந்துமாமருதினூடுபோய்த்
தேவாசுரம்பொருதாய்செற்று. ௪௮

பெற்றதுவுஞ்சேராவிரணியனைச்சென்றேற்றுப்
பெற்றதுவும்மாநிலம்பின்னைக்காய்—முற்றல்
மூரியேற்றின்முன்னின்றுமொய்ம்பொழித்தாய்மூரிச்
சுரியேறுசங்கினாய்சூழ்ந்து ௪௯

சூழ்ந்ததுழாயலங்கம்சோதிமணிமுடிமால்
தாழ்ந்தவருவித்தடவரைவாய்—ஆழ்ந்த
மணிநீர்ச்சுனைவளர்ந்தமாமுதலைகொன்றான்
அணிநீலவண்ணத்தவன் ௫௰

அவனேயருவரையாலாநிரைகள்காத்தான்
அவனேயணிமருதஞ்சாய்த்தான்—அவனே
கலங்காப்பெருநகரங்காட்டுவான்கண்டீர்
இலங்காபுரமெரித்தானெய்து ௫௧

எய்தான்மராமரமேழுமிராமனாய்
எய்தானம்மான்மறியவேந்திழைக்காய்—எய்ததுவும்
தென்னிலங்கைக்கோன்வீழச்சென்றுகுறளுருவாய
முன்னிலங்கைக்கொண்டான்முயன்று. ௫௨

முயன்றுதொழுநெஞ்சேமூரிநீர்வேலை
இயன்றமரத்தாலிலையின்மேலால்—பயின்றங்கோர்
மண்ணலங்கொள்வெள்ளத்துமாயக்குழவியாய்த்
தண்ணலங்கன்மாலையான்றாள். ௫௩

தாளாற்சகடமுதைத்துப்பகடுந்திக்
கீளாமருதிடைபோய்க்கேழலாய் — மீளாது
மண்ணகலங்கீண்டங்கோர்மாதுகந்தமார்பற்குப்
பெண்ணகலங்காதல்பெரிது ௫௪

பெரியவரைமார்பிற்பேராரம்பூண்டு
கரியமுகிலிடைமின்போலத் — தெரியுங்கால்
பாணொடுங்குவண்டறையும்பங்கயமேமற்றவன்றன்
நீணெடுங்கண்காட்டுநிறம். ௫௫

நிறம்வெளிதுசெய்துபசிதுகரிதென்
றிறையுருவம்யாமறியோமெண்ணில் — நிறைவுடைய
நாமங்கைதானுநலம்புகழவல்லளே
பூமங்கைகேள்வன்பொலிவு. ௫௬

பொலிந்திருண்டகார்வானின்மின்னேபோற்றோன்றி
மலிந்துதிருவிருந்தமார்பன் — பொலிந்து
கருடன்மேற்கொண்டகரியான்கழலே
தெருடன்மேற்கண்டாய்தெளி. ௫௭

தெளிந்தசிலாதலத்தின்மேலிருந்தமந்தி
அளிந்தகடுவனையேநோக்கி — விளங்கிய
வெண்மதியந்தாவென்னும்வேங்கடமேமேலொருநாள்
மண்மதியிற்கொண்டுகந்தான்வாழ்வு ௫௮

வாழும்வகையறிந்தேன்மைபோல்நெடுவரைவாய்
தாழுமருவிபோற்றார்கிடப்பச் — சூழும்
திருமாமணிவண்ணன்செங்கண்மாலெங்கள்
பெருமானடிசேரப்பெற்று. ௫௯

பெற்றம்பிணைமருதம்பேய்முலைமாச்சகடம்
உற்றக்காத்தூடுபோயுண்டுதைத்துக் — கற்றுக்
குணிலைவிளங்கனிக்குக்கொண்டெறிந்தான்வெற்றிப்
பணிலம்வாய்வைத்துகந்தான்பண்டு, ௬௰

பண்டெல்லாம்வேங்கடம்பாற்கடல்வைகுந்தம்
கொண்டங்குறைவார்க்குக்கோயில்போல்வண்டு
வளங்கிளருநீள்சோலைவண்பூங்கடிகை
இளங்குமரன்றன்விண்ணகர், ௬௧

விண்ணகரம்வெஃகாவிரிதிரைநீர்வேங்கடம்
மண்ணகரமாமாடவேளுக்கை — மண்ணகத்த

தென்குடந்தைதேனார்திருவரங்கந்தென்கோட்டி
தன்குடங்கைநீரேற்றான்றாழ்வு ௬௨

தாழ்சடையுநீண்முடியுமொண்மழுவுஞ்சக்கரமும்
சூழரவும்பொன்னாணுந்தோன்றுமால்—சூழும்
திரண்டருவிபாயுந்திருமலைமேலெந்தைக்
கிரண்டுருவுமொன்றாயிசைந்து ௬௩

இசைந்தவரவும்வெற்புங்கடலும்
பசைந்தங்கமுதுபடைப்ப—அசைந்து
கடைந்தவருத்தமோகச்சிவெஃகாவிற்
கிடந்திருந்துநின்றதுவுமங்கு. ௬௪

அங்கற்கிடரின்றியந்திப்பொழுதத்து
மங்கவிரணியனதாகத்தைப்—பொங்கி
அரியுருவமாய்ப்பிளந்தவம்மானவனே
கரியுருவங்கொம்பொசித்தான்காய்ந்து ௬௫

காய்திருளைமாற்றிக்கதிரிலகுமாமணிகள்
எய்ந்தபணக்கதிர்மேல்வெவ்வுயிர்ப்ப—வாய்ந்த
மதுகைடபரும்வயிறுருகிமாண்டார்
அதுகேடவர்க்கிறுதியாங்கு. ௬௬

ஆங்குமலருங்குவியுமாலுந்திவாய்
ஒங்குகமலத்தினொண்போ—தாங்கைத்
திகிரிசுடரென்றும்வெண்சங்கம்வானில்
பகருமதியென்றும்பார்த்து ௬௭

பார்த்தகடுவன்சுனைநீர்நிழற்கண்டு
பேர்த்தோர்கடுவனெனப்பேர்ந்து—கார்த்த
களங்கனிக்குக்கைநீட்டும்வேங்கடமேமேனாள்
விளங்கனிக்குக்கன்றெறிந்தான்வெற்பு ௬௮

வெற்பென்றுவேங்கடம்பாடும்வியன்றுழாய்
கற்பென்றுசூடுங்கருங்குழல்மேல—மற்பொன்ற
நீண்டதோள்மால்கிடந்தநீள்கடல்நீராடுவான்
பூண்டநாளெல்லாம்புகும். ௬௯

புகுமதத்தால்வாய்பூசிக்கீழ்தாழ்ந்தருவி
உகுமதத்தாற்கால்கழுவிக்கையால்—மிகுமதத்தேன்
விண்டமலர்கொண்டுவிரல்வேங்கடவனையே
கண்டுவணங்குங்களிறு. ௭௰

களிறுமுதல்குக்கைகையெடுக்கோடி
ஒளிறுபடைபொறிகையாளி—பிளிறு
பிழைக்கொன்றுநின்றதிருவேங்கடமேமேனாள்
குழக்கன்றுகொண்டெறிந்தான்குன்று ௭௧

குன்றெடுத்தானையகுறமகளிர்கோல்வளைக்கை
சென்றுவிளையாடிர்திங்களைப்போய்—வென்று
விளக்குமதிகோள்விடுக்கும்வேங்கடமேமேலை
இளங்குமரர்கோமானிடம் ௭௨

இடம்வலமேழ்பூண்டவிரவித்தேரோட்டி
வடமுகவேங்கடத்துமன்னுங்—குடநயந்த
கூத்தனாய்நின்றான்குரைகழலேகூறுவதே
நாத்தன்னாலுள்ளநலம் ௭௩

நலமேவலிதுகொல்நஞ்சூட்டுவன்போல்
நிலமேபுரண்டுபோய்வீழச்—சலமேதான்
வெங்கொங்கையுண்டானைமீட்டாய்ச்சியூட்டுவான்
தன்கொங்கைவாய்வைத்தாள்சார்ந்து ௭௪

சார்ந்தகடுந்தேய்ப்பத்தடாவியகோட்டுச்சிவாய்
ஊர்ந்தியங்கும்வெண்மதியினொண்முயலைச்—சேர்ந்து
சினவேங்கைபார்க்குந்திருமலையேயாயன்
புனவேங்கைநாறும்பொருப்பு ௭௫

பொருப்பிடையேநின்றும்புனல்குளித்துமைந்து
நெருப்பிடையேநிற்கவுநீவேண்டா—விருப்புடைய
வெஃகாவேசேர்ந்தானைமெய்ம்மலர்தூய்க்கைதொழுதால்
அஃகாவேதீவினைகளாய்ந்து ௭௬

ஆய்ந்தவருமறையோனான்முகத்தோனன்குறங்கில்
வாய்ந்தகுழவியாய்வாளரக்கன்—ஏய்ந்த
முடிப்போதுமூன்றேழென்றெண்ணினானார்ந்த
அடிப்போதுநங்கட்கரண் ௭௭

அரணாமமக்கென்றுமாழிவலவன்
முரணாள்வலஞ்சுழிந்தமொய்ம்பன்—சரணாமேல்
ஏதுகதியேதுநிலையேதுபிறப்பென்னாதே
ஓதுகதிமாயனையேயோர்த்து ௭௮

ஓர்த்தமனத்தராயைந்தடக்கியாராய்ந்து
பேர்த்தாற்பிறப்பேழும்போர்க்கலாம்—கார்த்த

விளையார்தருந்துழாய்வீங்கோதமேனி
நிளையாரமார்பனையேநின்று எ௯

நின்றெதிராமணித்தேர்வாணன்றோள்
ஒன்றியவீரைஞ்ஞூறுடன்றுணிய—வென்றிளங்கும்
ஆர்படுவானேமியரவணையான்சேவடிக்கே
நேர்படுவான்றான்முயலுநெஞ்சு அ௰

நெஞ்சால்நினைப்பரியனேலும்நினைப்பெற்றென்
நெஞ்சமேபேசாய்நினைக்குங்கால்—நெஞ்சத்துப்
பேராதுநிற்கும்பெருமானையென்கொலோ
ஓராதுநிற்பதுணர்வு அக

உணர்விலுணர்வரியனுள்ளம்புகுந்து
உணர்விலுங்காண்பரியனுண்மை—இணரணையக்
கொங்கணைந்துவண்டறையுந்தண்டுழாய்க்கோமானை
எங்கணைந்துகாண்டுமினி. அ௨

இனிவன்மாயனெனவுரைப்பரேலும்
இனியவன்காண்பரியனேலும்—இனியவன்
கள்ளத்தாய்மண்கொண்டுவிண்கடந்தபைங்கழலான்
உள்ளத்திலுள்ளேயுளன். அ௩

உளனாயநான்மறையினுட்பொருளையுள்ளத்
துளனாகத்தேர்ந்துணர்வரேனும்—உளனாய
வண்டமராநெடுங்கண்மாயவனையாவரே
கண்டாருகப்பர்கவி. அ௪

கவியனூற்கைபுனைந்துகண்ணார்கழல்போய்ச்
செவியினூற்கேள்வியராய்ச்சேர்ந்தார்—புவியினார்
போற்றியுரைக்கப்பொலியுமேபின்னைக்கா
ஏற்றுயிரையட்டானெழில். அ௫

எழில்கொண்டுமின்னுக்கொடியெடுத்துவேகத்
தொழில்கொண்டுதான்முழங்கித்தோன்றும்—எழில்கொண்ட
நீர்மேகமன்னநெடுமால்நிறம்போலக்
கார்வானங்காட்டுங்கலந்து அ௬

கலந்துமணியிமைக்குங்கண்ணாநின்மேனி
மலர்ந்துமரகதமேகாட்டும்—நலந்திகழும்

கொங்கின்வாய்வண்டறையுந்தண்டுழாய்க்கோமானை
அங்கிவரன்காட்டுமது. ௮௭

அதுநன்றிதுதீதென்றையப்படாதே
மதுநின்றதண்டுழாய்மார்பன்—பொதுநின்ற
பொன்னங்கழலேதொழுமின்முழுவினைகள்
முன்னங்கழலுமுடிந்து. ௮௮

முடிந்தபெழுதிற்குறவாணரேனம்
படிந்துழுசாலைப்பைந்தினைகள்வித்தத்—தடிந்தெழுந்த
வேய்ங்கழைபோய்வீட்டிறக்கும்வேங்கடமேமேலொருநாள்
தீங்குழல்வாய்வைத்தான்சிலம்பு. ௮௯

சிலம்புஞ்செறிகழலுஞ்சென்றிசைப்பவிண்ணூர்
அலம்பியசேவடிபோயண்டம்—புலம்பியதோள்
எண்டிசையுஞ்சூழவிடம்போதாதென்கொலோ
வண்டுழாய்மாலளந்தமண். ௯௰

மண்ணுண்டும்பேய்ச்சிமுலையுண்டுமாற்றாதாய்
வெண்ணெய்விழுங்கவெகுண்டாய்ச்சி—கண்ணிக்
கயிற்றினாற்கட்டத்தான்கட்டுண்டிருந்தான்
வயிற்றினோடாற்றாமகன். ௯௧

மகனொருவர்க்கல்லாதமாமேனிமாயன்
மகனாமவன்மகன்றன்காதல்—மகனைச்
சிறைசெய்தவாணன்றோள்செற்றான்கழலே
நிறைசெய்தென்னெஞ்சேநினை. ௯௨

நினைத்துலகிலார்தெளிவார்நீண்டதிருமால்
அனைத்துலகிலார்தெளிவார்நீண்—டிருமால்
வெள்ளத்தோர்பிள்ளையாய்மெள்ளத்துயின்றானை
உள்ளத்தேவைநெஞ்சேயுய்த்து, ௯௩

உய்த்துணர்வென்னுமொளிகொள்விளக்கேற்றி
வைத்தவனைநாடிவலைப்படுத்தேன்—மெத்தெனவே
நின்றானிருந்தான்கிடந்தானென்னெஞ்சத்துப்
பொன்றாமைமாயன்புகுந்து. ௯௪

புகுந்திலங்குமந்திப்பொழுதத்தரியா
இகழ்ந்தவிரணியனதாகஞ்—சுகிர்ந்தெங்கும்

அங்கப்பிரானார் திருமால்திருவடியே
வந்திக்கென்னெஞ்சமேவாழ்த்து. (௯௫)

வாழ்த்தியவாயராய்வானோர்மணிமகுடம்
தாழ்த்திவணங்கத்தழும்பாமே—கேழ்த்த
அடித்தாமரைமலர்மேல்மங்கைமணாளன்
அடித்தாமரையாமலர். (௯௬)

அலரெடுத்தவுந்தியானாங்கெழிலாய
மலரெடுத்தமாமேனிமாயன்—அலரெடுத்த
வண்ணத்தான்மாமலரான்வார்சடையானென்றிவர்கட்
கெண்ணத்தானாமோவிமை. (௯௭)

இமஞ்சூழ்மலையுமிருவிசும்புங்காற்றும்
அமஞ்சூழ்ந்தறவிளக்கித்தோன்றும்—நமஞ்சூழ்
நரகத்துநம்மைநணுகாமற்காப்பான்
துரகத்தைவாய்பிளந்தான்றொட்டு. (௯௮)

தொட்டபடையெட்டுந்தோலாதவென்றியான்
அட்டபுயகரத்தானஞ்ஞான்று—குட்டத்துக்
கோள்முதலைதுஞ்சக்குறித்தெறிந்தசக்கரத்தான்
தாள்முதலேநங்கட்குச்சார்பு (௯௯)

சார்புநமக்கென்றுஞ்சக்கரத்தான்றண்டுழாய்த்
தார்வாழ்வரைமார்பன்றான்முயங்கும்—காரார்ந்த
வானமருமின்னிமைக்கும்வண்டாமரைநெடுங்கட்
டேனமரும்பூமேற்றிரு. (௱)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

பேயாழ்வார்திருவாய்மலர்ந்தருளிய

மூன்றாந்திருவந்தாதிமுற்றும்.

ஆக-பாசுரம்- ௩௱

நந்தகாம்சரானபேயாழ்வார்திருநக்ஷத்திரம்,

ஐப்பசிமீ சதயம்.

திருமழிசையாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சு-ப். திருவந்தாதி.

தனியன்.

நேரிசைவெண்பா.

நாராயணன்படைத்தான்நான்முகனைநான்முகனுக்
கேரார்சிவன்பிறந்தானென்னுஞ்சொல்—சீரார்
மொழிசெப்பிவாழலாம்நெஞ்சமேமொய்பூ
மழிசைப்பரனடியேவாழ்த்து

நான்முகனைநாராயணன்படைத்தான்நான்முகனும்
தான்முகமாய்ச்சங்கரனைத்தான்படைத்தான்—யான்முகமாய்
அந்தாதிமேலிட்டறிவித்தேனாழ்பொருளைச்
சிந்தாமற்கொண்மினீர்தேர்ந்து (௧)

தேருங்காற்றேவனொருவனேயென்றுரைப்பன்
யாருமறியாரவன்பெருமை—ஓரும்
பொருண்முடிவுமித்தனையேயெத்தவஞ்செய்தார்க்கும்
அருண்முடிவதாழியான்பால். [௨]

பாலிற்கிடந்ததுவும்பண்டரங்கமேய்ததுவும்
ஆலிற்றுயின்றதுவுமாரறிவார்—ஞாலத்
தொருபொருளைவானவர்தம்மெய்ப்பொருளையப்பில்
அருபொருளையானறிந்தவாறு. (௩)

ஆறுசடைக்கரந்தானண்டர்கோன்றன்னோடும்
கூறுடையனென்பதுவுங்கொள்கையற்றேன்—வேறொருவர்
இல்லாமைநின்றானையெம்மானையெப்பொருட்கும்
சொல்லானைச்சொன்னேன்றொகுத்து. (௪)

தொகுத்தவரத்தனாய்த்தோலாதான்மார்பம்
வகிர்த்தவளையுகிர்த்தோள்மாலே—யுகத்தில்
ஒருநான்றுநீயுயர்த்தியுள்வாங்குநீயே
அருநான்குமானாயறி. (௫)

அறியார்சமணரயத்தார்பௌத்தர்
சிறியார்சிவப்பட்டார்செப்பில்—வெறியாய
மாயவனைமாலவனைமாதவனையேத்தாதார்
ஈனவரேயாதலாலின்று. (௬)

இன்றாகநாளையேயாகவினிச்சிறிதும்
நின்றாகநின்னருளென்பாலதே—நன்றாக
நானுன்னையன்றியிலேன்கண்டாய்நாரணனே
நீயென்னையன்றியிலை. (௭)

இலைதுணைமற்றென்னெஞ்சேயீசனைவென்ற
சிலைகொண்டசெங்கண்மால்சேரா—குலைகொண்ட
ஈரைந்தலையானிலங்கையையீடழித்த
கூரம்பனல்லால்குறை. (௮)

குறைகொண்டுநான்முகன்குண்டிகைநீர்பெய்து
மறைகொண்டவந்திரத்தால்வாழ்த்திக்—கறைகொண்ட
கண்டத்தான்சென்னிமேலேறக்கழுவினான்
அண்டத்தான்சேவடியையாங்கு. (௯)

ஆங்காரவாரமதுகேட்டழலுமிழும்
பூங்காரரவணையான்பொன்மேனி—யாங்காண
வல்லமேயல்லமேமாமலரான்வார்சடையான்
வல்லரேயல்லரேவாழ்த்து. (௰)

வாழ்த்துகவாய்காணக்கண்கேட்கசெவிமகுடம்
தாழ்த்திவணங்குமின்கள்தண்மலராற்—சூழ்த்த

தூறாய்நின்றநீண்முடியனென்றெல்லைமால்தன்னை
வேறாவண்ணங்கைகூப்பிமேத்து. (௪௧)

மதித்தாய்போய்நான்கின்மதியார்போய்வீழ
மதித்தாய்மதிகோள்விடுத்தாய்—மதித்தாய்
மடுக்கிடந்தமாமுதலைகோள்விடுப்பானாழி
விடற்கிரண்டும்போயிரண்டும்வீடு. (௪௨)

வீடாக்கும்பெற்றியறியாதுமெய்வருத்திக்
கூடாக்கிநின்றுண்டுகொண்டுழல்வீர்—வீடாக்கும்
மெய்ப்பொருள்தான்வேதமுதற்பொருள்தான்விண்ணவர்க்கும்
நற்பொருள்தான்நாராயணன். (௪௩)

நாராயணனென்னையாளிநரகத்துச்
சேராமற்காக்குந்திருமால்தன்—பேரான
பேசப்பெறாதபிணச்சமயர்பேசக்கேட்
டாசைப்பட்டாழ்வார்பலர். (௪௪)

பலதேவரேத்தப்படிகடந்தான்பாதம்
மலரேறவிட்டிறைஞ்சிவாழ்த்த—வலராகில்
மார்கண்டன்கண்டவகையேவருங்கண்டீர்
நீர்க்கண்டன்கண்டநிலை. (௪௫)

நிலைமன்னுமென்னெஞ்சமந்நான்றுதேவர்
தலைமன்னர்தாமேமாற்றாகப்—பலமன்னர்
போர்மாளவெங்கதிரோன்மாயப்பொழின்மறையத்
தேராழியால்மறைத்தாரால். (௪௬)

ஆலநிழற்கீழறநெறியைநால்வர்க்கு
மேலையுகத்துரைத்தான்மெய்த்தவத்தோன்—ஞாலம்
அளந்தானையாழிக்கிடந்தானையால்மேல்
மலர்ந்தானைத்தான்வணங்குமாறு. (௪௭)

மாறாயதானவனைவள்ளுகிரால்மார்பிரண்டு
கூறாகக்கீறியகோளரியை—வேறாக
ஏத்தியிருப்பாரைவெல்லுமேமற்றவரைச்
சாத்தியிருப்பார்தவம். (௪௮)

தவஞ்செய்துநான்முகனாற்பெற்றவரத்தை
அவஞ்செய்தவாழியாயன்றே—உவந்தெம்மைக்
காப்பாய்நீகாப்பதனையாவாய்நீவைகுந்தம்
ஈப்பாயுமெவ்வுயிர்க்கும்நீ. (௪௯)

நீயேயுலகெல்லாம்நின்னருளேநிற்பனவும்
நீயேதவத்தேவதேவனும்—நீயே
எரிசுடரும்மால்வரையுமெண்டிசையுமண்டத்
திருசுடருமாயவிவை (உ௰)

இவையாபிலவாய்திறந்தெரிகான்ற
இவையாவெரிவட்டக்கண்கள—இவையா
வெரிபொங்கிக்காட்டுமிமையோர்பெருமான்
அரிபொங்கிக்காட்டுமழகு (உக)

அழகியான்றானேயரியுருவன்றானே
பழகியான்றானேபணியின்—குழவியாய்த்
தானேழுலகுக்குந்தன்மைக்குந்தன்மையனே
மீனாயுயிரளிக்கும்வித்து (உஉ)

வித்துமிடவேண்டுங்கொலோவிடையடர்த்த
பத்தியுழவன்பழம்புனத்து—மொய்த்தெழுந்த
கார்மேகமன்னகருமால்திருமேனி
நீர்வானங்காட்டும்நிகழ்ந்து, (உங)

நிகழ்ந்தாய்பால்பொன்பசுப்புக்கார்வண்ணம்நான்கும்
இகழ்ந்தாயிருவரையும்வீயப்—புகழ்ந்தாய்
சினப்போர்ச்சுவேதனைச்சேனாபதியாய்
மனப்போர்முடிக்கும்வகை (உச)

வகையால்மதியாதுமண்கொண்டாய்மற்றும்
வகையால்வருவதொன்றுண்டே—வகையால்
வயிரங்குழைத்துண்ணும்மாவலிதானென்றும்
வயிரவழக்கொழித்தாய்மற்று. (உரு)

மற்றுத்தொழுவாரொருவரையும்யானின்மை
கற்றைச்சடையான்கரிக்கண்டாய்—எற்றைக்குங்
கண்டுகொள்கண்டாய்கடல்வண்ணாயானுன்னைக்
கண்டுகொள்கிற்குமாறு (உசு)

மாறான்புகுந்தமடநெஞ்சம்மற்றதுவும்
பேறாகக்கொள்வனோபேதைகாள்—நீறாடி
தான்காணமாட்டாததாரகலசேவடியை
யான்காணவல்லேற்கிது (உஎ)

இதுவிலங்கையீடழியக்கட்டியசேது
இதுவிலங்குவாலியைவீழ்த்ததுவும்—இதுவிலங்கை

தானொடுங்கவில்நுடங்கத்தண்டாரிராவணனை
ஊனொடுங்கவெய்தானுகப்பு (௨௮)

உகப்புருவன்தானேயொளியுருவன்றானே
மகப்புருவன்தானேமதிக்கில்—மிகப்புருவம்
ஒன்றுக்கொன்றோசனையான்வீழவொருகணையால்
அன்றிக்கொண்டெய்தானவன் (௨௯)

அவனென்னையாளியரங்கத்தரங்கில்
அவனென்னையெய்தாமற்காப்பான்—அவனென்ன
துள்ளத்துநின்றானிருந்தான்கிடக்குமே
வெள்ளத்தரவணையின்மேல் (௩௰)

மேல்நான்முகனரனையிட்டவிடுசாபம்
தான்நாரணனொழித்தான்றாரகையுள்—வானோர்
பருமானையேத்தாதபேய்காள்பிறக்கும்
கருமாயம்பேசிற்கதை (௩௧)

கதைப்பொருள்தான்கண்ணன்திருவயிற்றினுள்ள
உதைப்பளவுபோதுபோக்கின்றி—வதைப்பொருள்தான்
வாய்ந்தகுணத்துப்படாததடைமினோ
ஆய்ந்தகுணத்தானடி (௩௨)

அடிச்சகடஞ்சாடியரவாட்டியானை
பிடித்தொசித்துப்பேய்முலைநஞ்சுண்டு—வடிப்பவள
வாய்ப்பின்னைதோளிக்காய்வல்லேற்றெருத்திறுத்துக்
கோப்பின்னுமானான்குறிப்பு (௩௩)

குறிப்பெனக்குக்கோட்டியூர்மேயானையேத்தக்
குறிப்பெனக்குநன்மைபயக்க—வெறுப்பனோ
வேங்கடத்துமேயானைமெய்வினைநோயெய்தாமல்
தான்கடத்துந்தன்மையான்றான் (௩௪]

தாளாலுலகமளந்தவசைவேகொல்
வாளாகிடந்தருளும்வாய்திறவான்—நீளோதம்
வந்தலைக்குமாமயிலைமாவல்லிக்கேணியான்
ஐந்தலைவாய்நாகத்தணை (௩௫)

நாகத்தணைக்குடந்தைவெஃகாத்திருவெவ்வுள்
நாகத்தணையரங்கம்பேரம்பில்—நாகத்
தணைப்பாற்கடக்கிடக்குமாதிநெடுமால்
அணைப்பாரகருத்தனாவான் (௩௬)

வானுலவுதீவளிமாகடல்மாபொருப்புத்
தானுலவுவெங்கதிருந்தண்மதியும்—மேனிலவு
கொண்டற்பெயருந்திசையெட்டுஞ்சூழ்ச்சியும்
அண்டத்திருமாலகைப்பு (௩௭)

அகைப்பில்மனிசரையாறுசமயம்
புகைத்தான்பொருகடல்நீர்வண்ணன்—உகைக்கும்
எத்தேவர்வாலாட்டுமெவ்வாறுசெய்கையும்
அப்போதொழியுமழைப்பு (௩௮)

அழைப்பன்திருவேங்கடத்தானைக்காண
விழைப்பன்திருக்கூடல்கூட—மழைப்பேர்
அருவிமணிவரன்றிவந்திழியயானை
வெருவியரவொடுங்கும்வெற்பு. (௩௯)

வெற்பென்றுவேங்கடம்பாடினேன்வீடாக்கி
நிற்கின்றேனின்றுநினைக்கின்றேன்—கற்கின்ற
நூல்வலையிற்பட்டிருந்தநூலாட்டிகேள்வனார்
கால்வலையிற்பட்டிருந்தேன்காண், (௪௰)

காணலுறுகின்றேன்கல்லருவிமுத்துதிர
ஓணவிழவிலொலியுதிர—பேணி
வருவேங்கடவாவென்னுள்ளம்புகுந்தாய்
திருவேங்கடமதனைச்சென்று. (௪௧)

சென்றுவணங்குமினோசேணுயர்வேகடத்தை
நின்றுவினைகெடுக்குநீர்மையால்—என்றும்
கடிக்கமலநான்முகனுங்கண்மூன்றத்தானும்
அடிக்கமலமிட்டேத்துமங்கு. (௪௨)

மங்குல்தோய்சென்னிவடவேங்கடத்தானைக்
கங்குல்புகுந்தார்கள்காப்பணிவான்—திங்கள்
சடையேறவைத்தானுந்தாமரைமேலானுங்
குடையேறவைத்தாக்குவித்துக்கொண்டு (௪௩)

கொண்டுகுடங்கால்மேல்வைத்தகுழவியாய்த்
தண்டவரக்கன்றலைதாளாற்—பண்டெண்ணிப்
பொங்குமரநிற்குபொழில்வேங்கடமலைக்கே
பொங்குமருள்ளீர்புரிந்து. (௪௪)

புரிந்துமலரிட்டுப்புண்டரீகப்பாதம்
பரிந்துபடுகாடுநிற்பத்—தெரிந்தெங்கும்

மாயோனுக் கிடமென்று நன்னருவி வேங்கடமே
வானோர்க்கு மண்ணோர்க்கும் வைப்பு. (௪௫)

வைப்பன் மணிவிளக்கா மாமதியை மாலுக்கென்
றெப்பொழுதுங் கைநீட்டும் யானையை — எப்பாடும்
வேடுவளைக்கக் குறவர் வில்லெடுக்கும் வேங்கடமே
நாடுவளைத் தாடுதுமேல் நன்று, (௪௬)

நன்மணிவண்ண னூராளியுங் கோளரியும்
பொன்மணியு முத்தமும் பூமரமும் பன்மணிநீர்
ஓடுபொருதுருளுங் கானமும் வானரமும்
வேடுமுடை வேங்கடம். (௪௭)

வேங்கடமே விண்ணோர் தொழுவதுவு மெய்ம்மையால்
வேங்கடமே மெய்வினைநோய் தீர்ப்பதுவும் — வேங்கடமே
தானவரை வீழத்தன் னாழிப்படை தொட்டு
வானவரைக் காப்பான் மலை. (௪௮)

மலையாமை மேல்வைத்து வாசுகியைச் சுற்றித்
தலையாமை தானொருகை பற்றி — அலையாமல்
பீறக்கடைந்த பெருமான் திருநாமங்
கூறுவதே யாவர்க்குங் கூற்று. (௪௯)

கூற்றமுஞ் சாரா கொடுவினையுஞ் சாரா
மாற்றமுஞ் சாரா வகையறிந்தேன் — ஆற்றங்
கரைக்கிடக்குங் கண்ணன் கடற்கிடக்கு மாயன்
உரைக்கிடக்கு முள்ளத் தெனக்கு, (௫௰)

எனக்காவா ராரொருவரே யெம்பெருமான்
தனக்காவான் றானேமற் றல்லால் — புனக்காயா
வண்ணனே யுன்னைப் பிறரறியா ரென்மதிக்கு
விண்ணெல்லா முண்டோ விலை (௫௧)

விலைக்காட் படுவர் விசாதியேற் றுண்பர்
தலைக்காட் பலிதிரிவர் தக்கோர் — முலைக்கால்
விடமுண்ட வேந்தனையே வேறாக வேத்தார்
கடமுண்டார் கல்லாதவர் (௫௨)

கல்லாதவ ரிலங்கை கட்டழித்த காகுத்தன்
அல்லா லொருதெய்வம் யானிலேன் — பொல்லாத
தேவரைத் தேவரல்லாரைத் திருவில்லாத்
தேவரைத் தேறேல்மின் றேவு (௫௩)

தேவராய்நிற்குமத்தேவுமத்தேவரில்
மூவராய்நிற்கும்முதுபுணர்ப்பும்—யாவராய்
நிற்கின்றவெல்லாநெடுமாலென்றோராதார்
கற்கின்றவெல்லாங்கடை, (௫௪)

கடைநின்றமரர்கழல்தொழுதுநாளும்
இடைநின்றவின்பத்தராவர்புடைநின்ற
நீரோதமேனிநெடுமாலேநின்னடியை
யாரோதவல்லாரவர் [௫௫)

அவரிவரென்றில்லையனங்கவேள்தாதைக்
கெவருமெதிரில்லைகண்டீர்—உவரிக்
கடல்நஞ்சமுண்டான்கடனென்றுவாணர்க்
குடலினின்றுதோற்றானொருங்கு. (௫௬)

ஒருங்கிருந்தநல்வினையுந்தீவினையுமாவான்
பெருங்குருந்தஞ்சாய்த்தவனேபேசின்—மருங்கிருந்த
வானவர்தாந்தானவர்தாந்தாரகைதானென்னெஞ்சம்
ஆனவர்தாமல்லாததென் [௫௭]

என்னெஞ்சமேயானிருள்நீக்கியெம்பிரான்
மன்னஞ்சமுன்னொருநாள்மண்ணளந்தான்—என்னெஞ்ச
மேயானையில்லாவிடையேற்றான்வெவ்வினைதீர்த்
தாயானுக்காக்கினேனன்பு [௫௮]

அன்பாவாயாரமுதமாவாயடியேனுக்
கின்பாவாயெல்லாம்நீயாவாய்—பொன்பாவை
கேள்வாய்கிளரொளியெங்கேசவனேகேடின்றி
ஆள்வாய்க்கடியேனானாள். [௫௯]

ஆட்பார்த்துழிதருவாய்கண்டுகொளென்றுநின்
தாட்பார்த்துழிதருவேன்றன்மையைக்—கேட்பார்க்
கரும்பொருளாய்நின்றவரங்கனேயுன்னை
விரும்புவதேவிள்ளேன்மனம். [௬௰]

மனக்கேதஞ்சாரமதுசூதன்றன்னைத்
தனக்கேதான்றஞ்சமாக்கொள்ளில்—எனக்கேதான்
நின்றொன்றிநின்றுலகையேழாணையோட்டினான்
சென்றொன்றிநின்றதிரு. [௬௧]

திருநின்றபக்கந்திறவிதென்றோரார்
கருநின்றகல்லார்க்குரைப்பர்—திருவிருந்த

மார்பிற்சிரீதரன்றம்வண்டுலவுதண்டுழாய்
தார்தன்னைச்சூடித்தரித்து, [௬௨]

தரித்திருந்தேனாகவேதாராகணப்போர்
விரித்துரைத்தவெந்நாகத்துன்னைத்—தெரித்தெழுதி
வாசித்துங்கேட்டும்வணங்கிவழிபட்டும்
பூசித்தும்போக்கினேன்போது. [௬௩.]

போதானவிட்டிறைஞ்சியேத்துமினோபொன்மகரக்
காதானையாதிப்பெருமானை—நாதானை
நல்லானைநாரணனைநம்மேழ்பிறப்பறுக்கும்
சொல்லானைச்சொல்லுவதேசூது. [௬௪]

சூதாவதென்னெஞ்சத்தெண்ணினேன்சொன்மாலை
மாதாயமாதவனைமாலவனை—யாதானும்
வல்லவாசிந்தித்திருப்போர்க்குவைகுந்தத்
தில்லையோசொல்லீரிடம். [௬௫]

இடமாவதென்னெஞ்சமின்றெல்லாம்பண்டு
படநாகணைநெடியமாற்குத்—திடமாக
வையேன்மதிசூடிதன்னோடயனைநான்
வையேனாட்செய்யேன்வலம். [௬௬]

வலமாகமாட்டாமைதானுமவைகல்
குலமாகக்குற்றந்தானாக—நலமாக
நாரணனைநரபதியைஞானப்பெருமானைச்
சீரணனையேத்துந்திறம். [௬௭]

திறம்பேல்மின்கண்டீர்திருவடிதன்னாமம்
மறந்தும்புறந்தொழாமாந்தர்—இறைஞ்சியும்
சாதுவராய்ப்போதுமின்களென்றான்நமனுந்தன்
தூதுவரைக்கூவிச்செவிக்கு. [௬௮]

செவிக்கின்பமாவதுவுஞ்செங்கண்மால்நாமம்
புவிக்கும்புவியதுவேகண்டீர்—கவிக்கும்
நிறைபொருளாய்நின்றானைநேர்பட்டேன்பார்க்கில்
மறைபொருளுமத்தனையேதான், [௬௯]

தானொருவனாகிதரணியிடந்தெடுத்து
ஏனொருவனாயெயிற்றிற்றாங்கியது—யானொருவன்
இன்றாவறிகின்றேனல்லேனிருநிலத்தைச்
சென்றாங்கடிப்படுத்தசேய். [௭௰]

சேயனணியன்சிறியன்மிகப்பெரியவன்
ஆயன்றுவரைக்கோனாய்நின்ற—மாயனன்
றோதியவாக்கதனைக்கல்லாருலகத்தில்
ஏதிலராய்மெய்ஞ்ஞானமில். [௭௧)

இல்லறமில்லேல்துறவறமில்லென்னுஞ்
சொல்லறமல்லனவுஞ்சொல்லல்லால்—நல்லறம்
ஆவனவுநால்வேதமாத்தவமுநாரணனே
ஆவதிதன்றென்பாரார் (௭௨)

ஆரேயறிவாரனைத்துலகுமுண்டுமிழ்ந்த
பேராழியான்றன்பெருமையைக்—கார்செறிந்த
கண்டத்தானென்கண்ணான்காணானவன்வைத்த
பண்டத்தானத்தின்பதி (௭௩)

பதிப்பகைஞர்க்காற்றாதுபாய்திரைநீர்ப்பாழி
மதித்தடைந்தவாளரவந்தன்னை—மதித்தவன்றன்
வல்லாகத்தேற்றியமாமேனிமாயவனை
அல்லாதொன்றேத்தாதென்னு [௭௪]

நாக்கொண்டுமானிடம்பாடேன்நலமாகத்
தீக்கொண்டசெஞ்சடையான்பின்சென்றும்—பூக்கொண்டு
வல்லவாறேத்தமகிழாதவைகுந்தச்
செல்வனார்சேவடிமேற்பாட்டு. [௭௫]

பாட்டுமுறையும்படுகதையும்பல்பொருளும்
ஈட்டியதீயுமிருவிசும்பும்—கேட்ட
மனுவுஞ்சுருதிமறைநான்குமாயன்
தனமாயையிற்பட்டதற்பு, [௭௬]

தற்பென்னைத்தானறியானேலுங்கடங்கலைக்
கற்கொண்டுதூர்த்தகடல்வண்ணன்—எற்கொண்ட
வெவ்வினையும்நீங்கவிலங்காமனம்வைத்தான்
எவ்வினையுமாயுமாற்கண்டு, [௭௭]

கண்டுவணங்கினார்க்கென்னுங்கொல்காமனுடல்
கொண்டதவத்தார்க்குமையுணர்த்த—வண்டலம்பும்
தாரலங்கல்நீண்முடியான்றன்பெயரேகேட்டிருந்தப்
காரலங்கலான்மையாலாய்ந்து [௭௮]

ஆய்ந்துகொண்டாதிப்பெருமானையன்பினால்
வாய்ந்தமனத்திருத்தவல்லார்கள்—ஏய்ந்ததம்

மெய்குருந்தமாகவிரும்புவரேதாமுந்தம்
வையந்தங்காண்பான்விரைந்து [எகூ]

விரைந்தடைமின்மேலொருநாள்வெள்ளம்பரக்க
கரந்துலகங்காத்தளித்தகண்ணன் — பரந்துலகம்
பாடினவாடினகேட்டுப்படுநரக
வீடினவாசற்கதவு, [அ௰]

கதவுமனமென்றுங்காணலாமென்றுங்
குதையும்வினையாவிதீர்ந்தேன் — விதையாக
நற்றமிழைவித்தியென்னுள்ளத்தைநீவிளைத்தாய்
கற்மொழியாகிக்கலந்து. [அக]

கலந்தானென்னுள்ளத்துக்காமவேள்தாதை
நலந்தானுமீதொப்பதுண்டே — அலர்ந்தலர்கள்
இட்டேத்துமீசனும்நான்முகனுமென்றிவர்கள்
விட்டேத்தமாட்டாதவேந்து [அஉ]

வேந்தராய்விண்ணவராய்விண்ணாகித்தண்ணளியாய்
மாந்தராய்மாதாமற்றெல்லாமாய்ச் — சார்ந்தவர்க்குத்
தன்னாற்றான்நேமியான்மால்வண்ணன்றான்கொடுக்கும்
பின்னாற்றான்செய்யும்பிதிர், [அங]

பிதிருமனமிலேன்பிஞ்ஞகன்றன்னோடு
எதிர்வனவனெனக்குநேரான் அதிரும்
கழற்காலமன்னனைகண்ணனையேநாளுந்
தொழக்காதல்பூண்டேன்றொழில், [அச]

தொழிலெனக்குத்தொல்லைமால்தன்னாமமேத்தப்
பொழுதெனக்குமற்றதுவேபோதும் — கழிசினத்த
வல்லாளன்வானவர்க்கோன்வாலிமதமழித்த
வில்லாளன்நெஞ்சத்துளன் (அரு)

உளன்கண்டாய்நன்னெஞ்சேயுத்தமனென்றும்
உளன்கண்டாயுள்ளுவாருள்ளத் — துளன்கண்டாய்
தன்னொப்பான்றானாயுளன்காண்டமியேற்கு
என்னொப்பார்க்கீசனிமை (அசு)

இமையப்பெருமலைபோலிந்திரனார்க்கிட்ட
சமையவிருந்துண்டார்காப்பான் — சமையங்கள்
கண்டானவைகாப்பான்கார்க்கண்டன்நான்முகனோ
டுண்டானுலகோடுயிர் (அஎ)

உயிர்கொண்டுடலொழியவோடும்போதோடி
அயர்வென்றதீர்ப்பான்பெயர்பாடிச்—செயல்தீரச்
சிந்தித்துவாழ்வாரேவாழ்வார்சிறுசமயப்
பந்தனையார்வாழ்வேல்பழுது. (ருஅ]

பழுதாகாதொன்றறிந்தேன்பாற்கடலான்பாதம்
வழுவாவகைநினைந்துவைகல்—தொழுவாரைக்
கண்டிறைஞ்சிவாழ்வார்கலந்தவினைகெடுத்து
விண்டிறந்துவீற்றிருப்பார்மிக்கு [ருகூ]

வீற்றிருந்துவிண்ணாளவேண்டுவார்வேங்கடத்தான்
பாற்றிருந்துவைத்தாரேபன்மலர்கள்—மேற்றிருந்து
வாழ்வார்வருமதிபார்த்தன்பினராய்மற்றவர்க்கே
தாழ்வாயிருப்பார்தமர் [சுய]

தமராவாரியாவர்க்குந்தாமரைமேலார்க்கும்
அமரர்க்குமாட்டரவந்தார்க்கும்—அமரர்கள்
தாட்டாமரைமலர்களிட்டிறைஞ்சிமால்வண்ணன்
தாட்டாமரையடைவோமென்று [சுக]

என்றுமறந்தறியேனென்னெஞ்சத்தேவைத்து
நின்றுமிருந்தும்நெடுமாலை—என்றும்
திருவிருந்தமார்பிற்சிரீதரனுக்காளாய்க்
கருவிருந்தநாள்முதலாக்காப்பு (சுஉ)

காப்புமறந்தறியேன்கண்ணனேயென்றிருப்பன்
ஆப்பங்கொழியவும்பல்லுயிர்க்கும்—ஆக்கை
கொடுத்தளித்தகோனேகுணப்பரனேயுன்னை
விடத்துணியார்மெய்தெளிந்தார்தாம் [சுங]

மெய்தெளிந்தாரென்செய்யார்வேறானார்நீறாகக்
கைதெளிந்துகாட்டிக்களப்படுத்துப்—பைதெளிந்த
பாம்பினணையாயருளாயடியேற்கு
வெம்புக்கதியாகுமென்று (சுச]

என்றேனடிமையிழிந்தேன்பிறப்பிடும்பை
யான்றேனமரர்க்கமராமை—யான்றேன்
கடனாடும்மண்ணாடுங்கைவிட்டுமேலை
இடநாடுகாணவினி (சுரு]

இனியறிந்தேனீசர்க்கும்நான்முகர்க்குந்தெய்வம்
இனியறிந்தேனெம்பெருமானுன்னை—இனியறிந்தேன்

காரணனீகற்றவைநீகற்பவைநீநற்கிரிசை
நாரணனீநன்கறிந்தேனான் (௯௬)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.
திருமழிசையாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய
நான்முகன்திருவந்தாதி முற்றிற்று,
ஆக-பாசுரம் ௯-௯௬.

நம்மாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய
ருக்வேதஸாரமான

திருவிருத்தம்.

(*)

தனியன்.

கருவிருத்தக்குழிநீத்தபின்காமக்கடுங்குழிவீழ்ந்
தொருவிருத்தம்புக்குழலுறுவீருயிரின்பொருளுக்
கொருவிருத்தம்புகுதாமற்குருகையர்கோனுரைத்த
திருவிருத்தத்தோரடிகற்றீர்திருநாட்டகத்தே

பொய்ந்நின்றஞானமும்பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பு
மிந்நின்றநீர்மையினியாமுறாமையுயிரளிப்பான்

என்னின்றயோனியுமாய்ப்பிறந்தாயிமையோர்தலைவா
மெய்ந்நின்றுகேட்டருளாயடியேன்செய்யும்விண்ணப்பமே. [௧]

செழுநீர்த்தடத்துக்கயல்மிளிர்ந்தாலொப்பச்சேயரிக்கண்
அழுநீர்துளும்பவலமருகின்றனவாழியரோ
முழுநீர்முகில்வண்ணன்கண்ணன்விண்ணாட்டவர்மூதுவரா
தொழுநீரிணையடிக்கேயன்புசூட்டியசூழ்குழற்கே. (௨)

குழற்கோவலர்மடப்பாவையும்மண்மகளுந்திருவும்
நிழற்போல்வனர்கண்டுநிற்குங்கொல் மீளுங்கொல்தண்ணந்துழாய்
அழற்போலடுஞ்சக்கரத்தண்ணல்விண்ணோர்தொழக்கடவும்
தழற்போல்சினத்தவப்புள்ளின்பின்போனதனிநெஞ்சமே. [௩]

தனிநெஞ்சம்முன்னவர்புள்ளேகவர்ந்தது தண்ணந்துழாய்க்
கினிநெஞ்சமிங்குக்கவர்வதுயாமிலம்நீநடுவே
முனிவஞ்சப்பேய்ச்சிமுலைசுவைத்தான்முடிசூடுதுழாய்ப்
பனிநஞ்சமாருதமேயெம்மதாவிபனிப்பியல்பே. [௪]

பனிப்பியல்பாகவுடையதண்வாடையிக்காலமிவ்வூர்
பனிப்பியல்பெல்லாந்தவிர்ந்தெரிவீசுமத்தண்ணந்துழாய்
பனிப்புயல்சோருந்தடங்கண்ணிமாமைத்திறத்துக்கொல்லாம்
பனிப்புயல்வண்ணன்செங்கோலொருநான்றுதடாவியதே. [௫]

தடாவியவம்பும்முரிந்தசிலைகளும்போகவிட்டுக்
கடாயினகொண்டொல்கும்வல்லியீதேனுமசுரர்மங்கக்
கடாவியவேகப்பறவையின்பாகன்மதனசெங்கோல்
நடாவியகூற்றங்கண்டீருயிர்காமின்கள்ஞாலத்துள்ளே. [௬)

ஞாலம்பனிப்பச்செறுத்துநன்னீரிட்டுக்கால்சிதைந்து
நீலவல்லேறுபொராநின்றவானமிதுதிருமால்
கோலஞ்சுமந்துபிரிந்தார்கொடுமைகுழறுதண்பூங்
காலங்கொலோவறியேன்வினையாட்டியேன்காண்கின்றவே. [௭]

காண்கின்றனகளுங்கேட்கின்றனகளுங்காணிலின்னாள்
பாண்குன்றநாடர்பயில்கின்றனவிதெல்லாமறிந்தோம்
மாண்குன்றமேந்திதண்மாமலைவேங்கடத்தும்பர்நம்புஞ்
சேண்குன்றஞ்சென்றுபொருள்படைப்பான்கற்றதிண்ணனவே [௮]

திண்பூஞ்சுடர்நுதிநேமியஞ்செல்வர்விண்ணாடனைய
வண்பூமணிவல்லியாரேபிரிபவர்தாமிவையோ
கண்பூங்கமலங்கருஞ்சுடராடிவெண்முத்தரும்பி
வண்பூங்குவளைமடமான்விழிக்கின்றமாயிதழே. [௯]

மாயோன்வடதிருவேங்கடநாடவல்லிக்கொடிகாள்
நோயோவுரைக்கிலுங்கேட்கின்றிலீருறைவீர்நுமது
வாயோவதுவன்றிவல்வினையேனுங்கிளியுமெள்கும்
ஆயோவடுந்தொண்டையோவறையோவிதறிவரிதே. (௰)

அரியனயாமின்றுகாண்கின்றனகண்ணன்விண்ணனையாய்
பெரியனகாதம்பொருட்கோபிரிவெனஞாலமெய்தற்
குரியனவொண்முத்தும்பைம்பொன்னுமேந்தியோரோர்குடங்கை
பெரியனகெண்டைக்குலமிவையோவந்துபேர்கின்றதே. [௰௧]

பேர்கின்றதுமணிமாமைபிறங்கியள்ளற்பயலை
யூர்கின்றதுகங்குலூழிகளேயிதெல்லாமினவே
யீர்கின்றசக்கரத்தெம்பெருமான்கண்ணன்றண்ணந்துழாய்ச்
சார்கின்றநன்னெஞ்சினார்தந்துபோனதனிவளமே. (௰௨)

தனிவளர்செங்கோனடாவுதழல்வாயரசவியப்
பனிவளர்செங்கோலிருள்வீற்றிருந்ததுபார்முழுதும்
துனிவளர்காதற்றுழாயைத்துழாவுதண்வாடைதடிந்
தினிவளைகாப்பவரார்எனையூழிகளீர்வனவே. (௰௩]

ஈர்வனவேலுமஞ்சேலுமுயிர்மேன்மிளிர்ந்திவையோ
பேர்வனவோவல்லதெய்வநல்வேள்கணைப்பேரொளியே
சோர்வனநீலச்சுடர்விடுமேனியம்மான்விசும்பூர்
தேர்வனதெய்வமன்னீர்கண்ணோவிச்செழுங்கயலே. [௰௪]

கயலோநுமகண்கள்என்றுகளிறுவினவிநிற்றீர்
அயலோரறியிலுமீதென்னவார்த்தைகடல்கவர்ந்த
புயலோடுலாங்கொண்டல்வண்ணன்புனவேங்கடத்தெம்மொடும்
பயலோவிலீர்கொல்லைகாக்கின்றநாளும்பலபலவே. [௰௫]

பலபலவூழிகளாயிடுமன்றியோர்நாழிகையைப்
பலபலகூறிட்டகூறாயிடுங்கண்ணன்விண்ணனையாய்
பலபலநாளன்பர்கூடிலுநீங்கிலும்யாமெலிதும்
பலபலசூழலுடைத்தம்மவாழியிப்பாயிருளே. [௰௬]

இருள்விரிந்தாலன்னமாநீர்த்திரைகொண்டுவாழியரோ
இருள்பிரிந்தாரன்பர்தேர்வழிதூரலரவணைமேல்
இருள்விரிநீலக்கருநாயிறுசுடர்கால்வதுபோல்
இருள்விரிசோதிப்பெருமானுறையுமெறிகடலே. (௰௭]

கடல்கொண்டெழுந்ததுவானமவ்வானத்தையன்றிச்சென்று
கடல்கொண்டொழிந்தவனுதலீதுகண்ணன்மண்ணும்விண்ணும்

கடல்கொண்டெழுந்தவக்காலங்கொலோ புயற்காலங்கொலோ
கடல்கொண்டகண்ணீரருவிசெய்யாநிற்குங்காரிகையே. ௰௮

காரிகையார்நிறைகாப்பவரியாரென்றுகார்கொண்டின்னே
மாரிகையேறியறையிடுங்காலத்தும்வாழியரோ
சாரிகைப்புள்ளர்ந்தண்ணந்துழாயிறைகூயருளாச்
சேரிகையேதும்பழியாய்விளைந்ததென்னின்மொழிக்கே, ௰௯

இன்மொழிநோயோகழிபெருந்தெய்வமின்றோயினதென்
றின்மொழிகேட்குமிளந்தெய்வமன்றிதுவேலநில்நீ
என்மொழிகேண்மினென்னம்மனைமீருலகேழுமுண்டான்
சொன்மொழிமாலையந்தண்ணந்துழாய்கொண்டுசூட்டுமினே. ௨௰

சூட்டுநன்மாலைகள் தூயனவேந்திவிண்ணோர்கள்நன்னீர்
ஆட்டியந்தூபந்தராநிற்கவேயங்கோர்மாயையினால்
ஈட்டியவெண்ணெய்தொடுவுண்ணப்போந்துமிலேற்றுவன்கூன்
கோட்டிடையாடினைகூத்தடலாயர்தங்கொம்பினுக்கே, ௨௧

கொம்பார்தழைகைசிறுநாணெறிவிலம்வேட்டைகொண்டாட்
டம்பார்களிறுவினவுவதையர்புள்ளூருங்கள்வா
தம்பாரகத்தென்றுமாடாதனதம்மிற்கூடாதன
வம்பார்வினாச்சொல்லவோவெம்மைவைத்ததிவ்வான்புனத்தே. ௨௨

புனமோபுனத்தயலேவழிபோகுமருவினையேன்
மனமோமகளிர்நுங்காவல்சொல்லீர்புண்டரீகத்தங்கேழ்
வனமோரனையகண்ணான்கண்ணன்வானாடமருந்தெய்வத்
தினமோரனையீர்களாயிவையோநும்மியல்புகளே. ௨௩

இயல்பாயின்வஞ்சநோய்கொண்டுலாவுமோரோருடங்கைக்
கயல்பாய்வன்பெருநீர்க்கண்கள்தம்மொடுங்குன்றமொன்றால்
புயல்வாயினநிரைகாத்தபுள்ளூர்திகள்ளூருந்துழாய்க்
கொயல்வாய்மலர்மேல்மனத்தொடென்னாங்கொலெங்கோல்வளைக்கே

எங்கோல்வளைமுதலாக்கண்ணன்மண்ணும்விண்ணுமளிக்குஞ்
செங்கோல்வளைவுவிளைவிக்குமால்திறல்சேரமரர்
தங்கோனுடையதங்கோனும்பரெல்லாயவர்க்குந்தங்கோன்
நங்கோனுகக்குந்துழாயென்செய்யாதினிநானிலத்தே. ௨௫

நானிலம்வாய்க்கொண்டுநன்னீரறமென்றுகோதுகொண்டு
வேனிலஞ்செல்வன்சுவைத்துமிழ்பாலைகடந்தபொன்னே
கானிலந்தோய்ந்துவிண்ணோர்தொழுங்கண்ணன்வெஃகாவுதம்பூந்
தேனலஞ்சோலையப்பாலதெப்பாலைக்குஞ்சேமத்ததே ௨௬

சேமஞ்செங்கோனருளேசெறுவாருநட்பாகுவரென்
றேமம்பெறவையஞ்சொல்லுமெய்யேபண்டெல்லாமறைகூ
யாமங்கடோறெரிவீசுநங்கண்ணனந்தண்ணந்துழாய்த்
தாமம்புனையவவ்வாடையீதோவந்துதண்ணென்றதே, ௨௭

தண்ணந்துழாய்வளைகொள்வதுயாமிழப்போநடுவே
வண்ணந்துழாவியோர்வாடையுலாவும்வாயலகாற்
புண்ணந்துழாமேபொருநீர்த்திருவரங்காவருளாய்
எண்ணந்துழாவுமிடத்துளவோபண்டுமின்னன்னவே. ௨அ

இன்னன்னதூதெம்மையாளற்றப்பட்டிரந்தாளிவளென்
றன்னன்னசொல்லாப்பெடையொடும்போய்வருநீலமுண்ட
மின்னன்னமேனிப்பெருமானுலகிற்பெண்டூதுசெல்லா
வன்னன்னநீர்மைகொலோகுடிச்சீர்மையிலன்னங்களே. ௨௯

அன்னஞ்செல்வீரும்வண்டானஞ்செல்வீருந்தொழுதிரந்தேன்
முன்னஞ்செல்வீர்கள்மறவேன்மினோகண்ணன்வைகுந்தனோ
டென்னெஞ்சினாரைக்கண்டாலென்னைச்சொல்லியவரிடைநீர்
இன்னஞ்செல்லீரோவிதுவோதகவென்றிசைமின்களே. ௩௰

இசைமின்கடூதென்றிசைத்தாலிசையிலமென்றலைமேல்
அசைமின்களென்றாலசையுங்கொலாமம்பொன்மாமணிகள்
திசைமின்மிளிருந்திருவேங்கடத்துவன்றாட்சிமயம்
மிசைமின்மிளிரியபோவான்வழிக்கொண்டமேகங்களே. ௩௧

மேகங்களோவுரையீர்திருமால்திருமேனியொக்கும்
யோகங்களுங்களுக்கெவ்வாறுபெற்றீருயிரளிப்பான்
மாகங்களெல்லாந்திரிந்துநன்னீர்கள்சுமந்துநுந்தம்
ஆகங்கணோவவருந்துந்தவமாமருள்பெற்றதே. ௩௨

அருளார்திருச்சக்கரத்காலகல்விசும்புநிலனும்
அருளார்வினைகெடச்செங்கோனடாவுதிரீங்கோர்பெண்பாற்
பொருளோவெனுமிகழ்வொவ்வவற்றின்புறத்தாளென்றெண்ணோ
தெருளோமரவணையீரிவண்மாமைசிதைக்கின்றதே. ௩௩

சிதைக்கின்றதாழியென்றாழியைச்சீறித்தன்சீறடியால்
உதைக்கின்றநாயகந்தன்னொடுமாலேயுனதுதண்டார்
ததைக்கின்றதண்ணந்துழாயணிவானதுவேமனமாய்ப்
பதைக்கின்றமாதின்றிறத்தறியேன்செயற்பாலதுவே, ௩௪

பால்வாய்ப்பிறைப்பிள்ளையொக்கலைக்கொண்டுபகலிழந்த
மேல்பாற்றிசைப்பெண்புலம்புறுமாலையுலகளந்த

மால்பாற்றுழாய்க்குமனமுடையார்க்குநல்குற்றையெல்லாஞ்
சொல்லான்புகுந்திதுவோர்பனிவாடைதுழாகின்றதே- ௩௫

துழாநெடுஞ்சூழிருளென்றுதன்றண்டாரதுபெயரா
வெழாநெடுவூழியெழுந்தவிக்காலத்துமீங்கிவளோ
வழாநெடுந்துன்பத்தவென்றிரங்காரம்மனோவிலங்கைக்
குழாநெடுமாடமிடித்தபிரானார்கொடுமைகளே. ௩௬

கொடுங்காற்சிலையர்நிரைகோளுழவர்கொலையில்வெய்ய
கடுங்கலிளைஞர்துடிபடுங்கவ்வைத்தருவினையேன்
நெடுங்காலமுங்கண்ணனீண்மலர்ப்பாதம்பரவிப்பெற்ற
தொடுங்காலொசியுமிடையிளமான்சென்றசூழ்கடமே, ௩௭

கடமாயினகள்கழித்தன்கால்வன்மையாற்பலநாள்
தடமாயினபுக்குநீர்நிலைநின்றதவமிதுகொல்
குடமாடியிம்மண்ணும்விண்ணுங்குலுங்கவுலகளந்த
நடமாடியபெருமானுருவொத்தனநீலங்களே, ௩௮

நீலத்தடவரைமேற்புண்டரீகநெடுந்தடங்கள்
போலப்பொலிந்தெமக்கெல்லாவிடத்தவும்பொங்குமுந்நீர்
ஞாலப்பிரான்விசும்புக்கும்பிரான்மற்றும்நல்லோர்கள்பிரான்
கோலங்கரியபிரானெம்பிரான்கண்ணின்கோலங்களே, ௩௯

கோலப்பகற்களிறொன்றுகற்புய்யக்குழாம்விரிந்த
நீலக்கங்குற்களிறெல்லாநிறைந்தனநேரிழையீர்
ஞாலப்பொன்மாதின்மணாளன்றுழாய்நங்கள்சூழ்குழற்கே
ஏலப்புனைந்தென்னைமாரெம்மைநோக்குவதென்றுகொலோ.- ௪௰

என்றும்புன்வாடையிதுகண்டறிதுமிவ்வாறுவெம்மை
ஒன்றுமுருவுஞ்சுவடுந்தெரியலமோங்கசுரர்
பொன்றும்வகைபுள்ளையூர்வானருளருளாதவிந்நாள்
மன்றினிறைபழிதூற்றிநின்றெம்மைவன்காற்றடுமே ௪௧

வன்காற்றறையவொருங்கேமறிந்துகிடந்தலர்ந்த
மென்காற்கமலத்தடம்போற்பொலிந்தனமண்ணும்விண்ணும்
மென்காற்களவின்மைகாண்மினென்பானொத்துவானிமிர்ந்த
தன்பாற்றணிந்தவென்பாலெம்பிரான்தடங்கண்களே. ௪௨

கண்ணுஞ்செந்தாமரைகையுமவையடியோவவையே
வண்ணங்கரியதோர்மால்வரைபோன்றுமதிவிகற்பால்
விண்ணுங்கடந்தும்பரப்பால்மிக்குமற்றெப்பாலெவர்க்கும்
எண்ணுமிடத்ததுவோவெம்பிரானதெழினிறமே. ௪௩

நிறமுயர்கோலமும்பேருமுருவுமிவையிவையென்
றறமுயன்ஞானச்சமயிகள்பேசிலுமங்கங்கெல்லாம்
உறவுயர்ஞானச்சுடர்விளக்காய்நின்றதன்றியொன்றும்
பெறமுயன்றாரில்லையாலெம்பிரானுடைப்பெருமையையே. ௪௪

பெருங்கேழலார்தம்பெருங்கண்மலர்ப்புண்டரீகம்நம்மேல்
ஒருங்கேபிறழவைத்தாரிவ்வகாலமொருவர்நம்போல்
வருங்கேழ்பவருளரேதொல்லையூழியெல்லாம்பிறப்பும்
மருங்கேவரப்பெறுமேசொல்லுவாய்மடநெஞ்சமே. ௪௫

மடநெஞ்சமென்றுந்தமதென்றுமோர்கருமங்கருதி
விடநெஞ்சையுற்றார்விடவோவமையுமப்பொன்பெயரோன்
தடநெஞ்சங்கீண்டபிரானார்தமதடிக்கீழ்விடப்போய்த்
திடநெஞ்சமாயெம்மைநீத்தின்றுதாறுந்திரிகின்றதே. ௪௬

திரிகின்றதுவடமாருதந்திங்கள்வெந்தீமுகந்து
சொரிகின்றதுவதுவுமதுகண்ணன்விண்ணூர்தொழவே
சரிகின்றசங்கந்தண்ணந்துழாய்க்குவண்ணம்பயலை
விரிகின்றதுமுழுமெய்யுமென்னாங்கொலென்மெல்லியற்கே. ௪௭

மெல்லியலாக்கைக்கிருமிகுருவில்மிளிர்ந்தாங்கே
செல்லியசெல்கைத்துலகையென்காணுமென்னாலுந்தன்னைச்
சொல்லியசூழற்றிருமாலவன்கவியாதுகற்றேன்
பல்லியுஞ்சொல்லுஞ்சொல்லாக்கொள்வதோவுண்டுபண்டுபண்டே.

பண்டும்பலபலவீங்கிருள்காண்டுமிப்பாயிருள்போற்
கண்டுமறிவதுங்கேட்பதும்யாமிலங்காளவண்ணா
வண்டுண்டுழாய்ப்பெருமான்மதுசூதனன்தாமோதரன்
உண்டுமுமிழ்ந்துங்கடாயமண்ணேரன்னவொண்ணுதலே, ௪௯

ஒண்ணுதல்மாமையொளிபயவாமைவிரைந்துநந்தேர்
நண்ணுதல்வேண்டும்வலவகடாகின்றுதேனவின்ற
விண்முதனாயகனீண்முடிவெண்முத்தவாசிகைத்தாய்
மண்முதல்சேர்வுற்றருவிசெய்யாநிற்குமாமலைக்கே. ௫௰

மலைகொண்டுமத்தாவரவாற்சுழற்றியமாயப்பிரான்
அலைகண்டுகொண்டவமுதங்கொள்ளாதுகடல்பரதர்
விலைகொண்டுதந்தசங்கமிவைவேரித்துழாய்துணையாத்
துலைகொண்டுதாயங்கிளர்ந்துகொள்வானொத்தழைக்கின்றதே. ௫௧

அழைக்குங்கருங்கடல்வெண்டிரைக்கேகொண்டுபோயலர்வாய்
மழைக்கண்மடந்தையரவணையேறமண்மாதர்விண்வாய்

அழைத்துப்புலம்பிமுலைமலைமேல்நின்றுமாறுகளாய்
மழைக்கண்ணநீர்திருமால்கொடியாயென்றுவார்கின்றதே. ருஉ

வாராயினமுலையாளிவள்வானோர்தலைமகனாஞ்
சீராயினதெய்வநன்னோயிதுதெய்வத்தண்ணந்துழாய்த்
தாராயினுந்தழையாயினுந்தண்கொம்பதாயினுங்கீழ்
வேராயினுநின்றமண்ணாயினுங்கொண்டுவீசுமினே. ருங

வீசுஞ்சிறகாற்பறத்திர்விண்ணாடுநுங்கட்கெளிது
பேசும்படியன்னபேசியும்போவதுநெய்தொடுண்
டேசும்படியன்னசெய்யுமெம்மீசர்விண்ணோர்பிரானார்
மாசின்மலரடிக்கீழெம்மைச்சேர்விக்கும்வண்டுகளே ருச

வண்டுகளோவம்மின்னீர்ப்பூநிலப்பூமரத்திலொண்பூ
உண்டுகளித்துழல்வீர்க்கொன்றுரைக்கியமேனமொன்றாய்
மண்டுகளாடிவைகுந்தமன்னாள்குழல்வாய்விரைபோல்
விண்டுகள்வாருமலருளவோநும்வியலிடத்தே ருரு

வியலிடமுண்டபிரானார்விடுத்ததிருவருளால்
உயலிடம்பெற்றுய்ந்தமஞ்சலந்தோழியோர்தண்டென்றல்வந்
தயலிடையாருமறிந்திலரம்பூந்துழாயினின்றேன்
புயலுடைநீர்மையினாற்றடவிற்றென்புலன்கலனே. ருசு

புலக்குண்டலப்புண்டரீகத்தபோர்க்கெண்டைவல்லியொன்றால்
விலக்குண்டுலாகின்றுவேல்விழிக்கின்றனகண்ணன்கையால்
மலக்குண்டமுதஞ்சுரந்தமறிகடல்போன்றவற்றாற்
கலக்குண்டநான்றுகண்டாரெம்மையாருங்கழறலரே. ருஎ

கழறலமொன்றேநிலமுழுதாயிற்றொருகழல்போய்
நிழறரவெல்லாவிசும்புநிறைந்ததுநீண்டவண்டத்
துழறலர்ஞானச்சுடர்விளக்காயுயர்ந்தோரையில்லா
வழறலர்தாமரைக்கண்ணனென்னோவிங்களக்கின்றதே. ருஅ

அளப்பருந்தன்மையவூழியங்கங்குலந்தண்ணந்துழாய்க்
குளப்பெருங்காதலினீளியவாயுளவோங்குமுந்நீர்
வளப்பெருநாடன்மதுசூதனனென்னும்வல்வினையேன்
தளப்பெருநீண்முறுவற்செய்யவாயதடமுலையே. ருகூ

முலையோமுழுமுற்றும்போந்திலமொய்பூங்குழல்குறிய
கலையோவரையில்லைநாவோகுழறுங்கடன்மண்ணெல்லாம்
விலையோவெனமிளிருங்கண்ணிவள்பரமேபெருமான்
மலையோதிருவேங்கடமென்றுகற்கின்றவாசகமே. கூ0

வாசகஞ்செய்வதுநம்பரமேதொல்லைவானவர்தந்
நாயகன்நாயகரெல்லாந்தொழுமவன்ஞாலமுற்றும்
வேயகமாயினுஞ்சோராவகையிரண்டேயடியால்
தாயவனாய்க்குலமாய்வந்துதோன்றிற்றுநம்மிறையே ௯௧

இறையோவிரக்கினுமீங்கோர்பெண்பாலெனவுமிரங்கா
தறையோவெனநின்றதிருங்கருங்கடலீங்கிவள்தன்
நிறையோவினியுந்திருவருளாலன்றிக்காப்பரிதால்
முறையோவரவணைமேற்பள்ளிகொண்டமுகில்வண்ணனே. ௯௨

வண்ணஞ்சிவந்துளவானாடமருங்குளிர்விழியத்
தண்மென்கமலத்தடம்போற்பொலிந்தனதாமிவையோ
கண்ணன்திருமால்திருமுகந்தன்னொடுங்காதல்செய்தேற்
கெண்ணம்புகுந்தடியேனொடிக்காலமிருக்கின்றதே. ௯௩

இருக்கார்மொழியால்நெறியிழுக்காமையுலகளந்த
திருத்தாளிணைநிலத்தேவர்வணங்குவர்யாமுமவா
ஒருக்காவினையொடுமெம்மொடுநொந்துகனியின்மையிற்
கருக்காய்கடிப்பவர்போற்றிருநாமச்சொற்கற்றனமே. ௯௪

கற்றப்பிணைமலர்க்கண்ணின்குலம்வென்றோரோகருமம்
முற்றுப்பயின்றுசெவியொடுசாவியுலகமெல்லாம்
முற்றும்விழுங்கியுமிழ்ந்தபிரானார்திருவடிக்கீழ்
உற்றுமுறாதுமிளிர்ந்தகண்ணாயெம்மையுண்கின்றவே. ௯௫

உண்ணாதுறங்காதுணர்வுறுமெத்தனையோகியர்க்கும்
எண்ணாய்மிளிருமியல்வினவாமெரிநீர்வளிவான்
மண்ணாகியவெம்பெருமான்றனதுவைகுந்தமன்னாள்
கண்ணாயருவினையேனுயிராயினகாவிகளே. ௯௬

காவியுநீலமும்வேலுங்கயலும்பலபலவென்
றாவியின்றன்மையளவல்லபாரிப்பசுரரைச்செற்ற
மாவியம்புள்வல்லமாதவன்கோவிந்தன்வேங்கடஞ்சேர்
தூவியம்பேடையன்னாள்கண்களாயதுணைமலரே ௯௭

மலர்ந்தேயொழிந்திலமாலையும்மாலைப்பொன்வாசிகையும்
புலந்தோய்தழைப்பந்தர்தண்டுறநாற்றிப்பொழிகடல்சூழ்
நிலந்தாவியவெம்பெருமான்றனதுவைகுந்தமன்னாள்
கலந்தார்வரவெதிர்கொண்டுவன்கொன்றைகள்கார்த்தனவே ௯௮

காரேற்றிருள்செகிலேற்றின்சுடருக்குளைந்துவெல்வான்
போரேற்றெதிர்ந்ததுபுன்றலைமாலைபுவனியெல்லாம்

நீரேற்றளந்தநெடியபிரானருளாவிடுமே
வாரேற்றிளமுலையாய்வருந்தேலுன்வளைத்திறமே. ௬௯

வளைவாய்த்திருச்சக்கரத்தெங்கள்வானவனார்முடிமேற்
றளைவாய்நறுங்கண்ணித்தண்ணந்துழாய்க்குவண்ணம்பயலை
விளைவான்மிகவந்துநாளுந்திங்களாண்டூழிநிற்கவெம்மை
உளைவான்புகுந்திதுவோர்கங்குலாயிரமூழிகளே. ௭௰

ஊழிகளாயுலகேழுமுண்டானென்னலும்பழங்கண்
டாழிகளாம்பழவண்ணமென்றேற்கஃதேகொண்டன்னை
நாழிவளோவென்னுஞானமுண்டான்வண்ணஞ்சொல்லித்தென்றுந்
தோழிகளோவுரையீரெம்மையம்மனைசூழ்கின்றவே, ௭௧

சூழ்கின்றகங்குற்கருங்காவிருளுங்கருந்திணம்பைப்
போழ்கின்றதிங்களம்பிள்ளையுமீபாழ்கத்துழாய்மலர்க்கே
தாழ்கின்றநெஞ்சத்தொருதமியாட்டியேன்மாமைக்கின்று
வாழ்கின்றவாறிதுவோவந்துதோன்றிற்றுவாலியதே. ௭௨

வால்வெண்ணிலவுலகாரச்சுரக்கும்வெண்டிங்களென்னும
பால்விண்சுரவிசுரமுதிர்மாலைபருதிவட்டம்
போலுஞ்சுடராடலாழிப்பிரான்பொழிலேழளிக்கும்
சால்பின்றகைமைகொலாத்தமியாட்டிதளர்ந்ததுவே, ௭௩

தளர்ந்தும்முறிந்தும்வருதிரைப்பாயற்றிருநெடுங்கண்
வளர்ந்துமறிவுற்றும்வையம்விழுங்கியும்மால்வரையைக்
கிளர்ந்துமறிதரக்கீண்டெடுத்தான்முடிசூடுதுழாய்
அளைந்துண்சிறுபசுந்தென்றலந்தோவந்துலாகின்றதே. ௭௪

உலாகின்றகெண்டையொளியம்பெம்மாவியையூடுருவக்
குலாகின்றவெஞ்சிலைவாண்முகத்தீர்குனிசங்கிடறிப்
புலாகின்றவேலைப்புணரியம்பள்ளியம்மானடியார்
நிலாகின்றவைகுந்தமே வையமோநுந்நிலையிடமே. ௭௫

இடம்போய்விரிந்திவ்வுலகளந்தானெழிலார்தண்டுழாய்
வடம்போதினையுமடநெஞ்சமேநங்கள்வெள்வளைக்கே
விடம்போல்விரிதலிதுவியப்பேவியன்றாமரையின்
தடம்போதொடுக்கமெல்லாம்பலர்விக்கும்வெண்டிங்களே. ௭௬

திங்களம்பிள்ளைபுலம்பத்தன்செங்கோலரசுபட்ட
செங்களம்பற்றிநின்றெள்குபுன்மாலைதென்பாலிலங்கை
வெங்களஞ்செய்தநம்விண்ணோர்பிரானார்துழாய்துணையாய்
நங்களைமாமைகொள்வான்வந்துதோன்றிநலிகின்றதே. ௭௭

கலியுமாரகலை யிட்டிக்கொம்பாணன்றியன்றோள் துணித்த
வலியும்பெருமையும்யான்சொல்லும் நீர்த்தல்லமைவரைபோல்
பொலியுமுருவிற்பிரானார்புனைபூந்துழாய்மலர்க்கே
மெலியுமடநெஞ்சினார்தந்துபோயினவேதனையே, எஅ

வேதனைவெண்புரிநூலனைவிண்ணோர்பரவநின்ற
நாதனைஞாலம்விழுங்குமநாதனைஞாலந்தத்தும்
பாதனைப்பாற்கடல்பாம்பணைமேற்பள்ளிகொண்டருளும்
சீதனையேதொழுவார்விண்ணுளாரிலுஞ்சீரியரே. எகூ

சீரரசாண்டுதன்செங்கோல்சிலநாட்செலீஇக்கழிந்த
பாரரசொத்துமறைந்ததுநாயிறுபாரளந்த
பேரரசேயெம்விசும்பரசேயெம்மைநீத்தவஞ்சத்
தோரரசேயருளாயிருளாய்வந்துறுகின்றதே, அ௰

உறுகின்றகன்மங்கண்மேலனவோரிலராயிவளைப்
பெறுகின்றதாயர்மெய்ந்நொந்துபெறார்கொல்துழாய்க்குழல்வாய்த்
துறுகின்றிலர்தொல்லைவேங்கடமாட்டவுஞ்சூழ்கின்றிலர்
இறுகின்றதாலிவளாகமெல்லாவியெரிகொள்ளவே. அக

எரிகொள்செந்நாயிறிரண்டுடனேயுதயமலைவாய்
விரிகின்றவண்ணத்தவெம்பெருமான்கண்கள்மீண்டவற்றுள்
எரிகொள்செந்தீவீழசுரரைப்போலவெம்போலியர்க்கும்
விரிவசொல்லீரிதுவோவையமுற்றும்விளரியதே. அஉ

விளரிக்குரலன்றில்மென்பெடைமேகின்றமுன்றிற்பெண்ணை
முளரிக்குரம்பையிதுவிதுவாகமுகில்வண்ணன்பேர்
கிளரிக்கிளரிப்பிதற்றும்மெல்லாவியுநையுமெலாம்
தளரிற்கொலோவறியேனுய்யலாவதித்தையலுக்கே. அங

தையனல்லார்கள்குழாங்கள்குழியகுழுவினுள்ளும்
ஐயனல்லார்கள்குழியவிழவினுமங்கங்கெல்லாம்
கையபொன்னாழிவெண்சங்கொடுகாண்பானவாவுவன்நான்
மையவண்ணாமணியேமுத்தமேயென்றன்மாணிக்கமே. அச

மாணிக்கங்கொண்டகுரங்கெறிவெத்திருளோடுமுட்டி
ஆணிப்பொன்னன்னசுடர்படுமாலையுலகளந்த
மாணிக்கமேயென்மரகதமேமற்றொப்பாரையில்லா
ஆணிப்பொன்னேயடியேனடியாவியடைக்கலமே. அரு

அடைக்கலத்தோங்குகமலத்தலரயன்சென்னியென்னும்
உடைக்கலத்தூண்முன்னரனுக்குநீக்கியையாழிசங்கம்
படைக்கலமேந்தியைவெண்ணெய்க்கன்றாய்ச்சிவன்றாம்புகளால்
புடைக்கலந்தானையெம்மானையென்சொல்லிப்புலம்புவனே [௮௬]

புலம்புங்கனைகுரல்போழ்வாயவன்றிலும்பூங்கழிபாய்ச்
சலம்புங்கனைகுரற்சூழ்திரையாழியுமாங்கவையின்
வலம்புள்ளதுநலம்பாடிதுகுற்றமாகவையஞ்
சிலம்பும்படிசெய்வதேதிருமாலித்திருவினையே [௮௭]

திருமாலுருவொக்கும்மேருவம்மேருவிற்செஞ்சுடரோன்
திருமால்திருக்கைத்திருச்சக்கரமொக்குமன்னகண்டும்
திருமாலுருவோடவன்சின்னமேபிதற்றும்பதோர்
திருமாற்றலைக்கொண்டநங்கட்கெங்கேவருந்தீவினையே (௮௮)

தீவினைக்காருநஞ்சைநல்வினைக்கின்னமுதத்தினைப்
பூவினைமேவியதேவிமணாளனைப்புன்மையெழுகா
தாவினைமேய்க்கும்வல்லாயனையன்றுலகீரடியால்
தாவினவேற்றையெம்மானையென்ஞான்றுதலைப்பெய்வனே [௮௯]

தலைப்பெய்துயானுன்றிருவடிச்சூடுந்தகைமையினால்
நிலைப்பெய்தவாக்கைக்குநோக்கலிம்மாயமும்மாயஞ்செவ்வே
நிலைப்பெய்திலாதநிலைமையுங்கண்டோரசுரர்குழாம்
தொலைப்பெய்தநேமியெந்தாய்தொல்லையூழிசுருங்கலதே [௯௰]

சுருங்குறிவெண்ணெய்தொடுவுண்டகள்வனைவையமுற்றும்
ஒருகுறவுண்டபெருவயிற்றாளனைமாவலிமாட்
டிருங்குறளாகியிசைவோர்மூவடிவேண்டிச்சென்ற
பெருங்கிறியானையல்லாலடியேன்னெஞ்சம்பேணலதே (௯௧)

பேணலில்லாவரக்கர்முந்நீர்ப்பெரும்பதிவாய்
நீணகர்நீளெரிவைத்தருளாயென்றுநின்னைவிண்ணோர்
காணிலந்தோய்ந்துதொழுவர்நின்மூர்த்திபலகூற்றிலொன்றுங்
காணலுமாகுங்கொலென்றேவைகல்மாலையுங்காலையுமே (௯௨)

காலைவெய்யோர்க்குமுன்னோட்டுக்கொடுத்தகங்குற்குறும்பர்
மாலைவெய்யோன்படவையகம்பாவுவரன்னகண்டும்
காலைநன்ஞானத்துறைபடிந்தாடிக்கண்போதுசெய்து
மாலைநன்னாவிற்கொள்ளார்நினையாரவன்மைப்படியே (௯௩)

மைப்படிமேனியுஞ்செந்தாமரைக்கண்ணும்வைதிகரே
மெய்ப்படியாலுன்திருவடிச்சூடுந்தகைமையினார்
எப்படியூராமிலைக்கக்குருட்டாமிலைக்குமென்னும்
அப்படியானுஞ்சொன்னேனடியேன்மற்றியாதென்பனே (௯௪)

யாதானுமோராக்கையிற்புக்கங்காப்புண்டுமாப்பவிழ்ந்து
மூதாவியிற்றடுமாறுமுயிர்முன்னமேயதனால்
யாதானும்பற்றிநீங்கும்விரதத்தைநல்வீடுசெய்யும்
மாதாபிதுவைத்திருமாலைவணங்குவனே (௯௫)

வணங்குந்துறைகள்பலபலவாக்கிமதிவிகற்பால்
பிணங்குஞ்சமயம்பலபலவாக்கியவையவைதோ
றணங்கும்பலபலவாக்கிநின்மூர்த்திபரப்பிவைத்தாய்
இணங்குநின்னோரையில்லாய்நின்கண்வேட்கையெழுவிப்பனே [௯௬]

எழுவதும்மீண்டேபடுவதும்பட்டெனையூழிகள்போய்க்
கழிவதுங்கண்டுகண்டெள்கலல்லாலிமையோர்கள்குழாந்
தொழுவதுஞ்சூழ்வதுஞ்செய்தொல்லைமாலைக்கண்ணாரக்கண்டு
கழிவதோர்காதலுற்றார்க்குமுண்டோகண்கள்துஞ்சுதலே (௯௭)

துஞ்சாமுனிவருமல்லாதவருந்தொடரநின்ற
எஞ்சாப்பிறவியிடர்கடிவானிமையோர்தமக்குந்
தஞ்சார்விலாததனிப்பெருமூர்த்திதன்மாயஞ்செவ்வே
நெஞ்சால்நினைப்பரிதால்வெண்ணெயூணென்னுமீனச்சொல்லே [௯௮]

ஈனச்சொல்லாயினுமாகவெறிதிரைவையமுற்றும்
ஏனத்துருவாயிடந்தபிரானிருங்கற்பகஞ்சேர்
வானத்தவர்க்குமல்லாதவர்க்கும்மற்றெல்லாயவர்க்கும்
ஞானப்பிரானையல்லாலில்லைநான்கண்டநல்லதுவே, [௯௯]

நல்லார்நவில்குருகூர்நகரான்திருமால்திருப்பேர்
வல்லாரடிக்கண்ணிசூடியமாறன்விண்ணப்பஞ்செய்த
சொல்லார்தொடையலிந்நூறும்வல்லாரழுந்தார்பிறப்பாம்
பொல்லாவருவினைமாயவன்சேற்றள்ளற்பொய்நிலத்தே. [௱]

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

நம்மாழ்வார்திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருவிருத்தம்-முற்றிற்று.

ஆக பாசுரம் ௪௱௯௬.

நம்மாழ்வார்திருவாய்மலர்ந்தருளிய

யஜுர்வேதஸாரமான

திருவாசிரியம்.

தனியன்

காசினியோர்தாம்வாழக்கலியுகத்தேவந்துதித்
தாசிரியப்பாவதனலருமறையைவிரித்தானைத்
தேசிகனைப்பராங்குசனைத்திகழ்வகுளத்தாரானை
மாசடையாமனத்துவைத்துமறவாமல்வாழ்த்துவனே.

—()—

செக்கர்மாமுகிலுடுத்துமிக்கசெஞ்சுடர்ப்
பரிதிசூடியஞ்சுடர்மதியம்பூண்டு
பலசுடர்புனைந்தபவளச்செவ்வாய்
திகழ்பசுஞ்சோதிமரகதக்குன்றங்
கடலோன்கைமிசைக்கண்வளர்வதுபோல்
பீதகவாடைமுடிபூண்முதலா
மேதகுபலகலனணிந்துசோதி
வாயுவுங்கண்ணவுஞ்சிவப்பமீதிட்டுப்
பச்சைமேனிமிகப்பகைப்ப
நச்சுவினைக்கவர்தலையரவினமளியேறி
யெறிகடல்நடுவுளறிதுயிலமர்ந்து
சிவனயனிந்திரனிவர்முதலனைத்தோர்
தெய்வக்குழாங்கள்கைதொழக்கிடந்த
தாமரையுந்திகனிப்பெருநாயக
மூவுலகளந்தசேவடியோயே. (௧)

உலகுபடைத்துண்டவெந்தையறைகழற்
சுடர்ப்பூந்தாமரைசூடுதற்கவாவா
ருயிருருகியுக்கநேரியகாத
லன்பிலின்பீன்றேறலமுத
வெள்ளத்தானாஞ்சிறப்புவிட்டொருபொருட்
கசைவோரசகாதிருவொடுமருவிய
இயற்கைமாயாப்பெருவிறலுலகம்
மூன்றினொடுநல்வீடுபெறினுங்
கொள்வதெண்ணுமோதெள்ளியோர்குறிப்பே. (௨)

குறிப்பிற்கொண்டுநெறிப்படவுலகம்
மூன்றுடன்வணங்குதோன்றுபுகழாணை
மெய்பெறநடாயதெய்வமூவரில்
முதல்வனாகிச்சுடர்விளங்ககலத்து
வரைபுரைதிரைபொருபெருவரைவெருவுற
வுருமுரலொலிமலிநளிர்கடற்படவர
வரசுடற்றடவரைசுழற்றியதனிமாத்
தெய்வத்தடியவர்க்கினிநாமாளாகவே
இசையுங்கொலூழிதோறூழியோவாதே. (௩)

ஊழிதோறூழியோவாதுவாழிய
வென்றுயாந்தொழவிசையுங்கொல்
யாவகையுலகமும்யாவருமில்லா
மேல்வருபெரும்பாழ்க்காலத்திரும்பொருட்
கெல்லாமரும்பெறத்தனிவித்தொருதா
னாகித்தெய்வநான்முகக்கொழுமுளை
யீன்றுமுக்கணீசனொடுதெய்வப்பலநுதலி
மூவுலகம்விளைத்தவுந்தி
மாயக்கடவுள்மாமுதலடியே. (௪)

மாமுதலடிப்போதொன்றுகவிழ்த்தலர்த்தி
மண்முழுதுமகப்படுத்தொண்சுடரடிப்போ
தொன்றுவிண்செலீஇநான்முகப்புத்தேள்
நாடுவியந்துவப்பவானவர்முறைமுறை
வழிபடநெறீஇத்தாமரைக்காடு
மலர்க்கண்ணொடுகனிவாயுடையது
மாயிருநாயிறாயிரமலர்ந்தன்ன
கற்பகக்காவுபற்பலவன்ன
முடிதோளாயிரந்தழைத்த
நெடியோய்க்கல்லதுமடியதோவுலகே. [௫]

உலகினதியல்வேயீன்றோளிருக்க
மணைநீராட்டிப்படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்
தளந்துதேர்ந்துலகளிக்குமுதற்பெருங்
கடவுணிற்பப்புடைப்பலதானறி
தெய்வம்பேணுதல்தனாது
புல்லறிவாண்மைபொருந்தக்காட்டிக்

சொல்லா முதலா வல்லன முயலு
மினையச்செய்கையின்புதுன்பளித்
தொன்மா மாயப்பிறவியுணீங்காப்
பன்மா மாயத்தழுந்துமா நளிர்ந்தே. [௬]

நளிர்மதிச்சடையனும்நான்முகக்கடவுளுந்
தளிரொளியிமையவர்தலைவனுமுதலா
யாவகையுலகமும்யாவருமகப்பட
நிலநீர்தீகால்சுடரிருவிசும்பும்
மலர்சுடர்பிறவுஞ்சிறிதுடன்மயங்க
வொருபொருட்புறப்பாடின்றிமுழுவது
மகப்படக்கரந்தோராலிலைசேர்ந்தவெம்
பெருமாமாயனையல்ல
தொருமாதெய்வமற்றுடையமோயாமே. [௭]

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.
நம்மாழ்வார்திருவாய்மலர்ந்தருளிய
திருவாசிரியம்முற்றும்
ஆகப்ரபந்தம் ௬க்கு பாசுரம் ௫௱௩

நம்மாழ்வார்திருவாய்மலர்ந்தருளிய

அதர்வணவேதஸாரமான

பெரியதிருவந்தாதி.

தனியன்.

முந்துற்றநெஞ்சேமுயற்றிதரித்துரைத்து
வந்தித்துவாயாரவாழ்த்தி—சந்தம்
முருகூருஞ்சோலைசூழ்மொய்பூம்பொருநற்
குருகூரன்மாறன்பேர்கூறு.

முயற்றிசுமந்தெழுந்துமுந்துற்றநெஞ்சே
இயற்றுவாயெம்மொடுநீகூடி—நயப்புடைய
நாவீன்றொடைகிளவியுட்பொதிவோநற்பூவைப்
பூவீன்றவண்ணன்புகழ், [௧]

புகழ்வோம்பழிப்போம்புகழோம்பழியோம்
இகழ்வோம்மதிப்போம்மதியோம்—இகழோமற்
றெங்கண்மால்செங்கண்மால்சீறல்நீதீவினையோம்
எங்கண்மால்கண்டாயிவை. [உ]

இவையன்றேநல்லவிவையன்றேதீய
இவையன்றிவையறியனேலும்—இவையெல்லாம்
என்னாலடைப்புநீக்கொண்ணாதிறையவனே
என்னாற்செயற்பாலதென் [௩]

என்னின்மிகுபுகழார்யாவரேபின்னையுமற்
றெண்ணின்மிகுபுகழேன்யானல்லால்—என்னா
கருஞ்சோதிகண்ணன்கடல்புரையுஞ்சீலப்
பெருஞ்சோதிக்கென்னெஞ்சாட்பெற்று. [௪]

பெற்றதாய்நீயேபிறப்பித்ததந்தைநீ
மற்றையாராவாரும்நீபேசில்—எற்றேயோ
மாயமாமாயவளைமாயமுலைவாய்வைத்த
நீயம்மாகாட்டுநெறி. (௫)

நெறிகாட்டிநீக்குதியோநின்பாற்கருமா
முறிமேனிகாட்டுதியோமேனாள்—அறியோமை
என்செய்வானெண்ணினாய்கண்ணனேயீதுரையாய்
என்செய்தாலென்படோம்யாம். [௬]

யாமேயருவினையோஞ்சேயோமென்னெஞ்சினார்
தாமேயணுக்கராய்ச்சார்ந்தொழிந்தார்—பூமேய
செம்மாதைத்தின்மார்பிற்சேர்வித்துப்பாரிடந்த
அம்மாநின்பாதத்தருகு. [௭]

அருகுஞ்சுவடுந்தெரிவுணரோமன்பே
பெருகுமிதுவிதுவென்பேசீர்—பருகலாம்
பண்புடையீர்பாரளந்தீர்பாவியென்கண்காண்பரிய
நுண்புடையீர்நும்மைநுமக்கு. (௮]

நுமக்கடியோமென்றென்றுநொந்துரைத்தென்மாலார்
தமக்கவர்தாஞ்சார்வரியரானால்—எமக்கினி
யாதானுமாகிடுகாணெஞ்சேயவர்திறத்தே
யாதானுஞ்சிந்தித்திரு. (௯)

இருநால்வரீரைந்தின்மேலொருவரெட்டோ
டொருநால்வரோரிருவரல்லால்—திருமாற்கு

யாநார்வணக்கமோரேபரவன்னெஞ்சமே
நாமாமிகவுடையோம்நாழ் [௰]

நாழாலமர்முயன்றவல்லரக்கனின்னுயிரை
வாழாவகைவலிதல்நின்வலியை—ஆழாத
பாருநீவானுநீகாலுநீதீயுநீ
நீரும்நீயாய்நின்றநீ (௰௧]

நீயன்றேயாழ்துயரில்வீழ்விப்பானின்றுழன்றாய்
போயொன்றுசொல்லியென்போனெஞ்சே—நீயன்றும்
காழ்த்துவதேசந்தரினுங்கொள்ளாக்கண்ணன்றன்
வாழ்த்துபதேகண்டாய்வழக்கு [௰௨.]

வழக்கொடுமாறுகொளன்றடியார்வேண்டா
இழக்கவுங்காண்டுமிறைவ—இழப்புண்டே
எம்மாட்கொண்டாகிலும்யான்வேண்டவென்கண்கள்
தம்மாற்காட்டுன்மேனிச்சாய். (௰௩]

சாயாற்கரியானையுள்ளவறியாராய்நெஞ்சே
பேயார்முலைகொடுத்தாரள்பேராய—நீயார்போய்த்
தேம்பூண்சுவைத்தூணறிந்தறிந்துந்தீவினையாம்
பாம்பார்வாய்க்கைநீட்டல்பார்த்து. [௰௪]

பார்த்தோமொதிரிதானெஞ்சேபடுதுயரம்
பேர்த்தோதப்பீடழிவாம்பேச்சில்லை—ஆர்த்தோதம்
தம்மேனித்தாள்தடவத்தாங்கிடந்துதம்முடைய
செம்மேனிக்கண்வளர்வார்சீர். [௰௫]

சீரால்பிறந்துசிறப்பால்வளராது
பேர்வாமனாகாக்கால்பேராளா—மார்பாரப்
புல்கிநீயுண்டுமிழ்ந்தபூமிநீரேற்பரிதே
சொல்லுநீயாமறியச்சூழ்ந்து. (௰௬]

சூழ்ந்தடியார்வேண்டினக்காற்றோன்றுதுவிட்டாலும்
வாழ்ந்திடுவர்பின்னுந்தம்வாய்திறவார்—சூழ்ந்தெங்கும்
வாள்வரைகள்போலரக்கன்வன்றலைகடாமிடியத்
தாள்வரைவில்லேந்தினார்தாம் [௰௭]

தாம்பாலாப்புண்பாலுவத்தழும்புதானிளகப்
பாம்பாலாப்புண்டுபாடற்றாலுஞ்—சோம்பாதிப்
பல்லுருவையெல்லாம்படர்வித்தவித்தாயுன்
தொல்லுருவையாரறிவர்சொல்லு [௰௮]

சொல்லிற்குறையில்லைச்சூதறியாநெஞ்சமே
எல்லிப்பகலென்னதெப்போதும்—தொல்லைக்கண்
மாத்தானைக்கெல்லாமோரைவரையேமாறாகக்
காத்தானைக்காண்டிகோள் (௧௯)

காணப்புகலறிவுகைக்கொண்டநன்னெஞ்சம்
நாணப்படுமன்றேநாம்பேச—மாணி
உருவாகிக்கொண்டுலகநீரேற்றசீரான்
திருவாகந்தீண்டிற்றுச்சென்று (௨௰)

சென்றங்குவெந்நரகிற்சேராமற்காப்பதற்கு
இன்றிங்கென்னெஞ்சாலிடுக்குண்ட—அன்றங்குப்
பாருருவும்பார்வளைத்தநீருருவுங்கண்புதையக்
காருருவன்றானிமிர்த்தகால் (௨௧)

காலேபொதத்திரிந்துகத்துவராமினநாள்
மாலார்குடிபுகுந்தாரென்மனத்தே—மேலாற்
றருக்குமிடம்பாட்டினொடும்வல்வினையார்தாம்வீற்
றிருக்குமிடங்காணாதிளைத்து [௨௨]

இளைப்பாயிளையாப்பாய்நெஞ்சமேசொன்னேன்
இளைக்கநமன்றமர்கள்பற்றி—இளைப்பெய்த
நாய்தந்துமோதாமல்நல்குவான்காப்பான்
தாய்தந்தையெவ்வுயிர்க்குந்தான். [௨௩]

தானேதனித்தோன்றற்றன்னளப்பொன்றில்லாதான்
தானேபிறர்களுக்குந்தற்றோன்றல்—தானே
இளைக்கிற்பார்கீழ்மேலாம்மீண்டமைப்பானானால்
அளக்கிற்பார்பாரின்மேலார் [௨௪]

ஆரானுமாதானுஞ்செய்யவகலிடத்தை
ஆராய்ந்ததுதிருத்தலாவதே—சீரார்
மனத்தலைவன்றுன்பத்தைமாற்றினேன்வானோர்
இனத்தலைவன்கண்ணனால்யான் [௨௫]

யானுமென்னெஞ்சுமிசைந்தொழிந்தோம்வல்வினையைக்
கானும்மலையும்புகக்கடிவான்—தானோர்
இருளன்னமாமேனியெம்மிறையார்தந்த
அருளென்னுந்தண்டாலடித்து [௨௬]

அடியாற்படிகடந்தமுத்தோவதன்றேல்
முடியால்விசும்பளந்தமுத்தோ—நெடியாய்ச்

செறிகழல்கள்தாணிமிர்த்துச்சென்றுலகமெல்லாம்
அறிகிலமால்நீயளந்தவன்று. ௨௭

அன்றேநங்கண்காணுமாழியான்காருருவம்
இன்றேநாங்காணாதிருப்பதுவும்—என்றேனுங்
கட்கண்ணாற்காணாதவவ்வுருவைநெஞ்சென்னும்
முட்கண்ணேகாணுமுணர்ந்து. ௨௮

உணரவொருவர்க்கெளியனேசெவ்வே
இணருந்துழாயலங்கலெந்தை—உணரத்
தனக்கெளியரெவ்வளவரவ்வளவனானால்
எனக்கெளியனெம்பெருமானிங்கு ௨௯

இங்கில்லைபண்டுபோல்வீற்றிருத்தலென்னுடைய
செங்கண்மால்சீர்க்குஞ்சிறிதுள்ளம்—அங்கே
மடியடக்கிநிற்பதனில்வல்வினையார்தாமீண்
டடியெடுப்பதன்றோவழகு. ௩௰

அழகுமறிவோமாய்வல்வினையுந்தீர்ப்பான்
நிழலுமடிதாறுமானோஞ்—சுழலக்
குடங்கடலைமீதெடுத்துக்கொண்டாடியன்றத்
தடங்கடலைமேயார்தமக்கு, ௩௧

தமக்கடிமைவேண்டுவார்தாமோதரனார்
தமக்கடிமைசெய்யென்றாற்செய்யா—தெமக்கென்றுந்
தாஞ்செய்யுந்தீவினைக்கேதாழ்வுறுவர்நெஞ்சினார்
யாஞ்செய்வதிவ்விடத்திங்கியாது. ௩௨

யாதானுமொன்றறியிற்றன்னுகக்கிலென்கொலோ
யாதானுநேர்ந்தணுகாவாறுதான்—யாதானும்
தேறுமாசெய்யாவசுரர்களைநேமியாற்
பாறுபாறாக்கினான்பால் ௩௩

பாலாழிநீகிடக்கும்பண்பையாங்கேட்டேயுங்
காலாழுநெஞ்சழியுங்கண்சுழலும்—நீலாழிச்
சோதியாயாதியாய்தொல்வினையெம்பாற்கடியும்
நீதியாய்நிற்சார்ந்துநின்று. ௩௪

நின்றுமிருந்துங்கிடந்துந்திரிதந்தும்
ஒன்றுமோவாற்றானென்னெஞ்சகலான்—அன்றங்கை
அன்புடையான்பொன்பெயரோன்வாய்தகர்த்துமார்பிடந்தான்
அன்புடையானன்றேயவன். ௩௫

அவனாமிவனாமுவனாமற்றும்பர்
அவனாமவனென்றிராதே—அவனாம்
அவனேயெனத்தெளிந்துகண்ணனுக்கேதீர்ந்தால்
அவனேயவனேலுமாம. ௩௬

ஆமாறறிவுடையாராவதரிதன்றே
நாமேயதுவுடையோம்நன்னெஞ்சே—பூமேய
மதுகரமேதண்டுழாய்மாலாரைவாழ்த்தா
மதுகரமேயன்பாலமை. ௩௭

அமைக்கும்பொழுதுண்டேயாராயில்நெஞ்சே
இமைக்கும்பொழுதுமிடைச்சி—குமைத்திறங்கள்
ஏசியேயாயினுமீன்துழாய்மாயனையே
பேசியேபோக்காய்பிழை. ௩௮

பிழைக்கமுயன்றோமோநெஞ்சமேபேசாய்
தழைக்குந்துழாய்மார்வன்றன்னை—அழைத்தொருகால்
போயுபகாரமப்பொலியக்கொள்ளாதவன்புகழே
வாயுபகாரங்கொண்டவாய்ப்பு ௩௯

வாய்ப்போவிதுவொப்பமற்றில்லைவாநெஞ்சே
போய்ப்போயவெந்நரகிற்பூவியேல்—தீப்பால
பேய்த்தாயுயிர்கலாய்ப்பாலுண்டவனுண்ணா
மாயத்தானைவாழ்த்தேவலி. ௪௰

வலியமெனநினைந்துவந்தெதிர்ந்தமல்லர்
வலியமுடியிடியவாங்கி—வலியநின்
பொன்னாழிக்கையாற்புடைத்திடுதிகீளாதே
பன்னாளுநிற்குமிப்பார் ௪௧

பாருண்டான்பாருமிழ்ந்தான்பாரிடந்தான்பாரளந்தான்
பாரிடமுன்படைத்தானென்பரால்—பாரிடம்
மாவானுந்தானானாலாரிடமேமற்றொருவர்க்
காவான்புகாவாலவை. ௪௨

அவையமெனநினைந்துவந்தசுரர்பாலே
நவையைநளிர்விப்பான்றன்னைக்—கவையில்
மனத்துயரவைத்திருந்துவாழ்த்தாதார்க்குண்டோ
மனத்துயரைமாய்க்கும்வகை, ௪௩

வகைசேர்ந்தநன்னெஞ்சுநாவுடையவாயும
மிகவாய்ந்துவீழாவெனிலும்—மிகவாய்ந்து

மாலைத்தாம்வாழ்த்தா திருப்பரிதுவன்றே
மேலைத்தான்செய்யும்வினை ௪௪

வினையார்த்தரமுயலும்வெம்மையேயஞ்சித்
தினையாஞ்சிறிதளவுஞ்செல்ல—நினையாது
வாசகத்தாலேத்தினன்வானோர்தொழுதிறைஞ்சும்
நாயகத்தான்பொன்னடிக்கணேக் ௪௫

நான்கூறுங்கூற்றாவதித்தனையேநாளும்
தேங்கோதநீருருவன்செங்கண்மால்—நீங்காத
மாகதியாவெந்நரகிற்சேராமற்காப்பதற்கு
நீகதியாய்நெஞ்சேநினை ௪௬

நினைத்திறைஞ்சிமானிடவரொன்றிரப்பரென்றே
நினைத்திடவும்வேண்டாநீநேரே—நினைத்திறைஞ்ச
எவ்வளவரெவ்விடத்தோர்மாலேயதுதானும்
எவ்வளவுமுண்டோவெமக்கு ௪௭

எமக்கியாம்விண்ணாட்டுக்குச்சமைதாம்வீட்டை
அமைத்திருந்தோமஃதென்றேயாமா—றமைப்பொலிந்த
மென்றோளிகாரணமாவெங்கோட்டேறேழுடனே
கொன்றானையேமனத்துக்கொண்டு ௪௮

கொண்டலதான்மால்வரைதான்மாகடல்தான்கூரிருள்தான்
வண்டறாப்பூவைதான்மற்றுத்தான்—கண்டநாள்
காருருவங்காண்டோறுநெஞ்சோடுங்கண்ணனார்
பேருருவென்றெம்மைப்பிரிந்து ௪௯

பிரிந்தொன்றுநோக்காதுதம்முடையபின்னே
திரிந்துழலுஞ்சிந்தையார்தம்மைப்—புரிந்தொருகால்
ஆவாவெனவிரங்காரந்தோவலிதேகொல்
மாவாய்பிளந்தார்மனம் ௫௰

மனமாளுமோரைவர்வன்குறும்பர்தம்மைச்
சினமாள்வித்தோரிடத்தேசேர்த்துப்—புனமேய
தண்டுழாயானடியேதாங்காணுமஃதன்றே
வண்டுழாஞ்சீரார்க்குமாண்பு ௫௧

மாண்பாவித்தஞ்ஞான்றுமண்ணிரந்தான்மாயவணஞ்
சூண்பாவித்துண்டானதோருருவம்—காண்பானக்
கண்ணவாமற்றொன்றுகாணுறாசீர்பரவா
துண்ணுவாய்தானுறுமோவொன்று ௫௨

ஒன்றுண்டுசெங்கண்மால்யானுரைப்பதுன்னடியார்க்
கென்செய்வனென்றேயிருத்திநீ—நின்புகழில்
வைகுந்தஞ்சிந்தையிலுமற்றினிதோநீயவர்க்கு
வைகுந்தமென்றருளும்வான் ருங

வானோமறிகடலோமாருதமோதீயகமோ
கானோவொருங்கிற்றுங்கண்டிலமால்—ஆனீன்ற
கன்றுயரத்தாமெறிந்துகாயுதிர்த்தார்தாள்பணிந்தோம்
வன்றுயரையாவாமருங்கு ருச

மருங்கோதமோதும்மணிநாகணையார்
மருங்கேவரவரியரேலும்—ஒருங்கே
எமக்கவரைக்காணலாமெப்பொழுதுமுள்ளால்
மனக்கவலைதீர்ப்பார்வரவு ருரு

வரவாறொன்றில்லையால்வாழ்வினிதாலெல்லே
ஒருவாறொருவன்புகாவா—றுருமாறு
மாயவர்தாஞ்சேயவர்தாமன்றுலகந்தாயவர்தா
மாயவர்தாங்காட்டும்வழி ருசு

வழித்தங்குவல்வினையைமாற்றானோநெஞ்சே
தழீஇக்கொண்டுபோரவுணன்றன்னைச்—சுழித்தெங்கும்
தாழ்விடங்கள்பற்றிப்புலால்வெள்ளந்தானுகள
வாழ்வடங்கமார்விடந்தமால் ருஎ

மாலேபடிச்சோதிமாற்றேலினியுனது
பாலேபோற்சீரிற்பழுத்தொழிந்தேன்—மேலால்
பிறப்பின்மைபெற்றடிக்கீழ்க்குற்றேவலன்று
மறப்பின்மையான்வேண்டுமாடு. ருஅ

மாடேவரப்பெறுவராமென்றேவல்வினையார்
காடானுமாதானுங்கைக்கொள்ளார்—ஊடேபோய்ப்
பேரோதஞ்சிந்துதிரைக்கண்வளரும்பேராளன்
பேரோதச்சிந்திக்கப்பேர்ந்து ருகூ

பேர்ந்தொன்றுநோக்காதுபின்னிற்பாய்நில்லாப்பாய்
ஈர்ந்துழாய்மாயனையேயென்னெஞ்சே—பேர்ந்தெங்கும்
தொல்லைமாவெந்நரகிற்சேராமற்காப்பதற்
கில்லைகாண்மற்றோரிறை சுய

இறைமுறையான்சேவடிமேல்மண்ணளந்தவந்நாள்
மறைமுறையால்வானாடர்கூடி—முறைமுறையின்

தாளிலகுபூத்தெரித்தாலோவாதேதாழ்விசும்பின்
மீதிலகித்தான்கிடக்கும்மீன் ௬௧

மீனென்னுங்கம்பின்வெறியென்னும்வெள்ளிவேய்
வானென்னுங்கேடிலாவான்குடைக்குத்—தானோர்
மணிக்காம்புபோனிமிர்ந்துமண்ணளந்தானங்கள்
பிணிக்காம்பெருமருந்துபின். ௬௨

பின்றுரக்குங்காற்றிழிந்தசூற்கொண்டல்பேர்ந்தும்போய்
வன்றிரைக்கண்வந்தணைந்தவாய்மைத்தே—அன்று
திருச்செய்யநேமியான்றீயரக்கிமூக்கும்
பருச்செவியுமீர்ந்தபரன். ௬௩

பரனுமவனாதல்பாவிப்பராகில்
உரனாலொருமூன்றுபோதும்—மரமேழன்
றெய்தானைப்புள்ளின்வாய்கீண்டானையேயமரர்
கைதான்றொழாவேகலந்து, ௬௪

கலந்துநலியுங்கடுந்துயரைநெஞ்சே
மலங்கடித்துமடிப்பான்—விலங்கல்போல்
தொன்மாலைக்கேசவனைநாரணனைமாதவனைச்
சொன்மாலையெப்பொழுதுஞ்சூட்டு ௬௫

சூட்டாயநேமியான்றொல்லரக்கனின்னுயிரை
மாட்டேதுயரிழைத்தமாயவனை—ஈட்ட
வெறிகொண்டதண்டுழாய்வேதியனைநெஞ்சே
அறிகண்டாய்சொன்னேனது. ௬௬

அதுவோநன்றென்றங்கமருலகோவேண்டில்
அதுவோபொருளில்லையன்றே—அதுவொழிந்து
மண்ணின்றாள்வேனெனிலுங்கூடுமடநெஞ்சே
கண்ணன்றாள்வாழ்த்துவதேகல். ௬௭

கல்லுங்கனைகடலும்வைகுந்தவானாடும்
புல்லென்றொழிந்தனகொலேபாவம்—வெல்ல
நெடியானிறங்கரியானுள்புகுந்துநீங்கான்
அடியேனதுள்ளத்தகம். ௬௮

அகஞ்சிவந்தகண்ணினராய்வல்வினையராவார்
முகஞ்சிதைவராமென்றேமுக்கி—மிகுந்திருமால்
சீர்க்கடலையுள்பொதிந்தசிந்தனையேன்றன்னை
ஆர்க்கடலாஞ்செவ்வேயடர்த்து ௬௯

அட்டபொன்முடியானையாயிரம்பேரானைக்
சுடர்கொள்சுடராழியானை — இடர்கடியும்
மாதாபிதுவாகவைத்தேனெனதுள்ளே
யாதாகில்யாதேயினி. ௭௰

இனிநின்றுநின்பெருமையானுரைப்பதென்னே
தனிநின்றசார்விலாமூர்த்தி — பனிநீர்
அகத்துலவுஞ்செஞ்சடையானாகத்தானின்று
முகத்தானின்னுந்திமுதல் ௭௧

முதலாந்திருவுருவமூன்றென்பரொன்றே
முதலாகுமூன்றுக்குமென்பர் — முதல்வா
நிகரிலகுகாருருவாநின்னகத்ததன்றே
புகரிலகுதாமரையின்பூ. ௭௨

பூவையுங்காயாவுநீலமும்பூக்கின்ற
காவிமலரென்றுங்காண்டோறும் — பாவியேன்
மெல்லாவிமெய்மிகவேபூரிக்குமவ்வவை
யெல்லாம்பிரானுருவேயென்று, ௭௩

என்றுமொருநாளொழியாமையானிரந்தால்
ஒன்றுமிரங்காருருக்காட்டார்குன்று
குடையாகவாகாத்தகோவலனார்நெஞ்சே
புடைதான்பெரிதேபுவி. ௭௪

புவியுமிருவிசும்பும்நின்னகத்தநீயென்
செவியின்வழிபுகுந்தென்னுள்ளாய் — அவிவின்றி
யான்பெரியனீபெரியனென்பதனையாரறிவார்
ஊன்பருகுநேமியாயுள்ளு. ௭௫

உள்ளிலுமுள்ளந்தடிக்கும்வினைப்படலம்
மெள்ளவிழ்த்துன்னைமெய்யுற்றால் — உள்ள
உலகளவும்யானுமுளனாவனென்கொலோ
உலகளந்தமூர்த்தியுரை. ௭௬

உரைக்கிலோர்சுற்றத்தாருற்றாரொன்றுரே
இரைகருங்கடற்கிடந்தவெந்தாய்.
நின்னன்றிமற்றிலேன்கண்டாயெனதுயிர்க்கோர்
சொன்னன்றியாகுந்துணை ௭௭

துணைநாட்பெருங்கிளையுந்தொல்குலமுஞ்சுற்றத்
திணைநாளுமின்புடைத்தாமேலுங் — கணைநாணில்

ஓவாத்தொழிற்சார்க்கண்டோல்சிறைநன்னெஞ்சே
ஓவாதுறுவதறி ௭௮

உண்ணாட்டுத்தேசன்றேயூழ்வினையையஞ்சுமே
விண்ணாட்டையொன்றாகமெச்சுமே—மண்ணாட்டில்
ஆராகியெவ்விழிந்தாலுமாழிக்கைப்
பேராயர்க்காளாமபிறப்பு ௭௯

பிறப்பிறப்புமூப்புப்பிணிதுறந்துபின்னும்
இறக்கவுமின்புடைத்தாமேலும்—மறப்பெல்லாம்
ஏதமேயென்றல்லாலெண்ணுவனேமண்ணளந்தான்
பாதமேயேற்றாப்பகல். ௮௰

பகலிராவென்பருவம்பாவியாதெம்மை
இகல்செய்திருபொழுதுமாள்வர்—நகவாத்
தொழும்பரிவாரீர்க்குந்துணையிலரென்றோரார்
செழும்பறவைமேயார்தெரிந்து ௮௧

தெரிந்துணர்வொன்றில்லையாகறிவினையேன்வாளா
இருந்தொழிந்தேன்கீழ்நாள்களெல்லாம்—கரந்துருவில்
அம்மானையந்நான்றுபின்றொடர்ந்தவாழியங்கை
அம்மானையேற்றாதயர்த்து ௮௨

அயர்ப்பாயயராப்பாய்நெஞ்சமேசொன்னேன்
உயப்போநெறியிதுவேகண்டாய்—செயப்பால
வல்லவேசெய்குறுதிநெஞ்சமேயஞ்சினேன்
மல்லனுள்வவ்விருளைவாழ்த்து ௮௩

வாழ்த்தியவனடியைப்பூப்புனைந்துநின்றலையைத்
தாழ்த்திருகைகூப்பென்றால்கூப்பாது—பாழ்த்தவிதி
யெங்குத்தாயென்றவனைபேத்தாதென்னெஞ்சமே
தங்கத்தானுமேலுந்தங்கு ௮௪

தங்காமுயற்றியவாய்த்தாழ்விசும்பின்மீதுபாய்ந்
தெங்கேபுக்கெத்தவஞ்செய்திட்டனகொல்—பொங்கோதத்
தண்ணன்பால்வேலைவாய்க்கண்வளருமென்னுடைய
கண்ணன்பால்நன்னிறங்கொள்கார் ௮௫

கார்கலந்தமேனியான்கைகலந்தவாழியான்
பார்கலந்தவல்வயிற்றான்பாம்பணையான்—சீர்கலந்த
சொன்னினைந்துபோக்காரேற்சூழ்வினையினாழ்துயரை
என்னினைந்துபோக்குவரிப்போது, ௮௬

இப்போதுமின்னுமினிச்சிறிதுநின்றாலும்
எப்போதுமீதேசொல்லென்னெஞ்சே—எப்பொழுதும்
கைகழலாநேமியான்நம்மேல்வினைகடிவான்
மொய்கழலேயேத்தமுயல். ௮௭

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

நம்மாழ்வார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பெரியதிருவந்தாதி-முற்றிற்று.

ஆக-ப்ரபந்தம்-௭-௯௫-பாசுரம்-௩௯௰

திருமங்கையாழ்வார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருவெழுகூற்றிருக்கை.

தனியன்.

நேரிசை-வெண்பா

வாழிபரகாலன்வாழிகலிகன்றி
வாழிகுறையலூர்வாழ்வேந்தன்—வாழியரோ
மாயோனைவாள்வலியால்மந்திரங்கொள்மங்கையர்கோன்
தூயோன்சுடர்மான்வேல்.

ஒருபேருந்தியிருமலர்த்தவிசி, லொருமுறையயனையீன்றனையொருமுறை, இருசுடர்மீதினிலியங்கா, மும்மதிளிலங்கை யிருகால்வளைய வொருசிலை. யொன்றியவீரெயிற்றழல்வாய்வாளியி, லட்டனைமூவடி நானிலம்வேண்டி, முப்புரி நூலொடுமா னுரியிலங்கு, மார்பினிலிருபிறப் பொருமாணாகி, யொருமுறையீரடிமூவுலகளந்தனை, நாற்றிசைநடுங்கவ ஞ்சிறைப்பறவை. யேறிநால்வாய்மும் மதத்திருசெவி, யொருதனிவே ழத்தரந்தையையொருநா, ளிருநீர் மடுவுட்டீர்த்தனைமுத்தீநான்மறை யைவகைவேள்வி யறுதொழி, லந்தணர்வணங்குந்தன்மையையைம்புல னகத்தினுட்செறுத்து நான்குடனடக்கி, முக்குணத்திரண்டவையகற்றி யொன்றினி, லொன்றிநின்றாங்கிருபிறப்பறுப்போ, ரறியுந்தன்மையை முக்கண்ணாற்றோ, ளைவாயரவொடாறு பொதிசடையோன், அறிவருந் தன்மைப் பெருமையுணின்றனை, யேழுலகெயிற்றினிற்கொண்டனை க்கூறிய, வறுசுவைப்பயனுமாயினைச்சுடர்விடு மைம்படையங்கையுளம ர்ந்தனைசுந்தர, நாற்றோண் முந்நீர் வண்ணநின்னீரடி, யொன்றியமனத் தாலொருமதி முகத்து, மங்கைய ரிருவருமல ரென வங்கையின், முப் பொழுதும்வருட வறிதுயிலமர்ந்தனை, நெறிமுறைநால்வகை வருணமு மாயினை, மேதகுமைம்பெரும்பூதமுநீயே, யறுபதமுரலுங்கூந்தல்கார ணம், ஏழ்விடையடங்கச்செற்றனையறுவகைச், சமயமுமறிவருநிலையி னையைம்பா, லோதியையாகத்திருத்தினையறமுதல், நால்வகையாய்மூர்த்தி மூன்றாய், யிருவகைப்பயனுமொன்றாய்விரிந்து, நின்றனைக் குன்றாமது மலர்ச்சோலை,வண்கொடிப்படப்பைவருபுனற்பொன்னி, மாமணியலை க்குஞ்செந்நெலொண்கழனி, திகழ்வனமுடுத்தகற்போர்புரிசைக்கன கமாளிகை நிமிர்கொடி விசும்பிலி, ளம்பிறை துவக்குஞ்செல்வம மல்குதென், திருக்குடந்தை யந்தணர்மந்திர மொழியுடன், வணங்கவா டரவமளியிலறிதுயிலமர்ந்த, பரமநின்னடியிணைபணிவன், வருமிடர கலமாற்றுவோ வினையே.

இடங்கொண்டநெஞ்சத்திணங்கிக்கிடப்பனவென்றும்பொன்னித்
தடங்கொண்டதாமரைசூழுமலர்க்கதன் பூங்குடந்தை
விடங்கொண்டவெண்பற்கருந்துத்திச்செங்கட்டழலுமிழ்வாய்ப்
படங்கொண்டபாம்பணைப்பள்ளிகொண்டான்றிருப்பாதங்களே. (க)

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

திருமங்கையாழ்வார்திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருவெழுகூற்றிருக்கை—முற்றிற்று

ஆக-ப்ரபந்தம்-அ-க்கு பாசுரம்-ருஙகை,

கக.

திருமங்கையாழ்வார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சிறிய திருமடல்

தனியன்.

நேரிசைவெண்பா.

முள்ளிச்செழுமலரோதாரான் முளைமதியங்
கொள்ளிக்கென்னுள்ளங்கொதியாமே—வள்ளல்
திருவாளன்சீர்க்கலியன்கார்க்கலியைவெட்டி
மருவாளன்றந்தான்மடல்.

காராயவரைக்கொங்கைகண்ணார்கடலுடுக்கைச்சீரார்சுடர்சுட்டிச்செங்கலுழிப்பேராற்றுப் பேராரமார்பிற் பெருமாமழைக்கூந்தல் நீராரவேலிநிலமங்கை யென்னுமிப்பாரோர் சொலப்பட்ட மூன்றன்றே [க) அம்மூன்றுமாராயிற்றானேயறம்பொருளின்பமென்றாரா றிவற்றினிடையதனையெய்துவார் சீராரிருகலையுமெய்துவர் (உ) சிக்கெனமற்றாரானு முண்டெப்பா லென்பதுதா னதுவுமோராமையன்றேயுலகத்தார்சொல்லுஞ்சொல் ஓராமையாமா றதுவுரைக்கேன் கேளாமேகாரார்புரவியேழ்பூண்டதனியாழித்தேரார்நிறைகதிரோன்மண்டலத்தைக்கீண்டுபுக்காராவமுதமங்கெய்தி (ங) அதினின்றும்வாராதொழிவதொன்றுண்டேயதுநிற்கவேராரிளமுலையீரென்றனக்குற்றதுதான் காரார்குழலெடுத்துக்கட்டி (ச) கதிர்முலையைவாராரவீக்கி மணிமேகலை திருத்தியாராரயில்வேற்கணஞ்சனத்தின்நீரணிந்துசீரார்செழும்பந்துகொண்டடியாநின்றேனான் நீரார்கமலம்போலச்செங்கண்மாலென்றொருவன், பாரோர்களெல்லாம்மகிழப்பறைகறங்கச் சீரார்குடமிரண்டேந்தி (ரு) செழுந்திருவே, யாராரெனச்சொல்லியாடுமதுகண்டு, ஏராரிளமுலையா ரென்னையரு மெல்லாரும் வாராயோவென்றார்க்குச் சென்றேனென்வல்வினையாற், காரார்மணிநிறமுங்கைவளையுங்காணேனா- னாராநுஞ்சொல்லுதுங் கொள்ளேன்(சு]

அழிவிழந்துதிரா வுடைப்பொடிபேதுறுவேற்கண்டிரங்கி- யாரார்கிளிமொழி
ளவிமொழிமனோதான்வந்தெனைச்- சேரார்செழுமலர்ப்புழுதிக்காப்பிட்டு (எ)
செய்குநிற்குதிர் - காரார்கருமாலை சாந்தற்குக் கான்றிலறும்-நேராதன
வொன்றுமேநோக்கான்(அ)அசனுறுக் - நீராடுகல்பிள்ளைநோய் திராதெ
ன்பேய்த்துறவு.வாராதுமாலையதுகல்ந்யார்ளுக்கே- யாராணுமூதறியும
ம்மனோமார்சொல்லுவார் . பாரோர்செலப்படுங்கட்டுப்படுத்திரே - னா
ரானுமெய்ப்பறிவரென்றான்(கூ)அதுகேட்டுக்-காரார்குழற்கொண்டை
கட்டுவிச்சிகட்டேறிச்- சீரார்சுளகிற் சிறுநெற்பிடித்தெரியா - வோராவி
திர்விதிரா மெய்சிராக்கைமேலாப்- போராயிரமுடையா னென்றாள்(ய
பேர்த்தேயுங்- காரார் திருமேனிகாட்டினாள்கையதுவும் - சீரார்வலம்பு
ரியேயென்றாள் கக திருந்துமாய் - தாரார்நறுமாலைக்கட்டுரைத்தாள்
கட்டுரையா -நீரோதுமஞ்சேன்மின்னுமமகளை நோய்செய்தா - னாராணு
மல்லனறிந்தேனவனைநான் - கூரார்வேற்கண்ணீரு மக்கறியக் கூறுகே
னோ - ஆராலிவ்வையமடியளப்புண்டதுதான் - யாராலேவெய்கைபொடி
பொடியாவிழ்ந்ததுமம்-றாராலேகன்மாரிகாத்ததுதான் கஉ ஆழிநீ-ரா
ராற்கடைந்திடப்பட்டதவன்காண்மி-னூராவிளரைமேய்த் துலகெல்லா
முண்டுமிழ்ந்து -மாராததன்மையனாய்கொருநாளாய்ப்பாடிச்- சீரார்
கலையல்குற்சிறுடிச்செந்துவர்வாய்வாரார் வனமுலையாள்மத்தாரப்பற்றி
க்கொண்-டேராரிடைநோவவெத்தனையோர்போதுமாய்ச்-சீரார்தயிர்க
டைந்துவெண்ணெய்திரண்டதனைவேரா றதல்படவாள்வேறோர் கலத்
திட்டு-நாராருறியேற்றிநன்கமையவைத்ததனைப்-போரார்வேற்கண்மட
வாள் போந்தனையும்பொய்யுறக்கமோராதவன்போலுறங்கியறிவுற்றுத்
தாரார்தடந்தோள்களுள்ளளவுங்கைநீட்டி-யாராதவெண்ணெய்விழுங்
கி[யருகிருந்த-மோரார்குடமுருட்டிமுன்கிடந்ததானத்தே-யோ
ராதவன்போற்கிடந்தானைக்கண்டவளும் - வாராத்தான்வைத்ததுகாணா
ள்[கச]வயிறடித்திங்-காரார்புகுதுவாரையரிவரல்லால்நீராமிதுசெய்தீ
ரென்றோர்நெடுங்கயிற்றால்-ஊரார்களெல்லாருங்காணவுரலோடே- தீ
ராவெகுளியளாய்ச்சிக்கெனவார்த்தடிப்ப-வாராவயிற்றினோடாற்றதா
ன் கரு அன்றியும் -நீரார்நெடுங்கயத்தைச் சென்றலைக்க நின்றுரப்பி
போராயிரமபடைவெஞ்கோவியனுககதைவாராயெனக்கென்றுமற்றதன்
மற்றகத்துச்- சீரார்திருவடியாற்பாய்ந்தான் கசு தன்சீதைக்கு - நேரா
வனென்றோர்நிசாசரிதான்வந்தாளைக் கூரார்ந்தவாளாற்கொடிமூக்குங்
காதிரண்டு-மீராவிடுத்தவட்குமூத்தோனை கள வெந்நரகஞ்சேராவகை
யேசிலைகுனித்தானசெந்துவர்வாய்-வாரார் வனமுலையாள் வைதேவிகா
ரணமாயேரார்தடந்தோளிராவணனை கஅ ஈரைந்து-சீரார்சிரமறுத்து
செற்றுகந்தசெங்கண்மால் - போரார்நெடுவேலோன்பொன்பெயரோ

ளுகந்தைக் - கூரார்ந்த வள்ளுகிரால் கீண்டு ௧௯ குடல்மாலை - சீரார் திரு
மார்பின்மேற்கட்டிசெங்குருதி - சோரா கிடந்தானைக்குங்குமத்தோள்
கொட்டி - யாராவெழுந்தானரியுருவாய் ௨௰ அன்றியும் - பேர்வாமனா
கியகாலத்துமூவடிமண் - தாராயெனக்கென்றுவேண்டிச் சலத்தினா
ல்நீரேற்றுலகெல்லாநின்றளந்தான்மாவலியை - ஆராதபோரிலசுரர்களு
ந்தானுமாய்க் - காரார்வரைநட்டுநாகங்கயிறாகப் - பேராமற்றாங்கிக்கடை
ந்தான் ௨௧ திருத்துழாய்த் - தாரார்ந்தமார்பன்றடமால் வரைபோலும் -
போரானைபொய்கைவாய்க்கோட்பட்டுநின்றலறி - நீரார்மலர்க்கமலங்கொ
ண்டோர்நெடுங்கையால்நாராயணாவோமணிவண்ணாநாகணையாய்வாரா
யென்னாரிடரைநீக்காய் ௨௨ எனவெருவி - ஈராதசீற்றத்தால் சென்
றிரண்டுகூறாக - ஈராவதனையிடர்கடிந்தானெம்பெருமான் - பேராயிரமு
டையான்பேய்ப்பெண்டீர்நும்மகளைத் - தீராநோய்செய்தானெனவுரை
த்தாள் ௨௩ சிக்கெனமற் - றாரானுமல்லாமை கேட்டெங்களம்மனையும்
போரார்வேற்கண்ணீ ரவனாகிற்பூந்துழாய்- தாராதொழியுமே தன்னடி
ச்சியல்லளேமற் - றாரானுமல்லனேயென்றொழிந்தாள் ௨௪ நானவ
னைக்-காரார்திருமேனிகண்டதுவேகாரணமாப் பேராப்பிதற்றாத்திரிதரு
வன் ௨௫ பின்னையு - மீராப்புகுதலுமிவ்வுடலைத்தண்வாடை - சோ
ராமறுக்கும் வகையறியேன் ௨௬ சூழ்குழலாரானுமேசுவரென்னுமத
ன்பழியை - வாராமற்காப்பதற்குவாளாவிருந்தொழிந்தேன்-வாராய்ம
டநெஞ்சேவந்து ௨௭ மணிவண்ணன்-சீரார்திருத்துழாய்மாலைநமக்கரு
ளித் - தாரான்றருமென்றிரண்டத்திலொன்றதனை - யாரானுமொன்றா
தார்கேளாமேசொன்னக்கா -லாராயுமேலும்பணிகேட்ட தன்றெனிலு
ம் -போராதொழியாதே போந்திடுநீயென்றேற்குக் - காரார்கடல்வண்ண
னன்பின்போனநெஞ்சமும் -வாராதேயென்னைமறந்ததுதான் ௨௮ வ
ல்வினையேன் -ஊராருகப்பதேயாயினேன்மற்றெனக்கிங் - காராய்வாரில்
லையழல்வாய்மெழுகுபோல் நீராயுருகுமென்னாவி ௨௯ நெடுங்கண்கள்
ஊராருறங்கிலுந்தானுறங்கா வுத்தமன்றன் -பேராயினவே தரற்றுவன்
௩௰ பின்னையுங் - காரார்கடல்போலுங்காமத்தராயினா- ராரேபொலா
மையறியாதுஞிற்க -மாரானுமாரானுமல்லளவல்காணீர் - வாரார்வன
முலைவாசவதத்தையென் - றாரானுஞ்சொல்லப்படுவாள் ௩௧ அவளுந்
தன்பேராயமெல்லாமொழியப்பெருந்தெருவே -தாரார்தடந்தோள்த
ளைக்காலன்பின்போன - ஊராரிகழ்ந்திடப் பட்டாளே. ௩௨ மற்
றெனக்கிங் - காரானுங்கற்பிப்பார் நாயகரேநானவனைக் - காரார்திரு
மேனி காணுமளவும்போய்ச் - சீரார்திருவேங்கடமே திருக்கோவ-லூ
ரேமதிட்கச்சியூரகமேபேரகமே -பேராமருதிறுத்தான் வெள்ளறையே

வெஃகாவே - பேராலி தண்கால் நறையூர் திருப்புலியூர் - ஆராமஞ்சூழ்ந்த அரங்கம் (௬௩) கணமங்கைக்-காராரு மணிநிறக்கண்ணனூர் விண்ணகரம் சீரார் கணபுரஞ்சேறை திருவழுந்தூர்-காரார்குடந்தைகடிகைக்கடன்மல்லை-யேரார்பொழில்சூழிடவெந்தை நீர்மலை-சீராருமாலிருஞ்சோலைதிருமோகூர் ௬௪ பாரோர் புகழும்வதரிவடமதுரை - ஊராயவெல்லாமொழியாமேனாமவனை - போரானைக்கொம்பொசித்த போரானைக்கோள்விடுத்த - சீரானைச்செங்கணெடியானைத்தேன்றுழாய்த்-தாரானைத்தாமரைபோற்கண்ணனை ௬௫ எண்ணருஞ்சீர் - பேராயிரமும் பிதற்றி ௬௬ பெருந்தெருவே. ஊராரிகழிலுமூராதொழியேனான்- வாரார்பூம் பெண்ணைமடல். ௬௭

ஊராதொழியேனுலகறியவொண்ணுதலீர்
சீரார்முலைத்தடங்கள்சேரளவும்—பாரெல்லா
மன்றேயடியிலின்றளந்தானின்றதிருநறையூர்
மன்னாங்கலூர்வன்மடல்

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

(*)

திருமங்கையாழ்வார்திருவாய்மலர்ந்தருளிய
சிறியதிருமடல்-முற்றிற்று.

ஆக-ப்ரபந்தம்-௬-க்கு-பாசுரம்-௬௯௧.

*

திருமங்கையாழ்வார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பெரியதிருமடல்

(*)

தனியன்.

நேரிசைவெண்பா.

பொன்னுலகில்வானவரும்பூமகளும்போற்றிசெய்ய
நன்னுதலீர்நம்பிநறையூரர்—மன்னுலகில்
என்னிலைமைகண்டிரங்காரேயாமாகில்
மன்னுமடலூர்வன்வந்து.

மன்னியபல்பொறிசேராயிரவாய்வாளரவின் - சென்னிமணிக்கு
டுமித்தெய்வச்சுடர்நடுவுள் -மன்னியநாகத்தணைமேலோர் மாமலைபோ
ல் - மின்னுமணிமகரகுண்டலங்கள்வில்வீசத் - துன்னியதா ரகையின்
பேரொளிசேராகாச - மென்னும் விதானத்தின்கீழால். [க]இருசுடரை
மன்னும்விளக்காகவேற்றி - மறிகடலும்பன்னுதிரைகவரிவீச ௨ நில
மங்கை -தன்னைமுனநாளளவிட்டதாமரைபோல் - மன்னியசேவடியை
வானியங்குதாரகைமீன் - என்னும்மலர்ப் பிணையலேய்ந்த மழைக்
கூந்தல்-தென்னனுயர்பொருப்புந்தெய்வவடமலையு - மென்னுமிவையே
முலையாவடிவமைந்த - அன்னநடையவணங்கே ௪ அடியிணையைத்
தன்னுடையவங்கைகளாற் றாடவத்தான்கிடந்தோர் - உன்னியயோக
த்துறக்கந்தலைக்கொண்ட -பின்னைத்தன்னாபிவலயத்துப்பேரொளிசேர்
மன்னியதாமரை மாமலர்பூத்தம்மலர்மேல்- முன்னந்திசைமுகனைத்தா
னபடைக்க ௫ மற்றவனும் - முன்னம்படைத்தனன் நான்மறைக ளம்ம
றைதான்-மன்னுமறம்பொருளின்பம் வீடென்றுலகில்-நன்னெறிமேம்
பட்டனநான்கன்றே ௬ நான்கெனிலும்- பின்னையது பின்னைப் பெயர்த
ருமென்பதோர் - தொன்னெறியைவேண்டுவார் வீழ்கனியூழிலையு-மெ
ன்னுமிவையேநுகர்ந்துடலந்தாம்வருந்தித்-துன்னுமிலைக்குரம்பைத்து
ஞ்சியும் வெஞ்சுடரோன் - மன்னுமழலநுகர்ந்தும் வண்டடத்தி னுட்
கிடந்து-மின்னதோர்தன்மையரா யீங்குடலம்விட்டெழுந்துந் தொன்
னெறிக்கட்சென்றா ரெனப்படுஞ்சொல்லல்லா - லின்னதோர் காலத்தி
னாரிதுபெற்றா- ரென்னவுங் கேட்டறிவதில்லை ௮ உளதென்னில்-ம
ன்னுங்கடுங்கதிரோன்மண்டலத்தினன்னடுவு-ளன்னதோரில்லியினூடு
போய் ௯ வீடென்னுந்-தொன்னெறிக்கட்சென்றாரைச்சொல்லுமின்க
ள்சொல்லாதே-யன்னதேபேசுமறிவிலசிறுமனத்தாங்- கன்னவரைக்கற்
பிப்போம்யாமே ௰ அதுநிக முன்னநான் சொன்ன வறத்தின்வழிமுய
ன்ற-அன்னவர்தாங்கண்டீர்களாயிரக்கண்வானவர்கோன்- பொன்னகர
ம்புக்கமரர்போற்றிசைப்ப ௰௧ பொங்கொளிசேர்கொன்னவிலுங்கோள
ரிமாத்தான் சுமந்தகோலஞ்சேர் - மன்னிய சிங்காசனத்தின்மேல் ௰௨
வாளொளிசேர் கன்னியராலிட்டகவரிப்பொதியவிழ்ந்தாங் கின்னிளம்
பூந்தென்றற ௰௩ லியங்கருங்கிருந்த-மின்னனையநுண்மருங்குல் மெல்லி
யலார்வெண்முறுவல் - முன்னமுகிழ்த்த முகிழ்நிலாவந்தரும்ப அன்ன
வர்தமானோக்கமுண்டாங்கணிமலர்சேர்-பொன்னியல் கற்பகத்தின்காடு
டுத்தமாடெல்லாம்-மன்னியமந்தாரம்பூத்தமதுத்திவலையின்னிசைவண்
டமருஞ்சோலைவாய்மாலைசேர் - மன்னியமாமயில்போற்கூந்தல் ௰௪ ம
ழைக்கடக்கணா-மின்னிடையாரோடும் விளையாடிவேண்டிடத்து- மன்
னுமணித்தலத்துமாணிக்கமஞ்சரியின்-மின்னொளிசேர்பளிங்குவிளிம்
படுத்த - மன்னுபவளக்காற் செம்பொன்செய் மண்டபத்து - ளன்னந
டையவரம்பையர் தங்கைவளர்த்த-வின்னிசையாழ்பாடல் கேட்டின்புற்
று ௰௫ இருவிசும்பில்- மன்னுமழை தவழும்வாணிலா நீண்மதிதோய்

மின்னிநெறிசேர் விசும்பூரும்மாளிகைமேல் மன்னுமணிவிளக்கைமாட்டி[கசு]மழைக்கண்ணார் -பன்னுவிசித்திரமாப்பாப்படுத்த பள்ளிமேல் துன்னியசாலேகஞ்சூழ்கவந்தாலவட்ட-வன்னமுழக்கநெறிர்த்துக்கவாணிலச்-சின்னமறுங்காதுசூடியோர்[கஎ] மந்தாரந்-துன்னுநறுமலராற்றொள்கொட்டிக்கற்பகத்தின்-மன்னுமலர்வாய்மணிவண்டு பின்றொடரவின்னிளம்பூந்தென்றல்புகுந்தீங்கிளமுலைமேல்நன்னறுஞ் சந்தனச்சேறுபுலர்த்த[கஅ]தாங்கருஞ்சீர்-மின்னிடைமேற்கைவைத் திருந்தேந்திளமுலைமேற்-பொன்னாரும்பாரம்புலம்ப(ககூ]அகங்குழைந்தாங்கின்னவுருவிமை யாத்தடங்கண்ணு- ரன்னவர்தமானுடகமுண்டாகனிமுறுவ-லின்னமுதமாந்தியிருப்பர் [உ௰] இதுவன்றே- அன்னவறத்தின்-பயனுவதோண்பொருளு மன்னதிறமதனேயாதலால் [உக)காமத்தின்-மன்னும்வழிமுறையேநிற்றுநாமாலோக்கி-லன்னநடையாரலசேவாடவர்மேல்-மன்னுமடலூராரென்பதோர்வாசகமுந்தென்னுரையிற்கேட்டறிவதுண்டதனை[உஉ)யாஞ்செளியோம்மன்னும்வடநெறியேவேண்டினோம்வேண்டாதா-தென்னன்பொதியிறசெழுஞ்சந்தனக்குழம்பி - லன்னதோர்தன்மையறியாதார்(உங.)ஆயனவே- யின்னிசையோசைக்கிரங்காதார்மால்விடையின்மன்னுமணிபுலம்பவாடாதார்[உச]பெண்ணைமேற்-பின்னுமவ்வன்றிற்பேடைவாய்ச்சிறுகுரலுக் - குன்னியுடலுருகினையாதார்[உரு]உம்பர்வாய்த்-துன்னுமதியுகுத்த தூநிலாநீணெருப்பிற்-றம்முடலம்வேவத்தளராதார் [உசு] காமவேள்மன்னுஞ்சிலைவாய்மாலாவாளிகோத்தெய்யப்-பொன்னெடுவீதி புகாதார்தம் [உஎ]பூவணைமேற்-சின்னமலர்க்குழலுமல்குலுமமென்முலையும் - மின்னிளவாடைதடவத்தான்கண்டுயிலும்-பொன்னனையார்பின்னுந்திருவுறுக(உஅ)போர்வேந்தன்-றன்னுடையதாதைபணியாலரசொழிந்து- பொன்னகரம்பின்னேபுலம்பவலங்கொண்டு மன்னும்வளநாடுகைவிட்டு [உகூ]மாதிரங்கள்-மின்னுருவில்விண்டேர்திரிந்து வெளிப்பட்டுக்கன்னிரைந்துதீய்ந்து கழையுடைந்துகால்சுழன்று-பின்னுந்திருவயிற்றிற்பேயேதிரிந்துலவாக்-கொன்னவிலும்வெகானத்தூடு [௩௰] கொடுங்கதிரோன்-துன்னுவெயில்வெறுத்தவெம்பரன்மேற்பஞ்சடியால் மன்னனிராமன்பின் வைதேவியென்றுரைக்கும்-அன்னநடையவணங்குடத்திலளே(௩க) பின்னுங்கருநெடுங்கட்செவ்வாய்ப்பினைநோக்கில்-மின்னனைய நுண்மருங்குல்வேகவதியென்றுரைக்குங்-கன்னிதன்னின்னுயிராங் காதலனைக்காணுது-தன்னுடையமுன்றோன்றல்கொண்டேகத்தான்சென்றங் -கன்னவனைநோக்காதழித்துரைப்பி(௩உ)யாளமரு-கன்னல்விதோட்காளைய

க்கைப்பிடித்து நீள்நிலப்போய்ப் பொன்னவிலுமாகம் புணர்ந்திலளே [ ]
பூங்கங்கை-முன்னம்புனல்பரக்கும் நன்னாடன் மின்னாடு கொன்னவிலு
நீள்வேல் மருகன்குலமதலை - தன்னிகரொன்றில்லாதவென்றித்தனஞ்ச
யனைப்பன்னகராயன மடப்பாவை ௫௪ பாவைதன்-மன்னியநாணச்சம்ம
டமென்றிவையகலத் தன்னுடையகொங்கைமுகநெரிய ௫௫ தானவன்ற
ன்-பொன்வரையாகந்தழீஇக்கொண்டுபோயத்தனதுநன்னகரம்புக்குநயந்
தினிது வாழ்ந்ததுவும்- முன்னுரையிற்கேட்டறிவதில்லையே ௫௬ சூழ்
கடலுட்-பொன்னகரஞ்செற்றபுரந்தரனோடொக்கும் - மன்னவன்வா
ணனவுணர்க்குவாள்வேந்தன் தன்னுடைய பாவையுலகத்துத் தன்னொக்
குங்-கன்னியரையில்லாதகாட்சியாள் ௫௭ தன்னுடைய - இன்னுயிர்த்
தோழியாலெம்பெருமானீன்துழாய் மன்னுமணிவரைத்தோள் மாயவன்
[௫௮] பாவியேனென்னையிதுவிளைத்தவீரிரண்டுமால்வரைத்தோள்ம
ன்னவன்றன்காதலனை மாயத்தால்கொண்டுபோய்க்கன்னிதன் பால்வை
க்கமற்றவனோடெத்தனையோர் மன்னியபேரின்பமெய்தினாள் ௫௯ மற்றி
வைதானென்னாலேகேட்டீரேயேழைகாளென்னுரைக்கேன்மன்னுமலை
யரையன் பொற்பாவை ௬௰ வாணிலா-மின்னுமணிமுறுவற் செவ்வாயு
மையென்னுமன்னநடையவணங்குநுடங்கிடைசேர்-பொன்னுடம்புவா
டப்புலனைந்துநொந்தகலத் தன்னுடையகூழைச்சடாபாரந்தான்றரித்தா
ங் கன்னவருந்தவத்தினூடுபோய் ௬௧ ஆயிரந்தோள்-மன்னுகரதலங்க
ள்மட்டித்துமாதிரங்கள்-மின்னியெரிவீசமேலெடுத்த சூழ்கழற்காற் -
பொலனுலகமேழுங் கடந்தும்பர்மேற்சிலும்ப- மன்னுகுலவரையும்மா
ருதமுந்தாரகையும்-தன்னினுடனேசுழலச்சுழன்றாடுங்- கொன்னவிலு
மூவிலைவேற்கூத்தன்பொடியாடி - யன்னவன்றன்பொன்னகலஞ்சென்
றங்கணைந்திலளேபன்னியுரைக்குங்காற்பாரதமாம் ௬௨ பாவியேற்கெ
ன்னுறுநோயானுரைப்பக்கேண்மினிரும்பொழில்சூழ்மன்னுமறையோ
ர்திருநறையூர்மாமலைபோல்-பொன்னியலுமாடக்கவாடங்கடந்துபுக்கெ
ன்னுடையகண்களிப்பநோக்கினேன் ௬௩ நோக்குதலு - மன்னன்றிரு
மார்பும்வாயுமடியிணையும்பன்னுகரதலமுங்கண்களும் ௬௪ பங்கயத்தி
ன்பொன்னியல்காடோர்மணிவரைமேற்பூத்ததுபோல் மின்னியொளிப
டைப்பவீணாணுந்தோள்வளையுமன்னியகுண்டலமு மாரமுநீண்முடி
யுந்- துன்னுவெயில்விரித்தசூளாமணியிமைப்ப - மன்னுமரகதக்குன்
றின்மருங்கே ௬௫ ஓர்- இன்இளவஞ்சிக்கொடி யொன்றுநின்றதுதா-
னன்னமாய்மானாயணிமயிலாயிடையே மின்னாயிளவேயிரண்டாயி

னைச்செப்பாய் - முன்னுருவந்தொன்னடையாய்க் கென்னுடைக்குலயிர
ண்டாயன்னதிருவுருவம் நின்றதறியாதே-யென்னுடைய நெஞ்சு
மறிவுமினவளையும் - பொன்னியலுமேகலையு மாங்கொழியப்போ
ந்தேற்கு - மன்னுமறிகடலுமார்க்கும் (சஎ) மதியுகுத்த - இன்னி
லாவின்கதிருமெனக்கேவெய்தாகுந் - தன்னுடைய தன்மையவி
ரத்தானென்கொலோ - தென்னன்பொதியிற் செழுஞ்சந்தின்றாத
ளைந்து - மன்னிவ்வுலகை மனங்களிப்பவந்தியங்கு - மின்னிளம்பூ
ந்தென்றலும்வீசுமெரியெனக்கே- முன்னியபெண்ணைமேன் முன்
முளரிக்கூட்டகத்துப்- பின்னுமன்றில்பெடைவாய்ச்சிறுகுரலு
மென்னுடைய நெஞ்சுக்கோர்ஈர்வாளாமென்செய்கேன் - கன்னவி
ல்தோட்காமன்கருப்புச்சிலைவளையக்- கொன்னவிலும்பூங்கணைகள்
கோத்துப்பொதுவணைந்து -தன்னுடைய தன்னுடையதோள்கழிய
வாங்கி (சஅ) தமியேன்மேல் - என்னுடையநெஞ்சேயிலக்காகவெ
ய்கின்றான் பின்னிதனைக்காப்பீர்தமையில்லையே (சகூ) பேதையேன்
கன்னவிலுங்காட்டகத்தோர்வில்லிக்கடிமலரில் - நன்னறுவாசம
ற்றாருமெய்தாமே-மன்னும்வறுநிலத்துவாளாங்குகுத்ததுபோ
லென்னுடையபெண்மையுமென்னலனுமென்முலையும் - மன்னு
மலர்மங்கைமைந்தன் (ரு0] கணபுரத்துப்- பொன்மலைபோல்நின்ற
வன்றன்பொன்னகலந்தோயாவேல்- யென்னிவைதான்வாளாவெ
னக்கேபொறையாகி - முன்னிருந் தூழ்க்கின்ற மூவாமைக்காப்ப
தோர்-மன்னுமருந்தறிவீரில்லையே (ருக] மால்விடையின் - துன்னு
பிடரெருத்துத்தூக்குண்டுவன்றொடராற் -கன்னியர்கண்மிளிரக்கட்டு
ண்டு(ருஉ மாலைவாய்த்தன்னுடையநாவொழியாதாடுந்தனிமணியின்பி
ன்னிசையோசையும்வந்தென்செவிதனக்கேகொன்னவிலு மெஃ
கிற்கொடிதாய்நெடிதாகு- மென்னிதனைக்காக்குமாசொல்லீர் (ருங]
இதுவிளைத்த-மன்னநறுந்துழாய் வாழ்மார்பன்மாமதிகோள்முன்
னம்விடுத்தமுகில்வண்ணன் (ருச) காயாவின் - சின்னநறும்பூந்திக
ழ்வண்ணன்வண்ணம்போ - லன்னகடலைமலையிட்டணைகட்டி-மன்
னவிராவணனைமாமண்டிவெஞ்சமத்துப் பொன்முடிகள்பத்தும்
புரளச்சரந்துரந்து-தென்னுலகமேற்றுவித்தசேவகனை (ருரு) ஆயி
ரக்கண்- மன்னவன்வானமும்வானவர்தம்பொன்னுலகுந் - தன்னு
டையதோள்வலியாற்கைக்கொண்டதானவனைப் - பின்னோரரியுரு
வமாகி யெரிவிழித்துக் - கொன்னவிலும்வெஞ்சமத்துக்கொல்லா
தோ(ருசா) வல்லாளன் - மன்னுமணிக்குஞ்சிபற்றிவரவீர்த்துத் -த
ன்னுடையதாள்மேற்கிடாத்தி (ருஎ) அவனுடைய - பொன்னகல
ம்வள்ளுகிராற்போழ்ந்துபுகழ்ப்படைத்த மின்னிலங்குமாழிப்ப
டைத்தடக்கைவீரனை - மன்னிவ்வகலிடத்தைமாமுது நீர்தான்

விழுங்கப்-பின்னுமோரேனமாய்ப்புக்குவளைமருப்பிற்கொன்னவி
லுங்கூர்நுதிமேல்வைத்தெடுத்தகூத்தனை-மன்னும்வடமலையைமத்
தாகமாசுணந்தால்மின்னுமிருசுடரும்விண்ணும்பிறங்கொளியுந்த
ன்னின்னுடனேசுழலமலைதிரித்தாங்கின்னமுதம்வானவரையூட்டியவ
ருடைய-மன்னுந்துயர்கடிந்தவள்ளலை (௫௭) மற்றன்றியும்-தன்னு
ருவமாருமறியாமற்றானங்கோர்-மன்னுங்குறளுருவில் மாணியாய்
(௫௮)மாவலிதன் - பொன்னியலும்வேள்விக்கட்புக்கிருந்துபோர்
வேந்தர் -மன்னைமனங்கொள்ளவஞ்சித்துநெஞ்சுருக்கி - யென்னு
டைய பாதத்தால்யானளப்பமூவடிமண் மன்னாதருகென்றுவாய்
திறப்ப(௫௯)மற்றவனுமென்னாற்றரப்பட்ட தென்றலுமேயத்து
ணைக்கண்-மின்னார்மணிமுடிபோய்விண்டடவ (௬௰) மேலெடுத்த
பொன்னார்கனைகழற்கா லேழுலகும்போய்க்கடந்தங்-கொன்றாவசு
ர்துளங்கச்செலநீட்டி -மன்னிவ்வகலிடத்தைமாவலியைவஞ்சித்து
த் - தன்னுலகமாக்குவித்ததாளானை (௬௧) தாமரைமேல் - மின்னி
டையாள் நாயகனைவிண்ணகருட் பொன்மலையைப்பொன்மணி
கொழிக்கும் பூங்குடந்தைப்போர்விடையைத் - தென்னன்குறுங்
குடியுட்செம்பவளக்குன்றினை -மன்னியதண்சேறைவள்ளலை (௬௨)
மாமலர்மே - லன்னத்துயிலுமணிநீர்வயலாலி - யென்னுடைய வி
ன்னமுதையெவ்வுட்பெருமலையை -கன்னிமதில்சூழ்கணமங்கை
க்கற்பகத்தை - மின்னையிருசுடரைவெள்ளறையுட்கல்லறைமேற்-
பொன்னைமரகதத்தைப்புட்குழியெம்போரேற்றை - மன்னுமரங்
கத்தெம்மாமணியை (௬௩) வல்லவாழ்-பின்னைமணாளனைப்பேரிற்
பிறப்பிலியைத்-தொன்னீர்கடல்கிடந்ததோளாமணிச்சுடரை - என்
மனத்துமாலையிடவெந்தையீசனை -மன்னுங்கடன்மல்லைமாயவனை
(௬௪) வானவர்தஞ்சென்னிமணிச்சுடரைத்தண்கால்திறல்வலியை
தன்னைப்பிறரறியாத்தத்துவத்தைமுத்தினை - யன்னத்தைமீனையரி
யையருமறையை- முன்னிவ்வுலகுண்ட மூர்த்தியை (௬௫) கோவ
லூர்-மன்னுமிடைகழியெம்மாயவனைப்பேயலறப் - பின்னுமுலை
யுண்டபிள்ளையை (௬௬) யள்ளல்வா யன்னமிரைதேரழுந்தூரெழு
ஞ்சுடரைத் - தென்றில்லைச்சித்திரகூடத் தென்செல்வனை (௬௭) மி
ன்னுமழைதவழும்வேங்கடத்தெம் வித்தகனை -மன்னனைமாலிருஞ்
சோலைமணாளனைக்-கொன்னவிலுமாழிப்படையானை (௬௮) கோட்
டியூ-ரன்னவுருவிலரியைத்திருமெய்யத்தின்னமுதவெள்ளத்தையி
ந்தளூரந்தணனை-மன்னுமதிட்கச்சிவேளுக்கையாளரியைமன்னிய
பாடகத்தெம்மைந்தனை (௬௯) வெஃகாவி லுன்னியயோகத்துறக்கத்
தையூரகத்துள் - அன்னவனையட்டபுயகரத்தெம்மானேற்றை- என்

னைமணங்கவர்க்கவிசனை (எ௰)வானவர்தம்-முன்னவனைமூழிக்களத்து
விளக்கினை யன்னவனையாதனூராண்டளக்குமையனை - நென்னலையின்
றினைநாளையை (எக) நீர்மலைமேல்-மன்னுமறைநான்குமானானைப்புல்
லாணித்-தென்னன்றமிழைவடமொழியைநாங்கூரில்- மன்னுமணிமா
டக்கோயில்மணாளனை-நன்னீர்த்தலைச்சங்கநாண்மதியை (எஉ) நான்
வணங்குங்-கண்ணனைக்கண்ணபுரத்தானைத்தென்னறையூர் - மன்னும
ணிமாடக்கோயின்மணாளனை - கன்னவிறோட்காளையைக்கண்டாங்குக்
கைதொழுது-என்னிலைமையெல்லாமறிவித்தாலெம்பெருமான்றன்னரு
ளுமாகமுந்தாராலேன் (எங) தன்னைநான்மின்னிடையார்சேரியிலும்
வேதியர்கள்வாழ்விடத்துந் - தன்னடியார்முன்புந்தரணி முழுதாளுங்
கொன்னவிலும்வேல்வேந்தர்கூட்டத்துநாட்டகத்துந்-தன்னிலைமையெ
ல்லாமறிவிப்பன்(எச) தான்முன்னாள் - மின்னிடையாய்ச்சியர்தஞ்சே
ரிக்களவின்கள்-துன்னுபடல்திறந்துபுக்கு(எரு)தயிவெண்ணெய்-தன்
வயிறாரவிழுங்கக்கொழுங்கயற்கண்- மன்னுமடவோர்கள்பற்றியோர்வா
ன்கயிற்றும் பின்னுமுரலோடுகட்டுண்டபெற்றிமையு- மன்னதோர்பூ
தமாயாயர்விழவின்கள்-துன்னுசகடத்தாற்புக்கபெருஞ்சோற்றை-முன்
னிருந்துமுற்றத்தான்றுற்றியதேற்றெனவும்மன்னர் பெருஞ்சவையுள்
வாழ்வேந்தர் தூதனாய்த்தன்னையிகழ்ந்து ரைப்பத்தன் முன்னாள்சென்
றதுவும்-மன்னுபறைகறங்கமங்கையர்தங்கண்களிப்பக்-கொன்னவிலுங்
கூத்தனாய்ப்பெயர்த்துக்குடமாடி- யென்னிவனென்னப் படுகின்றவீட்
றவுங்- தென்னிலங்கை யாட்டியரக்கர் குலப்பாவை- மன்னிராவணன்ற
னற்றங்கை எசு)வாளெயிற்றுத்-துன்னுசுடுசினத்துச்சூர்பணகாச்சோ
ர்வெய்திப்-பொன்னிறங்கொண்டுபுலர்ந்தெழுந்தகாமத்தாற்-றன்னைநய
ந்தன்னைத்தான் முனிந்துமூக்கரிந்து - மன்னியதிண்ணெனவும் வாய்த்த
மலைபோலுந் - தன்னிகரொன்றில்லாததாடகையை (எஎ)மாமுனிக்கா
ய்த்-தென்னுலகமேற்றிவித்ததிண்டிறலும்மற்றிவைதா-னுன்னியுலவா
யுலகறியவூர்வன்னான்-முன்னிமுளைத்தெழுந்தோங்கியொளிபரந்தமன்
னியபூம்பெண்ணைமடல்(எஅ)

நேரிசைவெண்பா.

என்னிலைமையெல்லாமறிவித்தாலெம்பெருமான்
தன்னருளுமாகமுந்தாரானேல்—பின்னைபபோய்
ஒண்டுறைநீர்வேலையுலகறியவூர்வன்னான்
வண்டறைபூம்பெண்ணைமடல.

திருமங்கையாழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

திருமங்கையாழ்வார்திருவாய்மலர்ந்தருளியபெரியதிருமடல்முற்றிற்று

ஆக-ப்ரபந்தம்-௰-க்குபாசுரம்-எாசு.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

திருவரங்கத்தமுதனார்
திருவாய்மலர்ந்தருளிய

இராமாநுச நூற்றந்தாதி.

தனியன்கள்

நேரிசைவெண்பா.

முன்னைவினையகலமூங்கிற்குடியமுதன்
பொன்னங்கழற்கமலப்போதிரண்டும்—என்னுடைய
சென்னிக்கணியாகச்சேர்த்தினேன்றென்புலத்தார்
கென்னுக்கடவுடையேன்யான்

கட்டளைக்கலித்துறை

நயந்தருபேரின்பமெல்லாம்பழுதின்றிநண்ணினர்பால்
சயந்தருகீர்த்தியிராமாநுசமுனிதாளிணைமேல்
உயர்ந்தகுணத்துத்திருவரங்கத்தமுதோங்குமன்பால்
இயம்புகலித்துறையந்தாதியோதவிசைநெஞ்சமே.

செல்லுந்தொகைகொண்டுனதடிப்போதுக்குத்தொண்டுசெய்யும்
நல்லன்பரேத்துமுன்னாமமெல்லாமென்றனாவினுள்ளே
அல்லும்பகலுமமரும்படிநல்கு அறுசமயம்
வெல்லும்பரமவிராமாநுசவிதென்விண்ணப்பமே.

பூமன்னுமாதுபொருந்தியமார்பன்புகழ்மலிந்த
பாமன்னுமாறனடிபணிந்துய்ந்தவன்பல்கலையோர்
தாமன்னவந்தவிராமாநுசன்சரணாரவிந்தம்
நாமன்னிவாழநெஞ்சேசொல்லுவோமவன்நாமங்களே. [௧]

கள்ளார்பொழிற்றென்னரங்கன்கமலப்பதங்கணெஞ்சிற்
கொள்ளாமனிசரைநீங்கிக்குறையிற்பிரானடிக்கீழ்
விள்ளாதவன்பனிராமாநுசன்மிக்கசீலமல்லால்
உள்ளாதென்னெஞ்சொன்றறியேனெனக்குற்றபேரியல்வே. [௨)

பேரியல்நெஞ்சேயடிபணிந்தேனுன்னைப்பேய்ப்பிறவிப்
பூரியரோடுள்ளசுற்றம்புலர்த்திப்பொருவருஞ்சீர்
ஆரியன்செம்மையிராமாநுசமுனிக்கன்புசெய்யுஞ்
சீரியபேறுடையாரடிக்கீழென்னைச்சேர்த்ததற்கே, [௩]

என்னைப்புவியிலொருபொருளாக்கிமருள்சுரந்த
முன்னைப்பழவினைவேரறுத்தூழிமுதல்வனையே
பன்னப்பணித்தஇராமானுசன்பரன்பாதமுமென்
சென்னித்தரிக்கவைத்தானெனக்கேதுஞ்சிதைவில்லையே. [ச]

எனக்குற்றசெல்வமிராமானுசனென்றிசையகில்லா
மனக்குற்றமாந்தர்பழிக்கிற்புகழவன்மன்னியசீர்
தனக்குற்றவன்பரவன்றிருநாமங்கள்சாற்றுமென்பா
வினக்குற்றங்காணகில்லார்பற்றியேய்ந்தவியல்விதென்றே [ரு]

இயலும்பொருளுமிசையத்தொடுத்தீன்கவிகளன்பால்
மயல்கொண்டுவாழ்த்துமிராமானுசனைமதியின்மையால்
பயிலுங்கவிகளிற்பத்தியில்லாதவென்பாவிநெஞ்சால்
முயல்கின்றனனவன்றன்பெருங்கீர்த்திமொழிந்திடவே (சு)

மொழியைக்கடக்கும்பெரும்புகழான்வஞ்சமுக்குறும்பாங்
குழியைக்கடக்குங்கூரத்தாழ்வான்சரண்கூடியபின்
பழியைக்கடத்துமிராமானுசன்புகழ்பாடியல்லா
வழியைக்கடத்தலெனக்கினியாதும்வருத்தமன்றே. (எ)

வருத்தும்புறவிருள்மாற்றவெம்பொய்கைப்பிரான்மறையின்
குருத்தின்பொருளுஞ்செந்தமிழ்தன்னையுங்கூட்டியொன்றத்
திரித்தன்றெரித்ததிருவிளக்கைத்தன்றிருவுள்ளத்தே
இருத்தும்பரமனிராமானுசனெம்மிறையவனே. [அ]

இறையவனைக்காணுமிதயத்திருள்கெடஞானமென்னும்
நிறைவிளக்கேற்றியபூதத்திருவடித்தாள்களெஞ்சத்
துறையவைத்தாளுமிராமானுசன்புகழோதுநல்லோர்
மறையினைக்காத்திந்தமண்ணகத்தேமன்னவைப்பரே, [கூ)

மன்னியபேரிருள்மாண்டபின்கோவலுண்மாமலராள்
தன்னொடுமாயனைக்கண்டமைகாட்டுந்தமிழ்த்தலைவன்
பொன்னடிபோற்றுமிராமானுசற்கன்புபூண்டவர்தாள்
சென்னியிற்சூடுந்திருவுடையாரென்றுஞ்சீரியரே. (ய)

சீரியநான்மறைச்செம்பொருள்செந்தமிழாலளித்த
பாரியலும்புகழ்ப்பாண்பெருமாள்சரணாம்பதுமத்
தாரியல்சென்னியிராமானுசன்றன்னைச்சார்ந்தவர்தங்
காரியவண்மையென்னாற்சொல்லொணாதிக்கடலிடத்தே (யக)

இடங்கொண்டகீர்த்திமழிசைக்கிறைவனிணையடிப்போ
தடங்குமிதயத்திராமானுசனம்பொற்பாதமென்றுங்

கடங்கொண்டிறைஞ்சுந்திருமுனிவர்க்கன்றிக்காதல்செய்யாத்
திடங்கொண்டஞானியர்க்கேயடியேனன்புசெய்வதுவே. (௧௨)

செய்யும்பசுந்துளவத்தொழின்மாலையுஞ்செந்தமிழிற்
பெய்யுமறைத்தமிழ்மாலையும்பேராதசீரரங்கத்
தையன்கழற்கணியும்பரன்றாளன்றியாதரியா
மெய்யனிராமாநுசன்சரணேகதிவேறெனக்கே (௧௩)

கதிக்குப்பதறிவெங்கானமுங்கல்லுங்கடலுமெல்லாங்
கொதிக்கத்தவஞ்செய்யுங்கொள்கையற்றேன்கொல்லிகாவலன்சொற்
பதிக்குங்கலைக்கவிபாடும்பெரியவர்பாதங்களே
துதிக்கும்பரமனிராமாநுசனென்னைச்சோர்விலனே (௧௪)

சோராதகாதற்பெருஞ்சுழிப்பாற்றொல்லைமாலையொன்றும்
பாராதவனைப்பல்லாண்டென்றுகாப்பிடும்பான்மையன்றாள்
பேராதவுள்ளத்திராமாநுசன்றன்பிறங்கியசீர்
சாராமனிசரைச்சேரேனெனக்கென்னதாழ்வினியே (௧௫)

தாழ்வொன்றில்லாமறைதாழ்ந்துதலமுழுதுங்கலியே
ஆள்கின்றநாள்வந்தளித்தவன்காண்மினரங்கர்மௌலி
சூழ்கின்றமாலையைச்சூடிக்கொடுத்தவள்றொல்லருளால்
வாழ்கின்றவள்ளலிராமாநுசனென்னும்மாமுனியே (௧௬)

முனியார்துயரங்கண்முந்திலுமின்பங்கண்மொய்த்திடினும்
கனியார்மனங்கண்ணமங்கைநின்றானைக்கலைபரவுந்
தனியானையைத்தண்டமிழ்செய்தநீலன்றனக்குலகில்
இனியானையெங்களிராமாநுசனைவந்தெய்தினனே (௧௭)

எய்தற்கரியமறைகளையாயிரமின்றமிழாற்
செய்தற்குலகில்வருஞ்சடகோபனைச்சிந்தையுள்ளே
பெய்தற்கிசையும்பெரியவர்சீரையுயிர்களெல்லாம்
உய்தற்குதவுமிராமாநுசனெம்முறுதுணையே (௧௮)

உறுபெருஞ்செல்வமுந்தந்தையுந்தாயுமுயர்குருவும்
வெறிதருபூமகணாதனுமாறன்விளங்கியசீர்
நெறிதருஞ்செந்தமிழாரணமேயென்றிந்நீணிலத்தோர்
அறிதரநின்றவிராமாநுசனெனக்காரமுதே (௧௯)

ஆரப்பொழிற்றென்குருகைப்பிரானமுதத்திருவா
யீரத்தமிழினிசையுணர்ந்தோர்கட்கினியவர்தஞ்
சீரைப்பயின்றுய்யுஞ்சீலங்கொணாதமுனியைநெஞ்சால்
வாரிப்பருகுமிராமாநுசனென்றன்மாநிதியே (௨௰)

நிதியைப்பொழியுமுகிலென்றுநீசர்தம்வாசல்பற்றித்
துதிகற்றுலகிற்றுவள்கின்றிலேனினித்தூய்நெறிசேர்
எதிகட்கிறைவன்யமுனைத்துறைவனிணையடியாங்
கதிபெற்றுடையவிராமாநுசனென்னைக்காத்தனனே (௨௧)

கார்த்திகையானுங்கரிமுகத்தானுங்கனலுமுக்கண்
மூர்த்தியுமோடியும்வெப்புமுதுகிட்டுமூவுலகும்
பூத்தவனேயென்றுபோற்றிடவாணன்பிழைபொறுத்த
தீர்த்தனையேத்துமிராமாநுசனென்றன்சேமவைப்பே (௨௨)

வைப்பாயவான்பொருளென்றுநல்லன்பர்மனத்தகத்தே
எப்போதும்வைக்குமிராமாநுசனையிருநிலத்தில்
ஒப்பாரிலாதவுறுவினையேன்வஞ்சநெஞ்சில்வைத்து
முப்போதும்வாழ்த்துவனென்னாமிதுவவன்மொய்புகழ்க்கே (௨௩)

மொய்த்தவெந்தீவினையாற்பல்லுடல்தொறுமூத்ததனால்
எய்த்தொழிந்தேன்முனநாள்களெல்லாமின்றுகண்டுயர்ந்தேன்
பொய்த்தவம்போற்றும்புலச்சமயங்கணிலத்தவியக்
கைத்தமெய்ஞ்ஞானத்திராமாநுசனென்னுங்கார்தன்னையே (௨௪)

காரேய்கருணையிராமாநுசவிக்கடலிடத்தில்
ஆரேயறிபவர்நின்னருளின்றன்மையல்லலுக்கு
நேரேயுறைவிடநான்வந்துநீயென்னையுய்த்தபின்னுன்
சீரேயுயிர்க்குயிராயடியேற்கின்றுதித்திக்குமே (௨௫)

திக்குற்றகீர்த்தியிராமாநுசனையென்செய்வினையாம்
மெய்க்குற்றநீக்கிவிளங்கியமேகத்தைமேவுநல்லோர்
எக்குற்றவாளரெதுபிறப்பேதியல்வாகநின்றோர்
அக்குற்றமப்பிறப்பவ்வியல்வேநம்மையாட்கொள்ளுமே (௨௬)

கொள்ளக்குறைவற்றிலங்கிக்கொழுந்துவிட்டோங்கியவுன்
வள்ளற்றனத்தினால்வல்வினையேன்மனநீபுகுந்தாய்
வெள்ளைச்சுடர்விடுமுன்பெருமேன்மைக்கிழுக்கிதென்று
தள்ளுற்றிரங்குமிராமாநுசவென்றனிநெஞ்சமே (௨௭)

நெஞ்சிற்கறைகொண்டகஞ்சனைக்காய்ந்தநிமலனங்கள்
பஞ்சித்திருவடிப்பின்னைதன்காதலன்பாதநண்ணா
வஞ்சர்க்கரியவிராமாநுசன்புகழன்றியென்வாய்
கொஞ்சிப்பரவகில்லாதென்னவாழ்வின்றுகூடியதே (௨௮)

கூட்டும்விதியென்றுகூடுங்கொலோதென்குருகைப்பிரான்
பாட்டென்னும்வேதப்பசுந்தமிழ்தன்னைத்தன்பத்தியென்னும்

விட்டின்கண்வைத்திராமாநுசன்புகழ்மெய்யுணர்ந்தோர்
ஈட்டங்கடன்னையென்னாட்டங்கள்கண்டின்பமெய்திடவே. (௮௯)

இன்பந்தருபெருவீடுவந்தெய்திலென்னெண்ணிறந்த
துன்பந்தருநிரயம்பலசூழிலென்றொல்லுலகில்
மன்பல்லுயிர்கட்கிறையவன்மாயனெனமொழிந்த
அன்பனனகனிராமாநுசனென்னையாண்டனனே. (௯௰)

ஆண்டுகள்நாள்திங்களாய்நிகழ்காலமெல்லாம்மனமே
ஈண்டுபல்யோனிகடோறுழல்வோமின்றோரெண்ணின்றியே
காண்டகுதோளண்ணல்தென்னத்தியூரர்கழலிணைக்கீழ்
பூண்டவன்பாளனிராமாநுசனைப்பொருந்தினமே. [௯௧]

பொருந்தியதேசும்பொறையுந்திறலும்புகழுநல்ல
திருந்தியஞானமுஞ்செல்வமுஞ்சேரும்செறுகலியால்
வருந்தியஞாலத்தைவண்மையினால்வந்தெடுத்தளித்த
அருந்தவனெங்களிராமாநுசனையடைபவர்க்கே. (௯௨)

அடையார்கமலத்தலர்மகள்கேள்வன்கையாழியென்னும்
படையோடுநாந்தகமும்படர்தண்டுமொண்சார்ங்கவில்லும்
புடையார்புரிசங்கமுமிந்தப்பூதலங்காப்பதற்கென்
றிடையேயிராமாநுசமுனியாயினவிந்நிலத்தே. [௯௩]

நிலத்தைச்செறுத்துண்ணுநீசக்கலியைநினைப்பரிய
பலத்தைச்செறித்தும்பிறங்கியதில்லையென்பெய்வினைதென்
புலத்திற்பொறித்தவப்புத்தகச்சும்மைபொறுக்கியபின்
நலத்தைப்பொறுத்தவிராமாநுசன்றன்னயப்புகழே. [௯௪]

நயவேனொருதெய்வம்நானிலத்தேசிலமானிடத்தைப்
புயலேயெனக்கவிபோற்றிசெய்யேன்பொன்னரங்கமென்னில்
மயலேபெருகுமிராமாநுசன்மன்னுமாமலர்த்தாள்
அயரேனருவினையென்னையெவ்வாறின்றடர்ப்பதுவே. [௯௫]

அடல்கொண்டநேமியனாருயிர்நாதனன்றாரணச்சொற்
கடல்கொண்டவொண்பொருள்கண்டளிப்பப்பின்னுங்காசினியோர்
இடரின்கண்வீழ்ந்திடத்தானுமவ்வொண்பொருள்கொண்டவர்பின்
படருங்குணனெம்மிராமாநுசன்றன்படியிதுவே. (௯௬)

படிகொண்டகீர்த்தியிராமாயணமென்னும்பத்திவெள்ளம்
குடிகொண்டகோயிலிராமாநுசன்குணங்கூறுமன்பர்
கடிகொண்டமாமலர்த்தாள்கலந்துள்ளங்கனியுநல்லோர்
அடிகண்டுகொண்டுகந்தென்னையுமாளவர்க்காக்கினரே! (௯௭)

ஆக்கியடிமைநிலைப்பித்தனையென்னையின்றவமே
போக்கிப்புறத்திட்டதென்பொருளாமுன்புபுண்ணியர்தம்
வாக்கிற்பிரியாவிராமாநுசநின்னருளின்வண்ணம்
நோக்கிற்றெரிவரிதாலுரையாயிந்தநுண்பொருளே. (௩அ)

பொருளும்புதல்வரும்பூமியும்பூங்குழலாருமென்றே
மருள்கொண்டிளைக்குநமக்குநெஞ்சேமற்றுளார்தரமோ
இருள்கொண்டவெந்துயர்மாற்றித்தனீறில்பெரும்புகழே
தெருளுந்தெருள் தந்திராமாநுசஞ்செய்யுஞ்சேமங்களே. (௩௯)

சேமநல்வீடும்பொருளுந்தருமமுஞ்சீரியநற்
காமமுமென்றிவைநான்கென்பர்நான்கினுங்கண்ணனுக்கே
ஆமதுகாமமறம்பொருள்வீடிதற்கென்றுரைத்தான்
வாமனன்சீலனிராமாநுசனிந்தமண்மிசையே. [௪௰)

மண்மிசையோனிகடோறும்பிறந்தெங்கள்மாதவனே
கண்ணுறநிற்கிலுங்காணகில்லாவுலகோர்களெல்லாம்
அண்ணலிராமாநுசன்வந்துதோன்றியவப்பொழுதே
நண்ணருஞானந்தலைக்கொண்டுநாரணற்காயினரே. (௪௧]

ஆயிழையார்கொங்கைதங்குமக்காதலளற்றழுந்தி
மாயுமென்னாவியைவந்தெடுத்தானின்றுமாமலராள்
நாயகனெல்லாவுயிர்கட்குநாதனரங்கனென்னுந்
தூயவன்றீதிலிராமாநுசன்றொல்லருள்சுரந்தே. [௪௨)

சுரக்குந்திருவுமுணர்வுஞ்சொலப்புகில்வாயமுதம்
பரக்குமிருவினைபற்றறவோடும்படியிலுள்ளீர்
உரைக்கின்றனனுமக்கியானறஞ்சீறுமுறுகலியைத்
துரக்கும்பெருமையிராமாநுசனென்றுசொல்லுமினே. (௪௩)

சொல்லார்தமிழொருமூன்றுஞ்சுருதிகள் நான்குமெல்லை
இல்லாவறநெறியாவுந்தெரிந்தவனெண்ணருஞ்சீர்
நல்லார்பரவுமிராமாநுசன்றிருநாமநம்பிக்
கல்லாரகலிடத்தோரெதுபேறென்றுகாமிப்பரே. [௪௪)

பேறொன்றுமற்றில்லைநின்சரணன்றியப்பேறளித்தற்
காறொன்றுமில்லைமற்றச்சரணன்றியென்றிப்பொருளைத்
தேறுமவர்க்குமெனக்குமுனைத்தந்தசெம்மைசொல்லாற்
கூறும்பரமன்றிராமாநுசமெய்ம்மைகூறிடிலே, (௪௫]

கூறுஞ்சமயங்களாறுங்குலையக்குவலயத்தே
மாறன்பணித்தமறையுணர்ந்தோனைமதியிலியேன்

கேறும்படியென்மனம்புகுந்தானைத்திசையனைத்தும்
ஏறுங்குணனையிராமாநுசனையிறைஞ்சினமே. [௪௬)

இறைஞ்சப்படும்பரனீசனரங்கனென்றிவ்வுலகத்
தறஞ்செப்புமண்ணலிராமாநுசனென்னருவினையின்
திறஞ்செற்றிரவும்பகலும்விடாதென்றன்சிந்தையுள்ளே
நிறைந்தொப்பறவிருந்தானெனக்காருநிகரில்லையே. [௪௭]

நிகரின்றிநின்றவென்னீசதைக்குன்னருளின்கணன்றிப்
புகலொன்றுமில்லையருட்குமஃதேபுகல்புன்மையிலோர்
பகரும்பெருமையிராமாநுசவினிநாம்பழுதே
அகலும்பொருளென்பயனிருவோமுக்குமானபின்னே. (௪௮]

ஆனதுசெம்மையறநெறிபொய்ம்மையறுசமயம்
போனதுபொன்றியிறந்ததுவெங்கலிபூங்கமலத்
தேனதிபாய்வயற்றென்னரங்கன்கழற்சென்னிவைத்துத்
தானதின்மன்னுமிராமாநுசனித்தலத்துதித்தே. (௪௯)

உதிப்பனவுத்தமர்சிந்தையுளொன்னலர்நெஞ்சமஞ்சிக்
கொதித்திடமாறிநடப்பனகொள்ளைவன்குற்றமெல்லாம்
பதித்தவென்புன்கவிப்பாவினம்பூண்டனபாவுதொல்சீர்
எதித்தலைநாதனிராமாநுசன்றனிணையடியே. [௫௰]

அடியைத்தொடர்ந்தெழுமைவர்கட்காயன்றுபாரதப்போர்
முடியப்பரிநெடுந்தேர்விடுங்கோனைமுழுதுணர்ந்த
அடியர்க்கமுதமிராமாநுசனென்னையாளவந்திப்
படியிற்பிறந்ததுமற்றில்லைகாரணம்பார்த்திடினே. [௫௧]

பார்த்தானறுசமயங்கள்பதைப்பவிப்பார்முழுதும்
போர்த்தான்புகழ்கொண்டுபுன்மையினேனிடைத்தான்புகுந்து
தீர்த்தானிருவினைதீர்த்தரங்கன்செய்யதாளிணையோ
டார்த்தானிவையெம்மிராமாநுசன்செய்யுமற்புதமே. (௫௨]

அற்புதன்செம்மையிராமாநுசனென்னையாளவந்த
கற்பகங்கற்றவர்காமுறுசீலன்கருதரிய
பற்பலுயிர்களும்பல்லுலகியாவும்பரனதென்னும்
நற்பொருடன்னையிந்நானிலத்தேவந்துநாட்டினனே. [௫௩]

நாட்டியநீசச்சமயங்கள்மாண்டனநாரணனைக்
காட்டியவேதங்களிப்புற்றதுதென்குருகைவள்ளல்
வாட்டமிலாவண்டமிழ்மறைவாழ்ந்ததுமண்ணுலகில்
ஈட்டியசீலத்திராமாநுசன்றனியல்வுகண்டே. [௫௪)

கண்டவர்சிந்தைகவருங்கடிபொழிற்றென்னரங்கன்
றொண்டர்குலாவுமிராமாநுசனைத்தொகையிறந்த
பண்டருவேதங்கள்பார்மேனிலவிடப்பார்த்தருளுங்
கொண்டலைமேவித்தொழுங்குடியாமெங்கள்கோக்குலமே [ருரு)

கோக்குலமன்னரைமூவெழுகாலொருகூர்மழுவால்
போக்கியதேவனைப்போற்றும்புனிதன்புவனமெங்கும்
ஆக்கியகீர்த்தியிராமாநுசனையடைந்தபின்னென்
வாக்குரையாதென்மனந்நினையாதினிமற்றொன்றையே. [ருசா]

மற்றொருபேறுமதியாதரங்கன்மலரடிக்காள்
உற்றவரேதனக்குற்றவராய்க்கொள்ளுமுத்தமனை
நற்றவர்போற்றுமிராமாநுசனையிந்நானிலத்தே
பெற்றனன்பெற்றபின்மற்றறியேனொருபேதைமையே. [ருஎ)

பேதையர்வேதப்பொருளிதென்றுன்னிப்பிரமனன்றென்
றோதிமற்றெல்லாவுயிருமஃதென்றுயிர்கண்மெய்விட்
டாதிப்பரனோடொன்றாமென்றுசொல்லுமவ்வல்லலெல்லாம்
வாதில்வென்றானெம்மிராமாநுசன்மெய்ம்மதிக்கடலே. (ருஅ)

கடலளவாயதிசையெட்டினுள்ளுங்கலியிருளே
மிடைதருகாலத்திராமாநுசன்மிக்கநான்மறையின்
சுடரொளியாலவ்விருளைத்துரந்திலனேலுயிரை
உடையவன்நாரணனென்றறிவாரில்லையுற்றுணர்ந்தே. (ருகூ)

உணர்ந்தமெய்ஞ்ஞானியர்யோகந்தொறுந்திருவாய்மொழியின்
மணந்தருமின்னிசைமன்னுமிடந்தொறும்மாமலராள்
புணர்ந்தபொன்மார்பன்பொருந்தும்பதிதொறும்புக்குநிற்குங்
குணந்திகழ்கொண்டலிராமாநுசனெங்குலக்கொழுந்தே, (சாய)

கொழுந்துவிட்டோடிப்படரும்வெங்கோல்வினையானிரயத்
தழுந்தியிட்டேனைவந்தாட்கொண்டபின்னுமருமுனிவர்
தொழுந்தவத்தோனெம்மிராமாநுசன்றொல்புகழ்சுடர்மிக்
கெழுந்ததத்தானல்லதிசயங்கண்டதிருநிலமே. (சாக]

இருந்தேனிருவினைப்பாசங்கழற்றியின்றியானிறையும்
வருந்தேனினியெம்மிராமாநுசன்மன்னுமாமலர்த்தாள்
பொருந்தாநிலையுடைப்புன்மையினோர்க்கொன்றுநன்மைசெய்யாப்
பெருந்தேவரைப்பரவும்பெரியோர்தங்கழல்பிடித்தே [சாஉ)

பிடியைத்தொடருங்களிறென்னயானுன்பிறங்கியசீர்
அடியைத்தொடரும்படிநல்கவேண்டுமறுசமயச்

செடியைத்தொடரும்மருள்செறிந்தோர்சிறைந்தோடவந்திப்
படியைத்தொடரும்இராமாநுசன்மிக்கபண்டிதனே (௬௩)

பண்டருமாறன்பசுந்தமிழானந்தம்பாய்மதமாய்
விண்டிடவெங்களிராமாநுசமுனிவேழமெய்ம்மை
கொண்டநல்வேதக்கொழுந்தண்டமேந்திக்குவலயத்தே
மண்டிவந்தேன்றதுவாதியர்காளுங்கள்வாழ்வற்றதே (௬௪)

வாழ்வற்றதுதொல்லைவாதியர்க்கென்றும்மறையவர்தந்
தாழ்வற்றதுதவந்தாரணிபெற்றதுதத்துவநூல்
கூழற்றதுகுற்றமெல்லாம்பதித்தகுணத்தினர்க்கந்
நாழற்றதுநம்மிராமாநுசன்றந்தஞானத்திலே [௬௫]

ஞானங்கனிந்தநலங்கொண்டுநாடொறுநைபவர்க்கு
வானங்கொடுப்பதுமாதவன்வல்வினையேன்மனத்தில்
ஈனங்கடிந்தவிராமாநுசன்றன்னையெய்தினர்க்குத்
தானங்கொடுப்பதுதன்றகவென்னுஞ்சரண்கொடுத்தே [௬௬)

சரணமடைந்ததருமனுக்காப்பண்டுநூற்றுவரை
மரணமடைவித்தமாயவன்றன்னைவணங்கவைத்த
கரணமிவையுமக்கன்றென்றிராமாநுசனுயிர்கட்
கரணங்கமைத்திலனேலரணார்மற்றிவ்வாருயிர்க்கே (௬௭)

ஆரெனக்கின்றுநிகர்சொல்லிமாயனன்றைவர்தெய்வத்
தேரினிற்செப்பியகீதையின்செம்மைப்பொருள்தெரியப்
பாரினிற்சொன்னவிராமாநுசனைப்பணியும்நல்லோர்
சீரினிற்சென்றுபணிந்ததென்னாவியுஞ்சிந்தையுமே [௬௮]

சிந்தையினோடுகரணங்கள்யாவுஞ்சிதைந்துமுன்னாள்
அந்தமுற்றாழ்ந்ததுகண்டவையென்றனக்கன்றருளால்
தந்தவரங்கனுந்தன்சரண்தந்திலன்றானதுதந்
தெந்தையிராமாநுசன்வந்தெடுத்தனனின்றென்னையே (௬௯]

என்னையும்பார்த்தென்னியல்வையும்பார்த்தெண்ணில்பல்குணத்த
உன்னையும்பார்க்கிலருள்செய்வதேநலமன்றியென்பால்
பின்னையும்பார்க்கில்நலமுளதேயுன்பெருங்கருணை
தன்னையென்பார்ப்பரிராமாநுசவுன்னைச்சார்ந்தவரே (௭௰)

சார்ந்ததென்சிந்தையுன்றாளிணைக்கீழன்புதான்மிகவுங்
கூர்ந்ததத்தாமரைத்தாள்களுக்குன்றன்குணங்களுக்கே
தீர்ந்ததென்செய்கைமுன்செய்வினைநீசெய்வினையதனாற்
பேர்ந்ததுவண்மையிராமாநுசவெம்பெருந்தகையே (௭௧)

கைத்தனன்றீயசமயக்கலகரைக்காசினிக்கே
உய்த்தனன்றூயமறைநெறிதன்னையென்றுன்னியுள்ளம்
நெய்த்தவன்போடிருந்தேத்தும்நிறைபுகழோருடனே
வைத்தனனென்னையிராமானுசன்மிக்கவண்மை [௭௨]

வண்மையினாலுந்தன்மாதகவாலும்மதிபுரையுந்
தண்மையினாலுமித்தாரணியோர்கட்குத்தான்சரணாய்
உண்மைநன்ஞானமுரைத்தவிராமானுசனையுன்னுந்
திண்மையல்லாலெனக்கில்லைமற்றோர்நிலைதேர்ந்திடினே [௭௩]

தேரார்மறையின்றிறமென்றுமாயவன்றீயவரைக்
கூராழிகொண்டுகுறைப்பதுகொண்டலனையவண்மை
ஏரார்குணத்தெம்மிராமானுசனவ்வெழின்மறையிற்
சேராதவரைச்சிதைப்பதப்போதொருசிந்தைசெய்தே [௭௪]

செய்த்தலைச்சங்கஞ்செழுமுத்தமீனுந்திருவரங்கர்
கைத்தலத்தாழியுஞ்சங்கமுமேந்திநங்கண்முகப்பே
மொய்த்தலைத்துன்னைவிடேனென்றிருக்கினுநின்புகழே
மொய்த்தலைக்கும்வந்திராமானுசவென்னைமுற்றுநின்றே [௭௫]

நின்றவண்கீர்த்தியுநீள்புனலுநிறைவேங்கடப்பொற்
குன்றமும்வைகுந்தநாடுங்குலவியபாற்கடலும்
உன்றனக்கெத்தனையின்பந்தருமுன்னிணைமலர்த்தாள்
என்றனக்குமதிராமானுசவிவையீந்தருளே [௭௬]

ஈந்தனனீயாதவின்னருளெண்ணின்மறைக்குறும்பைப்
பாய்ந்தனன்கீர்த்தியினாலென்வினைகளைவேர்பறியக்
ஏய்ந்தனன்கீர்த்தியினாலென்வினைகளைவேர்மறியக
காய்ந்தனன்வண்மையிராமானுசற்கென்கருத்தினியே [௭௭]

கருத்திற்புகுந்துள்ளிற்கள்ளங்கழற்றிக்கருதரிய
வருத்தத்தினான்மிகவஞ்சித்துநீயிந்தமண்ணகத்தே
திருத்தித்திருமகள்கேள்வனுக்காக்கியபின்னென்னெஞ்சிற்
பொருத்தப்படாதெம்மிராமானுசமற்றோர்பொய்ப்பொருளே [௭௮]

பொய்யைச்சுரக்கும்பொருளைத்துரந்திந்தப்பூதலத்தே
மெய்யைப்புரக்குமிராமானுசனிற்கவேறுநம்மை
உய்யக்கொள்ளவல்லதெய்வமிங்கியாதென்மலர்ந்தவமே
ஐயப்படாநிற்பர்வையத்துளோர்நல்லறிவிழந்தே [௭௯]

நல்லார்பரவுமிராமானுசன்றிருநாமம்நம்ப
வல்லார்திறத்தைமறவாதவர்களெவரவர்க்கே

எல்லாவிடத்திலுமென்றுமெப்போதிலுமெத்தொழும்புஞ்
சொல்லாலமனத்தாற்கருமத்தினுஞ்செய்வன்சோர்வின்றியே. [௮௰]

சோர்வின்றியுன்றன்றுணையடிக்கீழ்த்தொண்டுபட்டவர்பால்
சார்வின்றிநின்றவெனக்கரங்கன்செய்யதாளிணைகள்
பேர்வின்றியின்றுபெறுத்துமிராமாநுசவினியுன்
சீரொன்றியகருணைக்கில்லைமாறுதெரிவுறிலே. (௮௧]

தெரிவுற்றஞானஞ்செறியப்பெறாதுவெந்தீவினையால்
உருவற்றஞானத்துழல்கின்றவென்னையொருபொழுதில்
பொருவற்றகேள்வியனாக்கிநின்றானென்னபுண்ணியனோ
தெரிவுற்றகீர்த்தியிராமாநுசனென்னுஞ்சீர்முகிலே, [௮௨]

சீர்கொண்டுபேரறஞ்செய்துநல்வீடுசெறிதுமென்னும்
பார்கொண்டமேன்மையர்கூட்டனல்லேனுன்பதயுகமாம்
ஏர்கொண்டவீட்டையெளிதினிலெய்துவனுன்னுடைய
கார்கொண்டவண்மையிராமாநுசவிதுகண்டுகொள்ளே. [௮௩]

கண்டுகொண்டேனெம்மிராமாநுசன்றன்னைக்காண்டலுமே
தொண்டுகொண்டேனவன்றொண்டர்பொற்றாளிலென் றொல்லைவெந் [நோய்
விண்டுகொண்டேனவன்சீர்வெள்ளவாரியைவாய்மடுத்தின்
றுண்டுகொண்டேனின்னமுற்றனவோதிலுலப்பில்லையே. [௮௪)

ஓதியவேதத்தினுட்பொருளாயதனுச்சிமிக்க
சோதியைநாதனெனவறியாதுழல்கின்றதொண்டர்
பேதைமைதீர்த்தவிராமாநுசனைத்தொழும்பெரியோர்
பாதமல்லாலென்றனாருயிர்க்கியாதொன்றும்பற்றில்லையே. (௮௫]

பற்றுமனிதரைப்பற்றியப்பற்றுவிடாதவரே
உற்றாரெனவுழன்றோடிநையேனினியொள்ளியநூல்
கற்றார்பரவுமிராமாநுசனைக்கருதுமுள்ளம்
பெற்றாரெவரவரெம்மைநின்றாளும்பெரியவரே, [௮௬)

பெரியவர்பேசிலும்பேதையர்பேசிலுந்தன்குணங்கட்
குரியசொல்லென்றுமுடையவனென்றென்றுணர்வின்மிக்கோர்
தெரியும்வண்கீர்த்தியிராமாநுசன்மறைதேர்ந்துலகில்
புரியுநன்ஞானம்பொருந்தாதவரைப்பொருங்கலியே. [௮௭)

கலிமிக்கசெந்நெற்கழனிக்குறையிற்கலைப்பெருமான்
ஒலிமிக்கபாடலையுண்டுதன்னுள்ளந்தடித்ததனால்
வலிமிக்கசீயமிராமாநுசன்மறைவாதியராம்
புலிமிக்கதென்றிப்புவனத்தில்வந்தமைபோற்றுவனே, (௮௮]

போற்றருஞ்சீலத்திராமானுசநின்புகழ்தெரிந்து
சாற்றுவனேலதுதாழ்வதுதீரிலுன்சீர்தனக்கோர்
ஏற்றமென்றேகொண்டிருக்கிலுமென்மனமேத்தியன்றி
ஆற்றகில்லாதிதற்கென்னினைவாயென்றிட்டஞ்சுவனே. (௫௯]

நினையார்பிறவியைநீக்கும்பிரானையிந்நீணிலத்தே
எனையாளவந்தவிராமானுசனையிருங்கவிகள்
புனையார்புனையும்பெரியவர்தாள்களிற்பூந்தொடையல்
வனையார்பிறப்பில்வருந்துவர்மாந்தர்மருள்சுரந்தே. (௬௰)

மருள்சுரந்தாகமவாதியர்கூறுமவப்பொருளாம்
இருள்சுரந்தெய்த்தவுலகிருள்நீங்கத்தன்னீண்டியசீர்
அருள்சுரந்தெல்லாவுயிர்கட்குநாதனரங்கனென்னும்
பொருள்சுரந்தானெம்பிராமானுசன்மிக்கபுண்ணியனே, (௬௧)

புண்ணியநோன்புபுரிந்துமிலேனடிபோற்றிசெய்யும்
நுண்ணருங்கேள்விநுவன்றுமிலேன்செம்மைநூற்புலவர்க்
கெண்ணருங்கீர்த்தியிராமானுசவின்றுநீபுகுந்தென்
கண்ணுள்ளுநெஞ்சுள்ளுநின்றவிக்காரணங்கட்டுரையே (௬௨)

கட்டப்பொருளைமறைப்பொருளென்றுகயவர்சொல்லும்
பெட்டைகெடுக்கும்பிரானல்லனேயென்பெருவினையைக்
கிட்டிக்கிழங்கொடுதன்னருளென்னுமொள்வாளுருவி
வெட்டிக்களைந்தவிராமானுசனென்னுமெய்த்தவனே (௬௩)

தவந்தருஞ்செல்வந்தகவுந்தருஞ்சரியாப்பிறவிப்
பவந்தருந்தீவினைபாற்றித்தரும்பரந்தாமமென்னுந்
திவந்தருந்தீதிலிராமானுசன்றன்னைச்சார்ந்தவர்கட்
குவந்தருந்தேனவன்சீரன்றியானொன்றுமுள்மகிழ்ந்தே (௬௪)

உள்ளுநின்றுயிர்களுக்குற்றனவேசெய்தவர்க்குயவே
பண்ணும்பரனும்பரிவிலனாம்படிபல்லுயிர்க்கும்
விண்ணின்றலைநின்றுவீடளிப்பானெம்பிராமானுசன்
மண்ணின்றலத்துதித்துமறைநாலும்வளர்த்தனனே (௬௫]

வளரும்பிணிகொண்டவல்வினையால்மிக்கநல்வினையிற்
கிளருந்துணிவுகிடைத்தறியாதுமுடைத்தலையூன்
தளருமளவுந்தரித்தும்விழுந்துந்தனிதிரிவேற்
குளரெம்மிறைவரிராமானுசன்றன்னையுற்றவரே, (௬௬)

தன்னையுற்றாட்செய்யுந்தன்மையினோர்மன்னுதாமரைத்தாள்
தன்னையுற்றாட்செய்யவென்னையுற்றானின்றுதன்றகவால்

தன்னையுற்றாரன்றித்தன்மையுற்றாரில்லையென்றறிந்து
தன்னையுற்றாரையிராமாநுசன்குணஞ்சாற்றிடுமே ௯௭

இடுமேயினியசுவர்க்கத்திலின்னம்நரகிலிட்டுச்
சுடுமேயவற்றைத்தொடர்தருதொல்லைச்சுழல்பிறப்பில்
நடுமேயினிநம்மிராமாநுசன்நம்மைநம்வசத்தே
விடுமேசரணமென்றால்மனமேநையல்மேவுதற்கே ௯௮

தற்கச்சமணருஞ்சாக்கியப்பேய்களுந்தாழ்சடையோன்
சொற்கற்றசோம்பருஞ்சூனியவாதருநான்மறையும்
நிற்கக்குறும்புசெய்நீசரும்மாண்டனர்நீணிலத்தே
பொற்கற்பகமெம்மிராமாநுசமுனிபோந்தபின்னே ௯௯

போந்ததென்னெஞ்சென்னும்பொன்வண்டுனதடிப்போதிலொண்சீர்
ஆந்தெளிதேனுண்டமர்ந்திடவேண்டிநின்பாலதுவே
ஈந்திடவேண்டுமிராமாநுசவிதுவன்றியொன்றும்
மாந்தகில்லாதினிமற்றொன்றுகாட்டிமயக்கிடலே ௱

மயக்குமிருவினைவல்லியிற்பூண்டுமதிமயங்கித்
துயக்கும்பிறவியிற்றோன்றியவென்னைத்துயரகற்றி
உயக்கொண்டுநல்குமிராமாநுசவென்றதுன்னையுன்னி
நயக்குமவர்க்கிதிழுக்கென்பர்நல்லவரென்றுநைந்தே. ௱௧

நையும்மனமுன்குணங்களையுன்னியென்னாவிருந்தெம்
ஐயனிராமாநுசனென்றழைக்குமருவினையேன்
கையுந்தொழுங்கண்கருதிடுங்காணக்கடல்புடைசூழ்
வையமிதனிலுன்வண்மையென்பாலென்வளர்ந்ததுவே ௱௨

வளர்ந்தவெங்கோபமடங்கலொன்றாயன்றுவாளவுணன்
கிளர்ந்தபொன்னாகங்கிழித்தவன்கீர்த்திப்பயிரெழுந்து
விளைந்திடுஞ்சிந்தையிராமாநுசனென்றன்மெய்வினைநோய்
களைந்துநன்ஞானமளித்தனன்கையிற்கனியென்னவே ௱௩

கையிற்கனியென்னக்கண்ணனைக்காட்டித்தரினுமுன்றன்
மெய்யிற்பிறங்கியசீரன்றிவேண்டிலன்யானிரயத்
தொய்யிற்கிடக்கினுஞ்சோதிவிண்சேரினுமிவ்வருள்நீ
செய்யிற்றரிப்பனிராமாநுசவென்செழுங்கொண்டலே ௱௪

செழுந்திரைப்பாற்கடற்கண்டுயில்மாயன்றிருவடிக்கீழ்
விழுந்திருப்பார்நெஞ்சில்மேவுநன்ஞானிநல்வேதியர்கள்

தொழுந்திருப்பாதனிராமாநுசனைத்தொழும்பெரியோர்
எழுந்திரைத்தாடுமிடமடியேனுக்கிருப்பிடமே ௱௫

இருப்பிடம்வைகுந்தம்வேங்கடம்மாலிருஞ்சோலையென்னும்
பொருப்பிடம்மாயனுக்கென்பர்நல்லோரவைதன்னொடும்வந்
திருப்பிடம்மாயனிராமாநுசன்மனத்தின்றவன்வந்
திருப்பிடமென்றனிதயத்துள்ளேதனக்கின்புறவே ௱௬

இன்புற்றசீலத்திராமாநுசவென்றுமெவ்விடத்தும்
என்புற்றநோயுடல்தோறும்பிறந்திறந்தெண்ணரிய
துன்புற்றுவீயினுஞ்சொல்லுவதொன்றுண்டுன்றொண்டர்கட்கே
அன்புற்றிருக்கும்படியென்னையாக்கியங்காட்படுத்தே ௱௭

அங்கயல்பாய்வயற்றென்னரங்கன்னணியாகமன்னும்
பங்கயமாமலர்ப்பாவையைப்போற்றுதும்பத்தியெல்லாந்
தங்கியதென்னத்தழைத்துநெஞ்சேநந்தலைமிசையே
பொங்கியகீர்த்தியிராமாநுசனடிப்பூமன்னவே ௱௮

திருவரங்கத்தமுதனார் திருவடிகளேசரணம்.

இராமநுஜநூற்றந்தாதி-முற்றிற்று.

ஆக-ப்ரபந்தம்.௰௧-க்கு-பாசுரம்-௮௱௰௭.

இயற்பா-முற்றிற்று.

(*)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

நாலாயிரங்களின்விவரம்.

முதலாயிரம் - - - -ப்ரபந்தம் -௯-க்கு - பாசுரம்- - -௯௪௭
பெரியதிருமொழிப்ப்ரபந்தம் - -௧-க்கு-பாசுரம்- - - - ௲௮௪
திருவாய்மொழி -ப்ரபந்தம் - ௧ - க்கு-பாசுரம் - - - ௲௧௨
இயற்பா - - - - ப்ரபந்தம் - ௧௧ - க்கு பாசுரம் - - - ௮௧௭
ஆக-ப்ரபந்தம்-௨௪-க்குக்கூடியபாசுரம்-௪௲.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம.

சாற்றுமுறை,

𑌸𑌰𑍍𑌵𑌦𑍇𑌶𑌦𑌶𑌾𑌕𑌾𑌲𑍇𑌷𑍍𑌵𑌵𑍍𑌯𑌾𑌹𑌤𑌪𑌰𑌾𑌕𑍍𑌰𑌮𑌾
𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌰𑍍𑌯𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑌾𑌮𑌭𑌿𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑌾𑌮𑍍 ॥

ஸர்வதேசதசாகாலே ஷ்வவ்யாஹதபராக்ரம
ராமாநுஜார்யதிவ்யாக்ஞா வர்த்ததாமபிவர்த்ததாம்.

𑌰𑌾𑌮𑌾𑌨𑍁𑌜𑌾𑌰𑍍𑌯𑌦𑌿𑌵𑍍𑌯𑌾𑌜𑍍𑌞𑌾 𑌪𑍍𑌰𑌤𑌿𑌵𑌾𑌸𑌰𑌮𑍁𑌜𑍍𑌜𑍍𑌵𑌲𑌾
𑌦𑌿𑌗𑌨𑍍𑌤𑌵𑍍𑌯𑌾𑌪𑌿𑌨𑍀 𑌭𑍂𑌯𑌾𑌤𑍍 𑌸𑌾 𑌹𑌿 𑌲𑍋𑌕𑌹𑌿𑌤𑍈𑌷𑌿𑌣𑍀

ராமாநுஜார்யதிவ்யாக்ஞா ப்ரதிவாஸரமுஜ்வலா
திகந்தவ்யாபிநீபூயாத் ஸாஹிலோகஹிதேஷிணீ.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑍁𑌪𑌦𑍍𑌰𑌵𑌾𑌮𑌨𑍁𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯
𑌶𑍍𑌰𑍀𑌮𑌨𑍍 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌶𑍍𑌰𑌿𑌯𑌮𑌨𑍁𑌪𑌦𑍍𑌰𑌵𑌾𑌮𑌨𑍁𑌦𑌿𑌨𑌂 𑌸𑌂𑌵𑌰𑍍𑌧𑌯 ॥

ஸ்ரீமந்ஸ்ரீரங்கஸ்ரீயமநுபத் ரவாமநுதிநம்ஸம்வர்த்தய
ஸ்ரீமந்ஸ்ரீரங்கஸ்ரீயமநுபத் ரவாமநுதிநம்ஸம்வர்த்தயா,

𑌨𑌮𑌃 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑌨𑌾𑌥𑌾𑌯 𑌕𑍁𑌨𑍍𑌤𑍀𑌨𑌗𑌰𑌜𑌨𑍍𑌮𑌨𑍇
𑌪𑍍𑌰𑌸𑌾𑌦𑌲𑌬𑍍𑌧𑌪𑌰𑌮𑌪𑍍𑌰𑌾𑌪𑍍𑌯𑌕𑍈𑌙𑍍𑌕𑌰𑍍𑌯𑌶𑌾𑌲𑌿𑌨𑍇 ॥

நமஃஸ்ரீசைலநாதாயகுந்திநகரஜன்மநே
ப்ரஸாதலப்தபரமப்ராப்யகைங்கர்யசாலிநே.

𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍈𑌲𑍇𑌶𑌦𑌯𑌾𑌪𑌾𑌤𑍍𑌰𑌂 𑌧𑍀𑌭𑌕𑍍𑌤𑍍𑌯𑌾𑌦𑌿𑌗𑍁𑌣𑌾𑌰𑍍𑌣𑌵𑌮𑍍
𑌯𑌤𑍀𑌨𑍍𑌦𑍍𑌰𑌪𑍍𑌰𑌵𑌣𑌂 𑌵𑌨𑍍𑌦𑍇 𑌰𑌮𑍍𑌯𑌜𑌾𑌮𑌾𑌤𑌰𑌂 𑌮𑍁𑌨𑌿𑌮𑍍 ॥

ஸ்ரீசைலேசதயாபாத்ரம் தீபக்த்யாதிகுணார்ணவம்
எதிந்த்ரப்ரவணம்வந்தே ரம்யஜாமாதரம்முநிம்

வாழிதிருவாய்மொழிப்பிள்ளைமாதகவால்
வாழிமணவாளமாமுனிவன்—வாழியவன்
மாறன்திருவாய்மொழிப்பொருளைமாநிலத்தோர்
தேறும்படியுரைக்குஞ்சீர்.

செய்யதாமரைத்தாளிணைவாழியே சேலைவாழிதிருநாபிவாழியே
துய்யமார்பும்புரிநூலும்வாழியே சுந்தரத்திருத்தோளிணைவாழியே

கையுமேந்திய முக்கோலும்வாழியே கருணைபொங்கிய கண்ணிணைவா
பொய்யிலாதமணவாளமாமுனி புந்திவாழிபுகழ்வாழிவாழியே. ழியே

அடியார்கள்வாழ அரங்கநகர்வாழச்
சடகோபன்தண்டமிழ்நூல்வாழ—கடல்சூழ்ந்த
மன்னுலகம்வாழ மணவாளமாமுனியே
இன்னுமொருநூற்றாண்டிரும்.

திருநாள்பாட்டு.

செந்தமிழ்வேதியர்சிந்தைதெளிந்துசிறந்துமகிழ்ந்திடுநாள்
சீருலகாரியர்செய்தருணற்கலைதேசுபொலிந்திடுநாள்
மந்தமதிப்புவிமானிடர்தங்களைவானிலுயர்த்திடுநாள்
மாசறுஞானியர்சேரெதிராசர்தம்வாழ்வுமுளைத்திடுநாள்
கந்தமலர்ப்பொழில்சூழ்குருகாதிபர்கலைகள்விளங்கிடுநாள்
காரமர்மேனியரங்கநகர்க்கிறைகண்கள்களித்திடுநாள்
அந்தமில்சீர்மணவாளமுனிப்பரனவதாரஞ்செய்யுநாள்
அழகுதிகழ்ந்திடுமைப்பசியிற்றிருமூலமதெனுநாளே.

வாழித்திருநாமம்-முற்றிற்று

இயல்சாத்து

நேரிசைவெண்பா.

நன்றுந்திருவுடையான் நானிலத்திலெவ்வுயிர்க்கும்
ஒன்றுங்குறையில்லையோதினோம்—குன்றம்
எடுத்தானடிசேரிராமாநுசன்றன்
பிடித்தார்பிடித்தாரைப்பற்றி (௧)

வாழிதிருக்குருகூர்வாழிதிருமழிசை
வாழிதிருமல்லிவளநாடு—வாழி
சுழிபொருத்தநீர்ப்பொன்னித்தென்னரங்கன்றன்னை
வழிபறித்தவாளன்வலி. (௨)

திருவாய்மொழிதிருப்பொருநல்வாழி
திருநாட்டுத்தென்குருகூர்வாழி—திருநாட்டுச்
சிட்டத்தமர்வாழி வாழிசடகோபன்
இட்டத்தமிழ்ப்பாவிசை. (௩)

மங்கைநகர்வாழிவன்குறையலூர்வாழி
செங்கையருண்மாரிசீர்வாழி—பொங்குபுனல்

மன்னித்துறைவாழிவாழிபராங்குசன்
என்னவிற்றமிழ்ப்பாவிசை. ௪

வாழியரோதென்குருகைவாழியரோதென்புதுவை
வாழியரோதென்குறையில்மாநகரம்—வாழியரோ
தக்கோர்பரவுந்தடஞ்சூழ்பெரும்பூதூர்
முக்கோல்பிடித்தமுனி. ௫

மொழியைக்கடக்கும்பெரும்புகழான்வஞ்சமுக்குறும்பாம்
குழியைக்கடக்குநங்கூரத்தாழ்வான்சரண்கூடியபின்
பழியைக்கடத்துமிராமாநுசன்புகழ்பாடியல்லா
வழியைக்கடத்தலெனக்கினியாதும்வருத்தமன்றே: ௬

நெஞ்சத்திருந்துநிரந்தரமாகநிரயத்துக்கும்
வஞ்சக்குறும்பின்வகையறுத்தோன்மாயவாதியர்தாம்
அஞ்சப்பிறந்தவன்சீமாதவனடிக்கன்புசெய்யுந்
தஞ்சத்தொருவன்சரணாம்புயமென்றலைக்கணிந்தே. ௭

ஊழிதொறுமூழிதொறுமுலகமுய்ய
வும்பர்களுங்கேட்டுய்யவன்பினாலே
வாழியெனும்பூதம்பேய்பொய்கைமாறன்
மழிசையர்கோன்பட்டர்பிரான்மங்கைவேந்தன்
கோழியர்கோன்றொண்டர்துகள்பாணன்கோதை
குலமுனிவன்கூறியநூலோதிவீதி
வாழியெனவருந்திரளைவாழ்த்துவார்தம்
மலரடியென்சென்னிக்குமலர்ந்தபூவே,

இயல்சாத்து முற்றிற்று.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம.

வெண்பா.

கோதைபிறந்தவூர் கோவிந்தன்வாழுமூர்
சோதிமணிமாடந் தோன்றுமூர்—நீதியால்
நல்லபத்தர்வாழுமூர் நான்மறைகளோதுமூர்
வில்லிபுத்தூர்வேதக்கோனூர்,
பாதங்கள்தீர்க்கும் பரமனடிகாட்டும்
வேதமனைத்துக்கும் வித்தாகுங்கோதைதமிழ்
ஐயைந்துமைந்தும் அறியாதமானிடரை
வையஞ்சுமப்பதும் வம்பு.

இப்பிரபந்தங்களு ளெங்ஙனமேனும் சித்தப்ராந்தியால் அக்ஷர பேதமுளதாயிருக்கினும்(சழக்குநாக்கொடுபுன்கவிசொன்னேன்சங்கு சக்கரமேந்துகையானே, பிழைப்பராகிலுந் தம்மடியார்சொற்பொறுப்பதுபெரியோர்கடனன்றே) என்று பெரியாழ்வாருந் திருவாய்மலர்ந் தருளி யிருக்கின்றனமையால் பாகவதரதனைப் பேதமாகக்கொள்ளா தங்கீகரிக்கவேண்டுவது விண்ணம்.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

நாலாயிரப்ரபந்தங்களுள்.

இயற்பாவின்,

அட்டவணை,

பக்கம்.		பாசுரம்.
௩	முதற்றிருவந்தாதி	௱
௰௬	இரண்டாந்திருவந்தாதி	௱
௨௯	மூன்றாந்திருவந்தாதி	௱
௪௨	நான்காம்திருவந்தாதி	௯௬
௫௪	திருவிருத்தம்	௱
௬௭	திருவாசிரியம்	௭
௬௯	பெரியதிருவந்தாதி	௭௮
௮௰	திருவெழுகூற்றிருக்கை	௧
௮௨	சிறியதிருமடல்	௪௰
௮௫	பெரியதிருமடல்	௭௮
௯௩	இராமாநுசநூற்றந்தாதி	௱௮

ஆக ப்ரபந்தம்-௧௧-க்கு-இயற்பா-வின்-பாசுரம்-௮௱௧௭;

இயற்பாவின்

அட்டவணை.

முற்றிற்று.

—*—

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம: